

PP 100003424

DO KAŽDÉ RODINY KRAJANSKÉ NOVINY (Fr.Hrabica †)

PUBLISHED FROM JULY 1999

S tručné zprávy.

Pondělí 31. srpna
pokračování na str. 2

Slovo vydavatele:

Záludnostech Internetu
Články rotují po internetu celá léta. Protože jsou většinou bez data, tak si to ani neuvědomíte. Tak například „Václav Havel- vyšla dlouho očekávaná kniha“ čili Sborník článků o Václavu Havlovi o jeho okolí a historických událostech, byla poprvé poslána na internet na jaře 2011 a naposled jsme ji jako „novinku“ dostali před pár dny. Pro mnohé čtenáře je těžké najít, co je pravda, kdy někdo záměrně mystifikuje nebo kdy si jen někdo dělá srandu či recesi. Je totiž velký rozdíl, když někdo napíše

historickou doušku o někom z minulosti, většinou prošípanou výrazy jako: „snad“, „pravděpodobně“, „je zřejmé“, „mohlo“, „bylo mi řečeno/napsáno“ atd. a odbornými článkem končícím očíslovanými odkazy a referencemi. Jsou články, které záměrně překrucují pravdu či publikují lži a blbosti, jako například že aristokrati, včetně naší královny, používají na střelnici děti jako živé terče (ano, tohle jsem viděl napsané). Obama není muslim a byl nejlepší prezident, za komunismu se žilo lépe či Coronavirus vypustili ve Wuhanu Američané nebo Islám je mírumilovné náboženství. Na druhé straně potlačování informací o tom jak migranti znásilňují v Evropě a vypalují kostely, jak černoši v Americe a v Jižní Africe mučí a zabíjejí bělochy a děti. Některé tyto články mohou být zajímavé, protože nabízejí pohled odjinud, ale pokud nejsou jinak podloženy, je to jen taková hypotéza, nápad, myšlenka.

Je pravdou, že taková hypotéza může povzbudit někoho k dalšímu, a hlavně odbornému, bádání.

Je jisté, že o mnoho věcech bylo a dodnes je zakázáno bádání, většinou z politických důvodů.

Socialistický Facebook - a dokonce i Google, potlačuje jakékoliv spojení socialismu s nacismem.

Za soudruhů veškerá nacistická literatura byla zakázána hlavně proto, že by si mnozí lidé mohli dočíst, že mezi nacisty a komunisty snad není žádný rozdíl.

To jsem si uvědomil, když jsem na půdě našel knížku Emanuela Moravce, ve které bičuje americkou anglickou buržoasií a kapitalismus a oslavuje socialismus.

S hesly:

Socialismem proti bolševismu.

Socialismus je náš nový řád.

Viz <http://nassmer.blogspot.com/2013/12/pred-70-lety-jak-cesi-reagovali-na.html>

Jen tak namátkou:

Byla paní Horáková podporovatelkou komunismu a socialismu? Soudruzi si sami odsoudili a popravili mnoho „nevinných“ soudruhů jako např.

Clementise. Patří výše uvedená paní do stejné skupiny?

President Beneš a Sovětský svaz a pozadí „osvobození“ či „dobyti“ protektorátu Čech a Moravy a republiky Slovenské.

Kdo organizoval rok 1989 a kdo vlastně vyhrál.

Spolupráce pana Havla a KSČ.

Bádání o vzniku republiky a rozpadu Rakouska-Uherska. Kdo vlastně stál v pozadí?

Například velice pozdě jsem se dověděl, že připojení Slovenska k ČR bylo zorganizované proto, že většina lidí, včetně početné židovské komunity v roce 1918, mluvila německy a pan Masaryk si nepřál mít státní jazyk německý.

Stejně jako mi dědeček vyprávěl, že kdyby na Bílé Hoře to vyhráli protestanti, tak asi čeština zanikla, protože by se i v kostelech mluvilo jen německy.

Řítil bychom si pomáhat.

Banks and Solander.

George Švehla

Když se botanikové, Sir Joseph Banks a Daniel Carlsson Solander Dr HC vylodili v roce 1770 z HM barky Endeavour na břehy zátoky ve velké zemi Terra Australis Incognita, tak netušili co vše způsobí. Zúčastnili se tehdy objevné cesty kolem světa pod vedením kapitána Jamese Cooka pod krycím programem pozorovat přechod Venuše přes sluneční kotouč 13. dubna v roce 1769 z ostrovů Tahiti. Spolu s pozorováními tohoto stejného jevu z různých míst na Zemi mělo toto pomoci v určení vzdálenosti Země od Slunce. Ovšem hlavní a pokud možno utajený program této tříleté cesty kolem celé zeměkoule bylo, prozkoumat málo známé a nebo i neznámé země na jižní polokouli v Pacifiku a prohlásit je za území jeho veličenstva britského krále George III. A tak se i stalo. Velká zátoka, kde HM barka Endeavour zakotvila, dostala jméno „Botany bay“ podle bádání panů Bankse a Solandera ve zdejší bohaté a dříve nikde neviděné floře. Za 250 let vyrostla nedaleko této zátoky metropole Sydney, dnes obývaná více jako 5 miliony lidíček. Břehy Botany bay jsou zastavěny jak průmyslovými stavbami a velkým mezinárodním letištem Mascot, tak i obytnými čtvrtěmi. A právě v jedné ztracené uličce ve čtvrti Botany se schovává útulná rodinná boutique mikro – palírna jménem „Banks and Solander“.

Manželé Martin a Ed Švehlovi mají společné zalíbení v ohnivě vodě. Geny se nezaprou a jablko daleko od stromu nepadá, že ano. Po experimentech a elaborování s malým, kuchyňským destilačním zařízením se rozhodli svého koníčka převést do komerční mikro – palírny, známé také jako mikro – lihovar..

Inspirovaní místní historií a okolní přírodou ve čtvrti Botany, kde se jejich nový establishment nachází, chtěli aby odrážel atmosféru zdejšího prostředí. Domeček i s palírnou se nachází nedaleko místa, kde HM barka Endeavour v roce 1770 zakotvila a kde páni botanici, Sir Joseph Banks a Daniel Solander Dr HC sbírali, popisovali a katalogizovali vzorky flory do té doby nevidané. Tato práce je po návratu do staré

dobré Anglie nesmírně proslavila. Zátoka tak byla pojmenována podle jejich záslužné činnosti na poli botanickém. Takže nejen zátoka a obytná čtvrť sluje jménem Botany, ale najdou se i ulice, parky a hospody nesoucí jména tohoto známého páru.

Kombinace Martinova pozadí ve vědě a výzkumu a Ed's v cestovních službách připomínají životy a práci panů Bankse a Solandera a toto vedlo ke jménu palírny. Pobřežní keř Banksia, nacházející se v okolí, je jedním z mnoha vzorků rostlin které tento pár botaniků přivezl zpět do Anglie a byl následně pojmenován po Siru Josephu Banksovi. List keře Banksie je znázorněn na vinětině ginu B&S a jako symbol podniku. Tvar láhvi a viněty jsou v historickém duchu vybavy používané pány Banksem a Solanderem v jejich době. S odkazem na tehdejší nalezení mnoha neznámých australských rostlin, B&S Signature gin obsahuje kombinaci tuzemských i tradičních bylin.

Cesta k otevření komerční palírny byl pro Martina a Ed běh na dlouhou trať. Nejdříve několik let zkoušeli pálit v malém, laboratorním či kuchyňském zařízení, aby se v roce 2015 rozhodli vzít toto hobby trochu vážněji. To se stalo po výletu na Tasmánii, kde navštívili několik místních mikro – palíren a uvědomili si, že by to také zvládli. Vyzbrojení nezištně poskytnutými radami různých paličů začali nejdříve s nezbytnou byrokracií k obdržení patřičných povolení – licencí. Jen tato nepříjemná práce vzala 12 měsíců. Zároveň začali za domečkem, na konci pozemku budovat palírnu se vším co k ní patří. Tento proces trval několik let, už jen proto aby vše vyhovovalo místním předpisům, což nebyla procházka růžovým sadem. O tom, že na to vše padlo několik kop peněz, dnes již nezlatých, se snad zmiňovat netřeba. V palírně dnes mají 2 destilační kolony. Jednu s kotlem na 60 litrů a druhou na 500 litrů. Vše pěkné, nové v nerezové oceli vyvedené. Láhve importují z Itálie ve tvaru který je součástí jejich značky. A tak v září 2019 uvedli svůj první produkt na Sydney Gin Palooza, jakési výstavě s ochutnávkou a hodnocením prezentovaných produktů od různých paličů. Na začínající palírnu si vedli proklaté dobře, jejich produkty si odnesly 2 stříbrné a jednu zlatou medaili. Od té doby začali se svými produkty pozvolna pronikat na trh i přes problémy spojené s Covid-19. Díky tomuto museli změnit strategii odbytu, mnoho potenciálních prodejen bylo zavřeno, a otevřít brány palírny k přímému prodeji. Vyslyšeli také prosbu naší federální vlády, kterou vznesla ke všem paličům, a v době nedostatku produkovali i „Sanitiser“, který šel „na dračku“.

Podpora místní komunity je vynikající. Je potěšitelné, když zákazníci přijdou do palírny, ochutnají produkty a pak si koupí to co jim chutná. Jako s mnoha malými – rodinnými podniky, je stále co dělat a co se učít. V dnešní době to znamená zřídít si i webovou stránku, vybudovat a propagovat či zviditelnit značku a hlavně vyvinout kvalitní a chutný produkt který budou zákazníci opakovaně kupovat. Takže až doposud toto „hobby“ po zaměstnání jim přináší uspokojení, když už ne finanční zisky. Zatím jsou náklady na zřízení toho všeho vyšší než současné zisky, také už jen proto, že vůbec nejvyšší a jak bývá zvykem

i bezpracný zisk z toho všeho úsilí má stát svou daní z alkoholu. Kolegové paliči jsou přátelská parta a nešetří cennými radami co a jak.

Tak se Martin a Ed těší z budování podniku a výroby unikátních dobrot které zákazníkům chutnají. Do chodu celého toho cirkusu je zapojena celá rodina, tedy i jejich syn Fynn a dcera Jana, včetně palírenského psa Franka. A to je moc dobře, rodina která si společně „hraje“ zůstává zpravidla pohromadě.

V současné době vyrábí tyto produkty:

Products & Processes:

1. Signature Gin

Při použití techniky lihové destilace v tradičních palírenských kotlech je do neutrálního destilátu namíchána kombinace přírodních australských bylin a rostlin. Tato je zanechána přes noc k macerování. Následující den je tento macerát citlivě předestilován a tak vzniká unikátní B&S Signature Gin. Tento obsahuje 13 druhů bylin a rostlin. Mezi jinými i svrchní kůru z pomerančů, (zest), pražená semena akácie, listy eukalyptu olida - (strawberry gum), tasmánský lanceolate - (Tasmanian pepperberry), Backhousia citriodora - (lemon myrtle), jalovec, kořeny kosatce - (Iris pallida, Iris x germanica), anís - (Illicium verum) a Elettaria cardamomum - (kardamom). Kombinace kůry pomeranče a suchých listů eukalyptu olida zvýrazňují florální a citrusovou příchuť, aby anís, cardamom a pražená semena akácie dodaly čokoládově kávový character. B&S Signature Gin zanechává na jazyku příjemnou příchuť z lemon myrtle a tasmánské pepperberry. Můžeme jej pít přímo, neředěný a nebo v různých koktejlech či míchaný s příchutěmi citronu či bobulovitého ovoce. Představa tohoto unikátního ginu byla, vytvořit něco co se dá pít přímo, nemíchané a při tom co se dá úspěšně použít i v koktejlech a zároveň vzdát i hold místní floře. Toto úsilí bylo v září 2019 na Sydney Gin Palooza, odměněno stříbrnou medailí.

2. Limoncello

Limoncello je vytvořeno z co nejčerstvějších, citronů. Ručně ostrouhaná svrchní kůra citronů (zest) a sušené listy lemon myrtle jsou přidány do čistého lihu který z nich „vytáhne“ všechny dobroty – silice, a citronová šťáva je přechodně uschována k pozdějšímu dochucování. Jakmile jsou do alkoholu vyluhovány aromatické oleje z citronové kůry a lemon myrtle, je výsledný mix přefiltrován k odstranění případných nečistot a smíchán s cukrovým sirupem, citronovou šťávou a dalším alkoholem. Takto vznikne zlatou medailí oceněné B&S Limoncello. Myšlenka vytvořit limoncello vznikla když Martin a Ed renovovali domeček. Citroník který jim rostl na zahradě renovaci nepřežil a v době své smrti byl obsypán citrony. Tak skončili Martin s Ed s vanou plnou citronů. Dilema co s takovou nadílkou vyřešil Martin, když narazil na recept k výrobě limoncella. Zkouška v malém, kuchyňském měřítku dopadla tak dobře, že se rozhodli přidat limoncello do portfolia B&S produktů.

Dokončení na str.2

Pondělí 31. srpna

I přes kritiku migrační politiky by Merkelová jednala stejně Pobrexitová jednání se neposunula kvůli Londýnu, tvrdí Francie a Babiš řešil ve Slovinsku s Orbánem uzavření maďarských hranic
Čínský ministr zahraničí prohlásil, že Vystrčil zaplatí vysokou cenu a MZV vyjádřilo velvyslanci ČR nesouhlas s výroky k Vystrčilově cestě
Babiš označil čínské vyjádření o Vystrčilovi za nemístné a nepatřičné a Ministryně Benešová postavila dočasně mimo službu dva soudce
Praha ve školách plošně nošení roušek zatím zavádět nebude
Počasí v Praze: oblačno, 20°C

Úterý 1. září

Berlín žádá volby v Hongkongu, Čína hovoří o vměšování
V Bělorusku pokračovaly protesty studentů, policie zatýkala
Návštěva Tchaj-wanu předsedou Senátu ČR je podle Číny za hranou a Petříček věří, že Vystrčilova cesta vztahy ČR s Čínou nepoznamená
Prymula kritizuje tabulku rizika nákazy zveřejněnou Chytrou karanténou a Schodek rozpočtu je 230 GKč, jde o nejhorší výsledek v historii
Začal školní rok, kvůli karanténě neotevřely dvě desítky škol
Havlíček je v karanténě kvůli člověku s covidem na MPO
Počasí v Praze: oblačno, 16°C

Středa 2. září

Podle Trumpa by Kenosha lehla popelem nebýt národní gardy
Údajně spolupachatelé útoku na Charlie Hebdo jsou před soudem a Předseda Senátu Vystrčil se setkal s premiérem Su Čen-čchangem
Úprava ošetřovného není podle Babiše urgentní a není teď téma
Rážová se nakazila koronavirem, Babiš do karantény nemusí
Vláda schválila prosincový příspěvek důchodcům 5000 korun
Benešová podala stížnost ve prospěch Shahrama Zadeha
V 93 letech zemřela známá textařka Jiřina Fikejzová
Počasí v Praze: oblačno, 20°C

Čtvrtek 3. září

V kauze Kuciak padl trest 25 let a dva osvobozující rozsudky
Možný nástupce Merkelové zpochybnil dokončení Nord Stream 2 a Rusko odmítá obvinění z otravy Navalného, nikomu by nepomohla
Bývalý předseda Senátu Kubera obdržel in memoriam tchajwanský řád
Dodavatele nového bloku Dukovan vybere až příští vláda, řekl Babiš a Klaus označil Vystrčilovu cestu za klukovinu a nezodpovědnost
Opozice chce mimořádnou schůzi k odvodům či důchodům
ČR oficiálně předložila kandidaturu Dlouhého do čela OECD
Počasí v Praze: skoro jasno, 22°C

Pátek 4. září

Rusko zveřejnilo první výsledky testů vakcíny proti koronaviru
EK chce před sankcemi proti Rusku znát viníky otravy Navalného a Srbsko a Kosovo se dohodly na normalizaci ekonomických vztahů
Na ČVUT představili první samořiditelnou studentskou formuli
Obce tvrdí, že zrušením superhrubé mzdy přijdou o 20 miliard
Vdova po Kuberovi nepřevzme od Zemana vyznamenání
Praha rozšiřuje povinné nošení roušek na obchody a školy
Petrof přišel v Číně kvůli Vystrčilovi o zakázku za 5 milionů
Počasí v Praze: oblačno, 26°C

Víkend 5. – 6. září

Proti Lukašenkovi v Minsku znovu demonstrovaly desetitisíce lidí a Vystrčil porušil národní suverenitu Číny, uvedlo velvyslanectví ČR
Diplomacii dělá vláda, ne Vystrčil, řekl ministr Petříček ke kritice Číny
Vystrčil se v sobotu vrátil z Tchaj-wanu, s výsledky cesty seznámí Babiše a Zeman varoval před panikou a plošnými omezeními kvůli šíření koronaviru
Rozhodnutí Zemana nezvat Vystrčila na porady je chyba, zní z pravice a Ekologisté pronikli do uhelného lomu Vršany, policie všechny zadržela
Ve věku 82 let zemřel režisér Jiří Menzel
Počasí v Praze: oblačno, pokles z 27 na 20 stupňů

Pondělí 7. září

Řecko posílí kvůli výpadům Turecka svou armádu
Brusel vyzývá Británii, aby dodržela brexitovou dohodu
Na rozhodnutí o Nord Streamu 2 je podle Berlína ještě brzy
Obavy ze špatné připravenosti rozpočtu se potvrzují, říká NKÚ
Lidovci navrhli dát 5000 Kč lidem s nižší penzí, vdovám a vdovcům
Babiš s Hamáčkem navrhnu Zemanovi odchod předsedy ÚOHS
Pražští radní schválili zákaz automatů, rozhodnou zastupitelé
Stát se musí omluvit za Zemanovy výroky o Šarapatkovi
Počasí v Praze: oblačno, 20°C

Úterý 8. září

Čína představila globální iniciativu pro bezpečnost dat
Lukašenko připustil předčasné volby po ústavní reformě
Johnson chce dohodu o brexitu do měsíce, nebo odejít bez ní
Babiš s Hamáčkem navrhli Zemanovi odvolání předsedy ÚOHS
Zeman se sejde s Rafajem, až poté sdělí, zda by ho odvolal
Miliardář Komárek koupil od Petrofu piána odmítnutá Čínou
Vrchní soud zrušil konkurz i aukci vydavatelství Mladá fronta
Vysočina se nepostavila proti ev. umístění úložiště v kraji
Počasí v Praze: jasno, 24°C

Středa 9. září

Imigrantský tábor Moria na řeckém ostrově Lesbos zničil požár a Británie připouští porušení brexitové dohody, EK před ním varuje
ČR, SR a Rakousko podle premiérů nechystají omezit cestování a Zástupci škol, HK i opozice kritizují chaos koronavirových opatření
Více než stovka průvodců demonstrovala za zlepšení podmínek a ČT napadla v Bruselu prodej Novy, žádá rovný přístup ke sportu
Sněmovní výbor podpořil nižší daň z nafty i mimořádné odpisy
V Kdyni se srazil vlak s technickým vozem, 20 zraněných
Počasí v Praze: jasno, 26°C

Čtvrtek 10. září

Libanonský Bejrút postižený explozí zachvátil nový obří požár
Ministerstvo zahraničí Tchaj-wanu ocenilo "politickou odvahu" Vystrčila a Čína zakáže vstup Vystrčilovi a všem členům jeho tchajwanské delegace
Babiš nesouhlasil se schůzkou s běloruskou opozicí na summitu V4
Poslanecká schůze svolaná z podnětu části opozice se neuskutečnila a Zastavení stíhání Grygárka je definitivní, NS odmítl dovolání NSZ Zemana
Všichni tři tuzemští operátoři napadli vypsanou aukci kmitočtů pro 5G a Hasiči rozvezli svým krajským sborům roušky určené pro volby
Počasí v Praze: oblačno, 21°C

Pátek 11. září

Nezletilé migranty z tábora Moria si rozdělí devět zemí EU
Požáry na západě USA mají 15 obětí, Oregon evakuuje tisíce lidí a Rusko hledá ženu z doprovodu Navalného a chce být u vyšetřování
Proti schůzce s opozicí na V4 byli i Matovič a Orbán, sdělil médiím Babiš a Češi jsou proti loňsku skeptičtější k budoucnosti EU, říká CVVM
Hygiena podle Babiše trasovat stíhá, policie má hlídat roušky
Ministerstvo se omluvilo Šarapatkovi za Zemanův výrok
Stavba metra D se odkládá na jaro příštího roku
Počasí v Praze: oblačno, 22°C

Víkend 12. září – 13. září

V Kataru začala mírová jednání afghánské vlády a Tálíbanu
Řecký premiér posílí armádu vojáky, stíhačkami a fregatami
Izraelci už 12. týden protestovali proti premiéru Netanjahuovi
Ruská vojenská intervence v Bělorusku teď nehrozí, myslí si Petříček
Ředitel FN Motol říká, že hospitalizovaných s covidem-19 je málo a Pošta začala balit roušky pro seniory, doručí je nejdříve do pátku
Demolice vepřína v Letech u Písku byla o rok odložena
V sobotu byl návštěvníkům otevřen areál jezera Most
Počasí v Praze: jasno, až 28°C

dokončení z první strany

Limoncello je vynikající v horký den neředěný s kostkou ledu a nebo v různých koktailech, jako limoncello martini, limoncello margarita a různé střiky.

3. Coffee Noir

Výrazné kávové chuti dosahuje likér Noir díky tomu, že při jeho výrobě je používáno espresso na místo překapávané a nebo za studena filtrované kávy. Čerstvě upražená káva je pomleta a espresso je extrahováno manuálně, pěkně jedno po druhém k vytvoření intenzivní kávové chuti likéru. Tomuto dodává extra dimenzi přidání kombinace pražených semen a koření. Mezi nimi se najdou cardamom, hřebíček, černý pepř, nové koření, zázvor, muškátový oříšek a vanilka. Likér je přislazen tmavě hnědým cukrem, který mu tak přidá extra zajímavou a útroby hladící, příjemnou příchut'.
Noir vznikl tak, když když přítelkyně rodiny poprosila, který kávový likér by bylo nejlépe nabídnout na její svatbě.
Po několika experimentech se Martinovi podařilo vytvořit recept který, v září 2019 zaručil na Sydney Gin Palooza, jejich Noir stříbrnou medaili. Podobně jako jejich Limoncello byl i Noir vysoce oceněn a tak zařazen do portfolia produktů B&S.
Noir je možno popíjet neředěný, pouze s kostkou ledu a nebo když jím přelejeme zmrzlinu. Ovšem jeho použití v koktejlech je téměř nekonečné, na příklad v Moskevské mule, Černém Rusovi, Staromilci a nebo Espresso martini.

Noir se také nesmírně hodí přidat při přípravě do zákusků a sladkostí, jako tiramisu, tvarohového koláče, a nebo kávové buchyty.

4. Endeavour Gin

Tento, v dubovém dřevě zrající gin je dostupný pouze v omezeném množství. Vyluhované tříslo z dubového dřeva dodá ginu nejen lehce nazlátlou barvu ale i lahodnou a jemnou chuť, připomínající kvalitní whisky.
Trocha pomerančové marmelády a jalovce dodá zajímavou vůni a karamel s troškou citronové šťávy zanechá na jazyku něžně zralou chuť.
Tento gin je nadmíru vhodný nápoj v chladném večeru. Jméno bylo inspirováno jménem lodi na které Sir Joseph Banks a Daniel Solander Dr HC před 250 lety připluli a v zátocě Botany se k bádání neznámé flory vylodili, nedaleko od naší pálenice.
<https://rudolfjelinek.com/our-story/>
<https://rjelinek.cz/nas-pribeh/vyroba/?0fdf209c7d1e9b6a1961de1c9fb697c0#>
<https://rudolfjelinek.com/our-story/production/>
<https://www.allchile.net/viewtopic.php?t=3853#p37590>

Případní zájemci o tyto produkty mohou tyto získat zde:
Banks & Solander distillery
31 Salisbury Street, Botany, NSW, Australia.
0498 052 665
<https://www.banksandsolander.com/>
<https://www.facebook.com/banksandsolander/>
https://www.instagram.com/banks_and_solander/?hl=en

Izraelce čeká od pátku třítydenní karanténa. Nebudou smět vycházet ven dále než 500 metrů od domova

Tel Aviv Izraelská vláda v neděli schválila v celé zemi třítydenní karanténu, která vstoupí v platnost od pátku. Opatření, jehož cílem je zbrzdit šíření koronaviru, oznámil premiér Benjamin Netanjahu. Podrobnosti zatím nejsou známé. Lidovky

Nastala druhá vlna koronavirové epidemie, prohlásil Prymula. Česko je třetí nejzasáženější zemí EU

Nárůstu nakažených se obává také evoluční biolog a parazitolog Jaroslav Flegr. V pořadu Partie televize CNN Prima News v neděli uvedl, že za týden bude v Česku každý den pozitivně testováno až 4000 lidí, za dva týdny bude dokonce deset tisíc nakažených denně. "S tím žádná epidemiologická opatření už nehnou, tak to prostě bude," řekl v debatě Flegr. Smrtnost očekává okolo jednoho procenta. Mezi lidmi jsou podle něj nyní už jiné kmeny viru než před měsícem.
V soukromém Sanatoriu Topas v Holicích na Pardubicku je 87 nakažených covidem-19, průběh onemocnění je u všech spíše mírný. Jde o klienty i zaměstnance sanatoria. Epidemiolog Jiří Beran ale s Flegrem nesouhlasí. Smrtnost přirovnává k běžnému respiračnímu onemocnění. "Já se nebojím. Smrtnost klesá. V tuto chvíli je kolem 0,2 procenta," řekl Beran v Partii. CTK

Rekordní počty nových případů koronaviru zažívá nejen ČR. Francouzský zdravotní úřad v neděli oznámil, že v sobotu přibýlo 10 531 nových případů nákazy koronavirem SARS-CoV-2, což je o tisíc více než v pátek. V neděli jich přibýlo 7183. Roste i počet hospitalizovaných a lidí na JIP, uvedla stanice BBC.
V sobotu bylo ve Francii hospitalizováno 2432 nakažených, což je o 75 více než v pátek. Na jednotkách intenzivní péče leží 417 osob, což je o 28 více. Během soboty také zemřelo dalších 17 nakažených.
Francouzské úřady nyní označují červeně 42 oblastí, kde se virus šíří. Kromě Paříže a Lyonu je to skoro celé pobřeží Středomořího moře. V těchto oblastech se musejí nosit masky a je omezen počet lidí, kteří se mohou setkávat.

Parlamentný výbor pre obranu a bezpečnosť schválil prítomnosť amerických vojakov na Slovensku

07.09.2020 *Matovičova vláda v polovici augusta schválila prítomnosť príslušníkov ozbrojených síl Spojených štátov amerických.*

Parlamentný výbor pre obranu a bezpečnosť schválil prítomnosť štyroch amerických vojakov na území Slovenska. Vo svojom profile na sociálnej sieti o tom informoval minister obrany Jaroslav Naď (OĽaNO) s tým, že prítomnosť amerických vojakov má širší a významný rozmer.

Vojaci by mali na Slovensku pôsobiť 36 mesiacov a ich hlavnou náplňou práce bude zabezpečenie výcviku a poradenstva ozbrojených síl Slovenskej republiky.

Pôsobenie príslušníkov ozbrojených síl USA v navrhovanom období predstavuje nadviazanie bilaterálnej spolupráce s ozbrojenými silami USA, ktorá bola vykonaná na základe uznesenia NR SR z 19. júna 2018.

Zdroj: noviny.sk

Galavečer OTO na RTVS doslovne zneuctil kresťanov na Slovensku!

07.09.2020 *Scénka prirovnávajúca WC k spovednici bol vrcholom programu!*

V sobotu večer sa konalo odovzdávanie diváckej ankety OTO. Išlo o jubilejný 20.ročník! Galavečer sa mal uskutočniť v prvej polovici tohto roka. Pandémia koronavírusu však zapríčinila, že sa vyhodnotenie ankety muselo konať v náhradnom termíne. Paradoxom je ten fakt, že počty nakazených na Covid – 19 sú omnoho vyššie ako v čase kedy sa galavečer OTO mal konať v pôvodnom termíne.

Vrcholom celej programovej štruktúry bola scénka pri nominácii na cenu „spevák roka“. Speváci ako Kali, Adam Ďurica a Ondrej Kandrác, si postupne sadali na záchod do kabínky, kde vedľa nich visel toaletný papier.

V tom sa im začal prihovárať ako „boh“ herec Richard Stanke, ktorý celú primitívnu scénku znásobil svojím posmešným tónom v hlase. Herec, ktorý sa hlási ku komunite homosexuálov sa zjavne dobre zabával. Daný speváci oslovovali z kabínky zo záchodovej misy nafiňovaného „boha“, ktorému sa takzvané spovedali zo svojich hriechov! Celú scénku dokončil hlas Richarda Stankeho, ktorý poznal, že ide hrať tenis a samotný koniec scénky je zameraný ako zdanlivý boh vystúpi zo záchodovej kabínky a priehľadný iba v teniskách a s tenisovou raketou odíde!

Je vrcholom nechutnosti a primitívnosti zneužiť tak dôležitý akt zo života kresťana (ako sv. spoveď je), na podobné prvoplánové scénky. Je to smutné o to viac, že RTVS je platená aj z daní Slovákov, je to verejnoprávna televízia a museli sme byť svedkami zjavného zosmiešnenia kresťanov!

Samotná speváčka Sima Martausová už zjavne tušila k akej scénke po odovzdaní ceny za speváčku roka, ktorú získala príde, nakoľko veľmi jasne a pekným spôsobom dala najavo čo si myslí o zosmiešňovaní boha a verejne priznala, že mu ďakuje a nikdy sa za neho nebude hanbiť, ani si z neho robí srandu.

Zdroj: sknews.sk

Dusivé pôrody: Nemocnice vnucujú rodičkám rúško

07.09.2020

Aké privítanie čaká na novonarodené bábätko dnešných dní? Strašidla v skafandroch a traumatizujúci pohľad na vlastných rodičov v rúškach. Smutná realita súčasnosti. V

súvislosti s ochorením COVID-19 sa zmenila metodika vedenia pôrodov v slovenských pôrodniciach.

Pri prijímaní je každá rodička podrobená posúdeniu rizika na základe stanoveného algoritmu. Pokiaľ je rodička asymptomatická (bez príznakov), pôrod prebieha klasicky, avšak rodička aj personál musia mať na tvári ochranné rúško. Novorodenci rúško nenosia. Doc. MUDr. Igor Rusňák, PhD. upresnil priebeh pôrodu: „Personál má zakázané stiahnuť si rúško dole, žena, keď má problémy s dýchaním, si môže dať rúško dole.“ Počas marca a apríla nebolo možné mať pri pôrode sprevádzajúcu osobu. Od mája došlo k zmene. Žena aj sprievod musia mať počas pôrodu na tvári rúška, sprevádzajúca osoba má čiapku, rukavice, jednorazový plášť, nesmie vykazovať teplotu a musí sa preukázať negatívnym covid testom. Keď matka nemá zdravotné problémy, dieťa by po pôrode nemalo byť od nej izolované, odporúča sa dojčenie, bonding a izolácia matky s dieťaťom spoločne. Ak sa mamička rozhodne dojsť, odporúča sa použiť ochranné rúško počas dojčenia. Aktuálne nie sú dôkazy, že by vírus mohol prejsť do materského mlieka.

Ak má rodička symptómy COVID-19, podrobí sa testovaniu a keď sa potvrdí pozitívita, pôrod prebieha vo vyhradenej izolovanej časti oddelenia. Personál si nasadí ochranný výstroj: maska FFP2 alebo N95, rukavice, plášť (overall, kukla, ochrana očí: okuliare, štít). Pacientka rodí v rúšku. Podľa manuálu Nemocnice v Martine z marca 2020 sa žiadne dojčenie nepovoľuje, matka je izolovaná od novorodenca, kým vírusové ochorenie neustúpi. Povinný je aj PCR test novorodenca.

Autor: Marcela Hoffmanová Zdroj: zemavek.sk

MUDr. Lipták: Papagáj Matovič svojou chorobnou hlúposťou ohrozuje celú spoločnosť

08.09.2020 *Dnešné štandardné testy diagnostikujú obrovské množstvo pozitívnych ľudí, ktorí môžu byť nositeľmi relatívne nevýznamného množstva vírusu, píše vo svojom blogu lekár MUDr. Peter Lipták.*

Súčasnej koronavírusovej pandémie sa venuje množstvo článkov vo vedeckých časopisoch, ale aj v novinách informujúcich širokú verejnosť. Dnes nie je problém si prečítať ani čo píšú v New York Times. 30.augusta uverejnili článok **Your Coronavirus Test Is Positive. Maybe It Shouldn't Be.** Autorkou je Apoorna Mandavilli, ktorá je reportérkou denníka The Times so zameraním na vedu a globálne zdravie. Je držiteľkou Ceny Viktora Cohna za výnimočnosť v reportovaní lekárskeho vied za rok 2019.

Pri COVID používame len jeden typ údajov, a to je len plus alebo mínus – to je všetko. Používame takéto oklieštené, parciálne výsledky testov na klinickú diagnostiku, na opatrenia na ochranu verejného zdravia, na prijímanie politických rozhodnutí. Ale výsledok áno-nie nie je na to dosť dobrý. Malo by to byť množstvo vírusu, ktoré by malo určovať všetky rozhodnutia a aj ďalšiu cestu a osud infikovaného pacienta. Je skutočne nezodpovedné vzdať sa poznania, že ide o kvantitatívny problém.

Podľa časopisu The Times v troch súboroch testovacích údajov, ktoré zahŕňajú aj prahové hodnoty cyklu (počet amplifikácií), zostavené oficiálnymi predstaviteľmi zdravotníckych úradov v štátoch Massachusetts, New York a Nevada, až 90 percent ľudí s pozitívnym testom nieslo takmer nulovú vírusovú nálož.

Ak by sme to aplikovali na Slovensko tak z 200 pacientov, ktorí majú pozitívny PCR RNA test a na základe tohto počtu prijíma svoje rozhodnutia pandemická komisia, úrad verejného zdravotníctva, vláda, ktorá povolala políciu a chystá sa povolať aj armádu... tak z tých 200 sa jedná iba o cca 20, ktorí by mohli byť skutočne infekční, u ostatných 180 je ich reálna vírusová nálož tak minimálna, že nemôžu túto infekciu šíriť, nie sú ohrození ani oni a ani ich okolie.

Bolo by užitočné zistiť, či ak je niekto pozitívny, či má vysokú vírusovú nálož alebo nízku vírusovú nálož. Obzvlášť znepokojujúci je preto počet ľudí s pozitívnymi výsledkami, ktorí nie sú infekční. Vysoko citlivé testy PCR sa javili ako najlepšia voľba na sledovanie koronavírusu na začiatku pandémie.

Keď vidíme aký komplexný vedecký problém predstavuje súčasná pandémia, hoci len z tohto jedného aspektu hľadania vhodného diagnostického testu, tak je pre slovenskú medicínu dosť ponižujúce, keď musíme na Slovensku počúvať papagája „Matoviča“, ktorý pochyť do reči nejaké „múdrosť“ v pandemickej komisii, aby ich potom múdrosráčsky, tento plagiátor bez ukončeného vzdelania, reprodukoval verejne na tlačovej konferencii. To si fakt vyžaduje veľkú dávku znalostí psychiatrie, ktorou

musia disponovať členovia pandemickej komisie, aby sa vedeli ovládnuť. Len kolegovia dokedy?

Zdroj: liptakpeter.blogpravda.sk

Pandemické opatrenia tešia dlžníkov

11.09.2020 Ekonomické dopady pandémie sú zatiaľ obrovské, týkajú sa poklesu HDP, nárastu nezamestnanosti ako aj nárastu deficitu verejných financií všade na svete. S odstavením ekonomiky sa už nepočíta, ale treba počítať s rôznymi reštriktívnymi opatreniami v prípade pozitívneho testu na koronavírus, ktoré tiež nebudú zadarmo. Na tento stav reagujú fiškálne politiky národných vlád, ako aj menová politika ECB, ktorých spoločným menovateľom je snaha, dostať do ekonomiky lacné peniaze na zabezpečenie bankovej likvidity, zamestnanosti a lacných úverov, z ktorých väčšinu bude treba splatiť. To je primárny dôvod, prečo sú dnes peniaze tak lacné, čo vyhovuje vždy dlžníkom, ale nie sporiteľom bez rozdielu, či sa jedná o občana, firmu alebo vládu. Peňažná zásoba v eurozóne narastla o viac ako 12 percent, v USA o neuveriteľných 30 percent, čo sa neprejavuje v náraste cien tovarov a služieb, ale v cenách nehnuteľností a akcií. Tento nárast však centrálnych bankárov netrápi, keďže zvyšovanie cien nehnuteľnosti nie je započítané v inflácii, prostredníctvom ktorej má každá centrálna banka garantovať cenovú stabilitu. Ceny nehnuteľností „trápi“ mladých, ktorí si chcú založiť rodinu a potrebujú bývanie, ktoré je pre väčšinu z nich pri terajších cenách bytov nedostupné. A navyše im „pomohlo“ aj rozhodnutie Národnej banky Slovenska, ktoré z dôvodu ich narastajúceho zadlženia požaduje, okrem požičaných peňazí aj vlastné úspory, čo je pri terajších nízkych vkladových úrokoch prakticky nemožné.

Väčšina svetových centrálnych bank sa rozhodla zvýšiť svoj inflačný cieľ bez nárastu úrokových sadzieb, čo má dopad na rast cien nehnuteľností, drahých kovov, ale aj na rast cien akcií. Práve z tohto dôvodu dochádza na akciových trhoch k ich rozčleňovaniu, aby boli dostupné aj menším akcionárom. Znížením nominálnej hodnoty akcií nedochádza k zmene trhovej kapitalizácie, zvyšuje sa len základné imanie akciovej spoločnosti. Pri poklese úrokovej sadzby musíme počítať s rizikom, že globálnu ekonomiku zasiahne aj akciová bublina tak, ako po roku 2008 realitná bublina, s dôsledkami ktorej, sme sa do dnešného dňa nevyrovnali. Spomínaná vyššia masa amerických dolárov ako spoločnej meny na finančných trhoch je príčinou, že euro je voči doláru silnejšie, čo nie je dobrá správa pre európskych exportérov, pokiaľ obchodujú so štátmi bez eura, čo sú ostatné krajiny V4 alebo dolárové krajiny. Slovenský export však silnejšie euro nepoškodzuje, keďže náš vývoz mimo Európu nie je veľký. Iná vec sú obchody najväčšieho obchodného partnera, ktorým je Nemecko, ktorý exportuje do celého sveta naše produkty v dolároch.

Autor Róbert Holz (ekonóm)

Zdroj: zemavek.sk

Sundej si roušku a pusu mi dej (pesnička o falošnej rúške, láske a odvahe alebo o strachu a udávaní v Dobe Covidovej)

12.09.2020 <https://www.infovojna.sk/article/video-sundej-si-rousku-a-pusu-mi-dej-pesnicka-o-falosnej-ruske-laske-a-odvahe-alebo-o-strachu-a-udavani-v-dobe-covidovej>

Sundej si roušku a pusu mi dej, stejně je celý svět už nakažený, strachem co umí sílu brát, každý se každého má bát?

Sundej si roušku a dej si pár doušků, pár loků dobrého moku, až Ti řeknou, že to taky máš nauč se modlit Otčenáš

Mám tohle divadlo hrát všeho se bát, pod rouškou strachu, přestat se smát? Jsme český stát, proč si mám na Islám hrát když naše ženy krásný jsou. Krásný jsou

Sundej si roušku, zas na svět se směj svobodně dýchej, odvahu měj. ....

Česká národní budova v New Yorku je mrtvá, tvrdí Fejk

Ros Hedvíček

Jistě je vám znám případ České národní budovy v New Yorku, kterou pár nepřítelů vlastenců před časem darovalo současné České republice za symbolickou jednu korunu. Před rokem byl do budovy z Česka najmenován říšský protektor Petr Fejk - velká hvězda z Prahy a bývalý ředitel pražské zoologické zahrady (fakt, nekecám). Nyní se Petr Fejk vrátil do Prahy s neúspěchem a v českých novinách si stěžuje, že tam ani nevystupoval Karel Gott a jaký tam byl "nedostatek komunikace". Nedostatek komunikace. Hm. Dle mých informací Petr Fejk, být téměř určitě je ynzenyr, neumí ani slovo anglicky. No pak se není co divit, že lépe komunikoval s divou zvěří, pakoni, hrochy, členy české vlády a jiným dobyt看em

https://zpravy.aktualne.cz/domaci/ceska-narodni-budova-v-new-yorku-je-mrtva-tvrdi-fejk/r-i:article:687397/

Čína.

Po konzultaci s domácím sinologem.

Jiří Peňás

Kdysi byl v této zemi jiný prezident, jmenoval se Václav Havel, který velmi rychle pochopil, v čem je pro nás Tchaj-wan důležitý. Že to není jen nějaký exotický ostrov na druhé straně zeměkoule, ale právě země, ke které můžeme právě my mít blízko a můžeme ji dobře chápat. Protože je na tom trochu podobně jako my. Je to malá zemička, jak říkal Havel, které hrozí mnohem silnější velmoc, jež by ji ráda schramstla, neboť si na ni činí nárok a má za to, že její samostatná existence je historický omyl. Takovou situaci známe právě my Češi. Proto bychom si měli uvědomovat, jak se takovým malým zemím vede a jak je pro ně důležitá podpora zvenčí. Třeba tím, že tam navzdory velké nelibosti komunistické Číny přijede jednou za čas oficiální delegace. Je to formalita, ale důležitá.

A solidarita s Tchaj-wanem, touto lepší, i když tisíckrát menší variantou Číny, má pak ještě další a perspektivnější důvody. Protože Číně nelze jít věčně na ruku. Západ, kam snad ještě patříme, by neměl přejímat rétoriku a pokyny Číny jen proto, že nějakí politici a „byznysmeni“ mají často pochybné styky s čínskými soudruhy. Mohlo by to taky dopadnout dost nešťastně a mohl by nám jednou chybět „Pax Americana“, pod jehož ochranou se stále ještě nacházíme.

Sázka na komunistickou Čínu může být i pošetilá. Protože i když se to teď nezdá, ani ČLR tady v současné podobě nemusí být navždy. Její rozpad nebo zhroutilí nejsou úplně vyloučené a pak si možná budeme říkat, proč jsme byli takoví zbabělci – a nic jsme neřekli, i když jsme věděli, co všechno Čína dělá.

Postoj k Tchaj-wanu, to je test pro současný Západ. Především pro Evropany je to příležitost, jak se postavít za principy, na kterých byla kdysi založená naše civilizace – tj. nenechat se zastrašit a trvat na pravdě. Třeba by to mohla být i jedna cesta z kaluží cynismu a nihilismu, ve kterém Evropa již dosti čvachtá. A možná by se tím i Evropa mohla stmelit. Je lepší se stmelit kvůli statečnosti než kvůli strachu nebo regulacím.

A pak je ten důvod nejpěknější, i když třeba nejidealističtější. Že totiž Tchaj-wan je naděje pro Čínu. Je to demokratický stát a slušný stát, kde se lidem docela dobře žije a nejde z nich strach. Představte si, že jednou bude taková celá Čína. To už je velká fantazie, ale ten malý ostrov dokazuje, že to právě Číňané umí. (Echo)

Pohled z druhé strany.

Miloš Kánský

Masaryk spolu s Plečnikem zprasili Hradčany. Úkol zněl jasně : republikánský systém musí 'vyvorat', jakoukoliv vzpomínku na Habsburky. Masaryk spolu s Plečnikem, dali hlavy dohromady a pustili se pěkně po mičurinsku do díla. Vkus TGM, jako přemýšlivého chlapce, běhajícího ještě nedávno bosky v močůvce, je na zásazích nevýznamného, avšak etnický čistého slovana, Plečnika, dobře patrný. Hodnota díla, které se nevybíravým způsobem vlomilo do staletého vývoje Hradčan, je ovšem zničující. Studenost Plečnikova pojetí, připomíná funerální architekturu krematoria okresního významu.

Masaryk ovšem platil a tak Plečnik byl při chuti a počal devastovat další, povětšinou bývalá šlechtická sídla, který český stát vzal útokem a daroval nové šlechtě, vzešlé z úděsných poměrů, kde negramotnost nebyla ničím výjimečným.

Beneš nechtěl zůstat pozadu a tak na zámku Náměšť na Oslavou, který si zabal po roce 1945, postupoval jako velitel armády termitů a přeoral ve stejném duchu alespoň tamní interierey. Stopa Plečnika v české architektuře, je stejně smutná, jako stopa první republiky v českých dějinách.

Studenost, strohost, neútlunost, chladný kámen v srdci, mauzoleum. Snad tedy je výstižný výrok, který na adresu Plečnika řekl Karel Teige: Plečnik je vůl.

Plečnik splňoval roli mouřenína v tom, jak odrakouštit českou společnost. Jeho úloha je výhradně politická. Ideově jde o stejný úpadek, jako masově stavěná sídliště z padesátých let se sgrafitami dělníku v továrně či rolníky na poli. Jeho architektura ledové, mrazivé skromnosti, právě měla ukázat ten rozdíl mezi vládou lidu a úpadkovou, rozmařilou, aristokracií.

Evropa: Oběti znásilnění jsou obviňovány z rasismu

Napsal Raymond Ibrahim 2. září 2020

"Málo se zaměřujeme na náboženské a rasové aspekty zločinů znásilňovacích gangů... Vlastně jim říkáme, že je v pořádku nenávidět bělochy." — Sarah Champion, britská poslankyně za Labouristickou stranu, YorkshireLive, 29. dubna 2020.

Když dojde ke znásilnění, a oběť je bílá a násilník ne, tak není oběť vůbec žádnou obětí, ale ještě hůře, je "rasistkou" a "šifitelkou nenávisti", která si zjevně zaslouží to, co se jí stalo a možná ještě něco horšího. "Obviňování obětí" je zpět silnější než kdykoliv předtím a prosazuje se na celém Západě.

Idea, že při střetu mezi rasami mohou být oběťmi pouze příslušníci menšin, je stále populárnější. Tato představa se netýká pouze nedávných nepokojů v Americe. Prvky takového myšlení se často objevují i v jiných souvislostech.

"Progresivním" establishmentem jsou napadány také například britské ženy včetně obětí znásilnění, které upozornily na "asijské" (pákistánské a jihoasijské) znásilňovací gangy.

Ve Velké Británii byla začátkem tohoto měsíce obviněna labouristická politička a poslankyně za Rotherham (známé epicentrum znásilňovacích gangů) Sarah Champion z "rozdmychávání plamenů rasové nenávisti" a z toho, že "jedná jako neofašistická vražedkyně." Čím se provinila? Odvázila se tvrdit, že "Británie má problém s britskými muži pákistánského původu, kteří znásilňují a sexuálně zneužívají bílé dívky."

Ti stejní lidé, kteří obviňují Sarah Champion z toho, že je "vražedkyní", prohlašují, že britský protixtremistický program "Prevent" je "postavený na islamofobii a rasismu".

O několik týdnů dříve se objevil článek s názvem "Byla jsem znásilněna rotherhamským grooming gangem a teď čelím online rasistickým útokům." V něm britská žena (vystupující pod pseudonymem "Ella") odhalila, že ji muslimští násilníci - členové pákistánského grooming gangu - v době jejího mládí znásilnili více než stokrát a nazývali ji "bílou čubkou a bílou děvkou."

"Potřebujeme pochopit rasové a nábožensky motivovanou trestnou činnost, pokud jí chceme zabránit, ochránit před ní občany a pokud se jí chystáme stíhat správným způsobem", uvedla Champion v nedávném rozhovoru.

"Překážkou prevence, ochrany a soudního stíhání je to, že se málo zaměřujeme na náboženské a rasové aspekty zločinů znásilňovacích gangů... Vlastně jim říkáme, že je v pořádku nenávidět bělochy."

Ella uvedla, že její pokusy upozornit na "náboženské a rasové aspekty" jejího znásilňování a sexuálního zneužívání mnoha dalších dívek vedly pouze k "mnoha urážkám ze strany levicových extremistů a radikálních feministických intelektuálů." Takové skupiny "se na internetu snaží odporovat každému, koho považují za nacistu, rasistu, fašistu a bílého supremacistu."

"Nezajímá je protibělošský rasismus, zdá se, že věří, že neexistuje. Snaží se mě ustavičně umlčet, neustále mě kritizují, děje se to už několik měsíců. Snaží se, abych toho nechala... Nikdy v životě jsem na internetu nezažila tolik nenávisti. Obviňují mě z 'obhajování bílých pedofilů' a z toho, že jsem 'zlověstná démonická bytost'."

Přesunutí viny — nebo přinejmenším odpovědnosti — na oběť se neděje jen ve Spojeném království. Podle zprávy z 9. srpna 2019 "byly ve švédském městě Uppsala za čtyři dny znásilněny čtyři ženy." Přestože policie nezveřejnila popis násilníků — což je obvykle jasnou známkou jejich původu — varovala ženy, aby "přemýšlely nad svým chováním", "plánovaly dopředu" a "nechodily ven samy".

Varování před alkoholem, drogami a lehkomyšlným chováním by bylo přesvědčivější, kdyby nebylo vydáváno pod nátlakem.

Poté, co davy muslimských migrantů na Silvestra 2015 v Kolíně nad Rýnem sexuálně napadly až tisíc žen, vyzvala primátorka města Henriette Reker ženy, aby "byly lépe připraveny, zejména s ohledem na nadcházející kolínský karneval. Zveřejníme online pokyny, které si mladé ženy mohou přečíst, aby se připravily."

Poté, co byla při čekání na autobusové zastávce ve Vídni 20letá dívka napadena, zbita a okradena čtyřmi muslimy — "jeden z násilníků přitom zajel dívce rukama do vlasů a dal tak jasně najevo, že v jeho kultuře mnoho blondatých žen není" — zareagovala policie tím, že dívce řekla, aby si obarvila vlasy.

"Zpočátku jsem se bála, ale teď jsem víc než cokoliv jiného rozezlená. Po útoku mi řekli, že ženy by neměly být na ulicích po osmé hodině večerní samy. A dali mi další radu, řekli mi, že si mám obarvit vlasy na tmavé a také se neoblekat tak provokativně. Nepřímo mi tak naznačili, že za to, co se mi stalo, mohu částečně i já sama. To je obrovská urážka."

V Norsku zase profesorka sociální antropologie na univerzitě v Oslu Unni Wikan trvá na tom, že "norské ženy musí převzít svůj podíl odpovědnosti za znásilnění", protože muslimští muži považovali jejich způsob oblékání za provokativní. Tolik tedy k tvrzení feministek, že se ženy mohou svobodně oblékat tak svůdně, jak jen chtějí — a běda muži, který si to špatně vyloží, pokud tedy není příslušníkem rasové nebo náboženské menšiny.

Profesorka Wikan tedy nedospěla k závěru, že muslimové žijící na Západě se musí přizpůsobit západním normám, ale dospěla k pravému opaku: "Norské ženy si musí uvědomit, že žijeme v multikulturní společnosti a musí se jí přizpůsobit."

Když dojde ke znásilnění, a oběť je bílá a násilník ne, tak není oběť vůbec žádnou obětí, ale ještě hůře, je "rasistkou" a "šifitelkou nenávisti", která si zjevně zaslouží to, co se jí stalo a možná ještě něco horšího. "Obviňování obětí" je zpět silnější než kdykoliv předtím a prosazuje se na celém Západě.

Poznámka z Melbourne

Marcy Meva Palicova

A takhle se dnes žije ve svobodné Austrálii, rouško a covid mánie je celosvětová, je opravdu potřeba s tím rázně skončit, ne jedna demonstrace měsíčně, ale neomezená generální stávka ihned jinak to nezastavíme

Vendula Kašpárková je klávesistka sk. Stromboli. Tohle začíná v Melborne. V Austrálii žije 35 let. Byla to jedna z nejsvobodnějších zemí "západní demokracie" JAK SI MŮŽETE BÝT JISTÍ, ŽE NÁM SE TO TADY NEMŮŽE STÁT???

Vendula Kašpárková Tak jo. Přesto že jsem v Austrálii...ziju ve státě victoria (melbourne) a cítím se hůř než za bolševika před emigraci. Kámoš mi volal před 10min a ptá se mě. Jak to mám udělat když chci emigrovat z victorie do usa nebo kamkoli? Mám jít za právníkem tady nebo na na abasadu země kam chci emigrovat?

Hrozný že??? Tak také já se cítím. Jsem v totálně fašistickém státě ovládaném Činou!!!! Rouska když vyjdu z domů(pokuta 200\$) Mužů jen 5km od domů(pokuta 1600\$) Nemůžu vycházet od 8večer do 5ráno(pokuta 500\$)Toto už měsíc a mělo to skončit 13. Září ale nás ušatej zmrd-premiér Victorie protlačil dalších 6 měsíců vyjimečného práva takže nikdo neví co bude dál. Plánovaná demonstrace na 5. Září ale už zatkli organizátory dnes. Chtějí z nás udělat pokusný králfky na vakcínu astrazeneka protože propagují slogan že bez vakcíny se nemůžeme vrátit k "normálu". Rada bych si řekla tak nevaďí odjedu do pr..malé neodjedu. Nemůžu vycestovat. Nikam ani do vedlejšího státu natož kamkoli do světa. Musím požádat o povolení. 90 000 lidí žádalo a povolili 70. Většinou jen"služební" cesty. Takže bojte se. Máte to nalajnovaný stejnou cestou. Tohle je válka. Válka proti normálním lidem...všem. smutný.

„*Tak si myslím, že ženy jsou chytřejší, než muži.*“
 „*Jak jsi k tomuhle názoru došel?*“
 „*Už jsi někdy viděl, že by si ženská vzala chlapa jen proto, že má hezké nohy?*“

„*Jaképak jsme si fifty fifty!*
Já podvádím plešatého, ničemného darmošlapa, kdežto ty krásnou a inteligentní dámu!“

Pochopím ledacos...ale tohle mi hlava nebere

Dobry den jdu k vám zítra ráno na nehty, chtěla bych vedet jestli mate v salónu wifi?

Dobry večer v salonu wifi nemárne. .

Aha a proč?

Protože nepotřebujeme..

Ale já bych jí potřebovala.

No je mi líto, při manikúře se s z mobilem nemanipuluje, takže u nás je to zbytečné.

Ale ja si chci při tom psát s přítelem.

Tak to budete muset 1,5h vydržet*-

Víte co, tak je to zítra ruším. Nemohu být bez mobilu.

Dobře, v pořádku, mějte se.

Vám to nevadí, že nepřijdu!?

Ne, jsem ráda.

Cože, jako jak, že jste ráda, tak já přijdu!

Nezlobte se na mě, ale bude lepší, když si najdete jiný salon Já chci k vám, o co vám jde jako.

Píše nám Ing. Rostislav Oliva...

Debatovat v na blogu neumím, ale mohu to napsat po svém a ty mi s tím jistě pomůžeš.

A.) v RČS, ČSR, ČSSR ....ČR demokracie nikdy nebyla. Bohu žel, ač značně liberální, tak demokratická společnost zde nebyla ani za 1.republiky. Vždy t byla pouze prázdna, zavádějící slova hlásaná odkudsi shora a bezmyšlenkovitě dole někdy, v řeči, opakovaná. Tod' vše, proto tedy zde nemá co končit.

B.) Nositel současné morální lidské bídy, z praktického hlediska byl Normalizační proces po 68. Pro proklamovanou svobodu formou regulace porodnosti byl masově uveden na trh Antigest. Zdá se to jako moderní a s problémem nesouvisející, ale režim dal zcela záměrně do rukou ženám, ale pouze ženám prostředek jak ovládnout většinu společnosti. Následně vyhlášené "Rodinné výhody" pak zlomily vaz veškerému odporu a ejhe!! Demokratizačnímu procesu Něco bylo snad potřeba demokratizovat? Od té doby prakticky běh života ovládá Matriarchát a bezhlavost společnosti. Proto také mohly na svět a prodělat intelektuální výchovu právě taková skupina, či generace mudrců kteří by nejraději smetly všechny, co "už zde něco pamatují"!

Setkal jsem se s ženou, matkou, nějaký čas jsem se s ní i stýkal aby mi, jednoho dne, prozradila jak přišla ke svému synu. Dlouho žila sólo, až ji Biologické hodiny dohnaly k řešení. Našla si nějakého milence (úmyslně nepoužívám zde obligátní titul Přítele, protože přátelství mi symbolizuje něco jiného než potřebu zbavovat se hormonů!) a s ním nějaký čas žila. Ostentativně před ním užívala antikoncepci, ale pouze 1. měsíc! Pak již pilulky nahrazovala podobně vyhlížejícími tabletami vitamínů. Samozřejmě, že se to povedlo. A musela se vdávat! Ještě během těhotenství již začala za soužití couvat aby rovnou z porodnice odešla k matce a podala žádost o rozvod. Má co chtěla, má z manželství syna a chlápka, který ji na tu její potřebu a touhu bude zcela bez vytáček povinován platit.

A tak se nám to zde hezky vyvíjí a společensky zraje. A pro každého tak máme "cukr a bič"! Ale demokracii? Proboha, na co?

Zapomněl jsem dodat, kdyby přišel na trh i antigest pro muže, nebo pouze pro muže, podobní 2 pasgřivci by na svět vůbec nepřišli! A společnost by byla zcela jiná! Ale UV KSC by tak snadno a rychle ČR nezNormalizoval, to za ně, nebo spolu s nimi, provedla ženská společnost.

Dopis z Ostravy

A tak haviř, kery jede Pendolinem do Praglu, si ve stanici Ostrava-Svinov navlikne hader přes pysk a virus je v dupě. Zmateně bludí po Pendolinu, čumi na maskovane haviře a je naprosto ztraceny. Mezi stanicama Suchdol a Polom (to je tam, kaj v zimě zamrzaju CD-ROMy) si haviři sundavaju hadry z pysku a s ulehčením si davaju předraženu třetinku Pilsnera, bo v Polomi už je bezpečno. Za Suchdolem totiž končí hranica Moravskošlonskeho kraja, virus naprosto zdemoralizovany vystupuje a čeka na zpateční vlak do Jablunkova.

Když pudete na vyšlap na Praděd, tak u Barborky byste měli hader na pysku mět, bo ste furt v Kraju. O sto metru dal ho můžete sundat, bo vstupite do Olomuckeho kraja a tam virus nesmi. Ale pozor! Sto metru před vysilačem na Pradědu zase vstupujete na uzemi Kraja, tuž buďte opatrní, aby vas to svinstvo nenapadlo právě tam.Pravda, bez obětí se to opatření neobešlo, ale tak už to ve svate valce chodi.

Zlatka Holušova musela z minuty na minutu zrušit festyval, cela Stodolni zavřela ve 23 hodin, bo virus právě ve 23.00 vystupuje z vlaku a napada všechny odevřite bary. Všecky lazně musí zavřet a to je dobře, bo nemocne muslimaky z Klimkovic a Darkova můžeme konečně poslat dodom do Saudi Arabije. Všecky koncerty, pařby, festyvaly, Šejkspirove slavnosti a podobne nesmysly su zrušene a všeci možu s konečnu platnoš' u odejit na pracak.

Ale to tetce z hygijeny, ani Kenovi z Prahy nevadi, bo tetka ide stejně do duchoda a Ken bude brzy obětovany ve prospěch strany, bo krajske volby se bliži.Aspoň se nebudu stavat take přišerne případy, že haviřovi nikdo neřeknul, že je nemocny a on si klidně šel na pizzu a deprem potem mu řekli, že je vážně nakaženy. Nebo ten případ, kdy vam chytra karantena oznami, že v obci mate 120těžce nakaženych, ale druhy den už jich mate enem 60.Tetka zavedla likvidační předpisy aji v okresach, kaj virus nejezdí, bo tam nevedu koleje. Třeba v Osoblaze koleje su, ale uzkokolejne a tych se virus boji..

Ani v okrese Bruntal nikdo žaden virus nespatrił, přesto bude jeho ekonomika zlikvidovana.A to je spravne, bo když je ta možnost, je třeba virusu ukazat, že tady mu pšenka nepokvete.Některi haviři vyskakuju a tvrdi, že zme enem testovacim vzorkem, co si nechame libit, když se nas na podzim zase všechny pokusi udržet ve strachu a poslušnosti.Možna by bylo dobre tajak v Tanzanyji zebrať vzorky z kobzola, řepy, chmelu, capa, ščura a kočky. Ale radši to nebudu říkat nahlas, bo tetka z hygijeny by byla schopna po nalezení pozitivnich vysledku zakazat pivo, kobzole a vyvraždit capy a kocury.

Pro velký zájem je tu znova

ČESKÝ VÍKEND V HONZA'S GRILL.

Přijďte ochutnat naše tradiční jídla
od Pátku 16. Října

Na měnu bude Pečená kachna, Svíčková, Segedínský guláš, Výpečky, Plněné jahodové knedlíky, Dršťková polévka mimo jiné i naše kilové steaky.

Omezený počet míst, rezervace od 5pm a od 7:45pm v délce 2,5 hodiny je nutná (Coronavirus nařízení).

Těšíme se na vás. Pro více informací sledujte naši Fb stránku a website.

WWW.HONZASGRILL.COM.AU

FB - HONZASGRILL

Tel. 02 9713 7882

The Birkenhead Hotel,

06 Lyons Road

Drummoyne, 2047

ROZDÍLY MEZI ČR A AUSTRÁLIÍ

Radka Darebná

Říká se, že nejtěžší je odjet do zahraničí. Sebrat odvalu a jet na zkušenu do světa.

Není to pravda. Nejhorší je návrat domů po dlouhé době strávené v zahraničí. Už jsou to dva měsíce, co jsem se vrátila z Austrálie kvůli pandemii domů zpět do ČR.

Tady je pár rozdílů, kterých jsem si po návratu všimla a ráda bych se o ně podělila.

1. Cvičení a běhání venku : V Austrálii bylo mým největším koníčkem a potěšením chodit běhat ven do písku na pláž. Dělalí to tam tak všichni. Cvičí se spíš hodně venku než ve fitku. Holky chodí ven oblečené jen ve sportovní podprsence a legínách,kluci jen bez trička a v kraťasech.

Po návratu do Prahy jsem si vyrazila takto oblečená zaběhat i já. Byla jsem doslova atrakcí. Všichni na mě koukali a ukazovali si.Aha no jo, tady na to vlastně nejsme zvyklí. Je to škoda. Když je hezké počasí tak proč nevyrazit nalehko,motivovat se a nemuset se zbytečně potit?

Když jsem šla pak běhat s kamarádem a zeptala se ho, jestli si potom zacvičíme venku někde na trávě, podíval se na mě a řekl: "A co lidi vždyť budou koukat?!" a tak jsme šli na odlehlé místo... jsme v ČR tak trošku konzervy...

2. Nákupy : Ať už se jedná o nákup v obchodě nebo na farmářských trzích i tady jsem našla pár rozdílů.

V Sydney se na vás obsluha na poště i v obchodě usměje, a ochotně se vším poradí a pomůže.

V ČR se většina prodavačů mračí a skoro se ani nepodívá do očí. Když jsem nakupovala na farmářském trhu,paní byla za kasou sama a neměla,žádné zákazníky. Řekla jsem jí,jestli si k ní můžu odkládat ovoce a zeleninu,že nechci plýtvat igelitové pytlíky a potom, to vše po zvážení dám do jedné tašky. "No jako odkládat, no nevim, jako já tady potřebuju místo". Tak zněla odpověď. Aha, a to že jsem tady jedinej zákazník a dělám vám kšeft je asi věc jiná.

No a tak bych mohla pokračovat i s poštou atd...

3. Pouštění chodců na přechodu:

Když řídím, vždy se snažím chodce pouštět. Když jsem, ale chodec, všimla jsem si,že tady v ČR se na to moc nehraje. A když už mě pustí, tak z okýnka vztekle zazní : „Běž, ty vopice."

V Austrálii se klidně zastaví kolona aut, kvůli chodci na přechodu.

4. Chválení: V Austrálii jsem se naučila chválit. Dřív jsem to neuměla, protože v ČR to tak prostě je. Jsme závistiví,máme radost když se druhému nedaří atd. Proč ale? V Austrálii se zase chválí až moc. Když jdete po ulici, zastaví vás lidé jen tak a pochválí vám oblečení, vlasy i barvu rtěnky. A víte co? zpříjemní to den!

Po návratu do ČR jsem to začala praktikovat i tady. V kavárně pochválím dobré jídlo a kafe. V obchodě se usměju na prodavačku a kámošce pochválím outfit. A máme pak všichni hezcí dny. Zkuste to taky!Chce to balanc a hlavně chválit to, co se vám opravdu líbí.

5. Hlazení psů: v Sydney mi strašně chyběl pes. Chodila jsem pak venku a každého psa hladila. Australani s tím nemají sebemenší problém. Vždy mi ještě jejich pejska představili jménem,a řekli kolik mu je.

V ČR jsem se zase setkala s opakem. Chtěla jsem si pohladit psa jedné paní, a ta na mě vyjela: „, No nemusíte si ho hladit jako!., No co se dá dělat? Ještě, že tady mám už svojí Jennynku.

Nechci na ČR házet jen negativní zkušenosti, samozřejmě, že existují i lidé ,kteří se rádi usmějí a poradí, nechaj vás pohladit pejska nebo pustí na přechodu. Já jsem v ČR doma a užívám si ten návrat se vším všudy, jen říkám,že návraty jsou těžší než odjezdy...teda alespoň pro mě Mějte hezký den a pojďme spolu,začít žít víc jako na druhé polokouli:) Děkuju všem australanům co mě nechali pohladit pejska!

Zajímavosti. Víte,že....

Na Slovensku proběhly vodácké závody na řece Hornád.Bohužel vzhledem k tomu, že děšť předtím vyčistil několik cikánských "osad", museli se vodáci kromě své fyzicky poprat i s odpadky. Namísto příjemné projížďky po krásné řece se vodáci prodírají hromady odpadků. Tohle je fakt nechutné! inrybar cz

„Milí příznivci, v průběhu měsíce srpna byl zablokován oficiální instagramový účet Karel Gott. Dle zasláné zprávy z Instagramu, se někdo musel vydávat za rodinného příslušníka, jenž tento profil nahlásil správě Instagramu s tím, že Karel Gott zemřel a chce, aby byl účet zablokován! Ivana Gottová

Recept No.552

10-minutové těstoviny

potřebujeme:

1 bal. těstovin (tortellini)
3-4 nakládané okurky
200 g dušené šunky nakrájené na kostičky
150 g tvrdého sýra
3 lžice zakysané smetany (nebo majonézy)
2 lžice nakrájené petrželky
Sůl a pepř

postup:

Těstoviny uvaříme podle pokynů na obalu (já jsem dělala tortellini, ale mohou být jiné těstoviny). Scedíme. Okurky, šunku i sýr nakrájíme na kostičky. Všechny přísady promícháme s těstovinami a nakonec i s majonézou nebo zakysanou smetanou.

Videl jsem...

Ross Hedvicek

Viděl jsem časy, kdy jsme neměli ani ledničku, ani televizi a máslo, aby se nerozpusťilo se dávalo "za okno". Tedy v případě, když jsme měli máslo. A viděl jsem svoji babičku vyrábět (tlouct) máslo v takové skleněné flašce s hranatou vrtulkou.

Viděl jsem, jak se poslední kůň, kterého můj dědeček vlastnil, propadl na dvoře do žumpy. Zadníma nohama, ale myslím, že si zlomil žebra a museli ho zastřelit.

Viděl jsem čas, kdy v Kojetíně nebyla polyklinika a doktoři měli své ordinace umístěné v různých domech po celém městě.

Viděl jsem, jak moje žádosti o přijetí na jakoukoliv školu byly odmítány s poukazem na "nevhodný třídní původ". Nikdy jsem na to nezapomel.

Viděl jsem, jak byl mému dědečkovi a mému otci (a jejich rodinám) zničen život lidmi, kteří za to nebyli nikdy potrestáni a lidé v zemi, kde jsem se ne vlastní vinou narodil, to považují za normální.

Viděl jsem, při měření kopek hnoje na polích JZD Kojetín (přesně ta pole kdysi patřila mému dědečkovi), že za obzorem může být taky nějaký život.

Viděl jsem z kabiny hovnocucu IFA 50, se kterým jsem jezdil, že čím výše člověk sedí, tím lepší má rozhled.

Viděl jsem do oči komunistovi (plk. František Zela, náčelník StB v Přerově), který na mne (a na Olina Koldu) křičel: "Já vás zavřu, až zčernáte!" Bral jsem to vážně, zčernat jsem nechtěl, snědý jsem stejně dost.

Viděl jsem do poctivých tváří svých kámošů z mladí z Česka a po 30 letech jsem zjistil, že jich spousta bylo "spolupracovníky StB".

Viděl jsem do oči ruskému oficirovi, který v Zagani nařídil moji popravu za účelem "zvýšení morálky mužstva" a nikdy jsem na to nezapomel.

Viděl jsem, jak vypadá vězení zevnitř (Brno-Bohunice) a sám jsem si vyzkoušel, jak se spí na nízké dřevěné palandě pobité plechem (někde jinde).

Viděl jsem, jak vypadají omrzlé nohy (moje vlastní) a co za problémy mi to může dělat ještě o 40 let později.

Viděl jsem vojáky roztrhané na kusy dělostřeleckým granátem.

Viděl jsem zelený záblesk na moři před západem slunce a moje manželka seděla vedle mne.

Viděl jsem moře (ne Bulharsko, ale Atlantik, Pacifik, Karibik. atd.) a poslouchal, jak moře (moře je už velice staré) senilně vypráví ty svoje tisíce let staré příběhy o nepoučitelných.

Viděl jsem nebe v modrých očích mě manželky, která nakonec žila o 12 let déle, než určili doktoři a Pan Bůh (kterému za to svinstvo, co ji provedl, ještě rozbiju hubu, až ho uvidím).

Viděl jsem Boba Dylana zpívat "Blowin in thé wind" and moje dcera tam byla taky a spolu s námi dalších 20 tisíc lidí. Viděl jsem obrovské kruhy bez vln v Bermudském trojúhelníku a viděl jsem, kde je hladina moře o metr níž než všude okolo (odporuje to fyzice, to jo, ale je to taky v Bermudském trojúhelníku).

Viděl jsem sníč v Monument Valley a místní Navajo Indián suše přiznal, že " to je velmi neobvyklé".

Viděl jsem místa, kudy prošla a kde se odehrávala historie Divokého Západu (Little Big Horn, Wounded Knee, Deadwood, jmenujte to a já jsem tam byl).

Viděl jsem, jak velký je Texas a jak hluboký je Grand Canyon - moc, vážně.

Viděl jsem poušť v Polsku (Zagan), Africe i v Americe - a jen v Americe na ní kvetly květy.

Viděl jsem pohled z vrcholku ráje (Paradise Point, Charlotté Amálie, V.I.) a bylo mi blaze.

Viděl jsem vděčnost v očích rumunských a srbských imigrantů, kterým jsem pomohl a mne za to vzápětí vyhodili že zaměstnání (v Kanadě). Nelitoval jsem.

Viděl jsem nevděk a závist v očích českých ilegalu v Americe, kterým jsem pomáhal, když byli zabasnuti po té, co dělali něco nezákonného. Za to mne odnikud nevyhodili, ale nechal jsem toho, měl jsem z toho blbý pocit.

Navštívil jsem exotickou zemí mého mladí (Češkou republiku) a viděl jsem věci, že kterých mi bylo smutno.

Viděl jsem spousta starých dokumentu v českých archívech, vystopoval svou minulost až do 12. století a žádný z mých předků nebyl komunista.

Viděl jsem do oči kamarádům z dětství a skrze ty oči bylo vidět vzadu tu lebeční kost a jinak tam šplouchal alkohol. Potkali jsme své nepřátele - a byli jsme to my!

Viděl jsem, že moje děti a vnuci mají lepší život než jsem měl já, moji rodiče a moji prarodiče - a vím taky proč.

Takže bych už chtěl jenom znát co se mi tady může ještě stát ?

Psáno u příležitosti vstoupení do sedmé dekády svého života a při uvědomění si, že toho mám daleko víc za sebou než před sebou

Francie v tichosti se zavádí trestný čin rouhání

Giulio Meotti

Překlad původního textu: France Quietly Reintroducing the Crime of Blasphemy - přeložil René David

Převzato z webu Gatestone Institute

Sotva si Francie připomněla 5. výročí masakru v redakci satirického časopisu Charlie Hebdo, tak propukla podobná kauza. 18. ledna 2020 vyslovila šestnáctiletá francouzská dívka Mila O. v živém streamu na Instagramu urážlivé poznámky o islámu.

„Během jejího streamu ji v komentáři mladý muslim vyzval, aby toho nechala, ale ona odmítla s tím, že je lesbička. On ji v odpovědi označil za rasistku a nazval ji ‚špinavou lesbou‘. V následném vzteklém videu streamovaném hned poté, co ji urazil, Mila řekla, že ‚nenávidí náboženství‘.“

Mila pokračovala a mimo jiné řekla toto:

„Víš, co je to svoboda slova? Já nemám problém říkat, co si myslím. Nenávidím náboženství. Korán je náboženství nenávisťi; je v něm pouze nenávisť. To si myslím. Říkám, co si myslím... Islám je na h***o. Já nejsem vůbec rasistka. Člověk prostě nemůže být rasistou vůči náboženství... Říkám, co chci, říkám, co si myslím. Tvoje náboženství je na h***o. Já na toho tvého boha zvsoka s*r!*!...“

To, co řekla, by mohlo být považováno za trochu drsné, ale má právo tohle říkat? Konec konců, Židé jsou nazýváni potomky prasat a opic, aniž by ideová policie hnula brvou.

Kvůli svým prohlášením se stala Mila cílem útoků na sociálních sítích, kde bylo její video vysoce sdíleno; obdržela mnoho vyhrůžek smrtí, bylo zveřejněno její jméno, adresa i jméno její školy. Mila musela v zájmu své bezpečnosti školu opustit.

Nyní se Mila nachází pod policejní ochranou a je v takovém nebezpečí, že ji zatím nemůže přijmout žádná francouzská škola. Mila řekla: „Už nikdy nebudu moci vkročit na svoji střední školu a ani nemohu změnit školu, protože po mně jde celá Francie.“ Protože nepochopila, co je jasné každému – že islám je „náboženství míru“ –, je Mile vyhrožováno smrtí, znásilněním a podříznutím.

„Jsme ve Francii, nebo v Pákistánu?“ ptá se francouzský intelektuál Jacques Julliard. Vítejte ve Francii roku 2020, kde titulky časopisů oznamují: „Šestnáctileté Mile je vyhrožováno smrtí za kritiku islámu.“ Islamismus se mezi francouzskými muslimy šíří stále více. Francie proti islamismu nic nedělá, a tak se jeho vliv ve Francii jen zvyšuje.

„Pojďme k podstatě věci: Progresivní inteligence chce věřit ve společnou multikulturní společnost, přestože je to v rozporu s realitou, která odhaluje společnost, kde se diversita mění v sociální fragmentaci a ve fragmentaci identity,“ napsal kanadský filozof Mathieu Bock-Côté. Když začne multikulturalismus ohrožovat svobodu projevu, tak se multikulturalisté zákeřně přikloní na stranu islamistů. Případ Mily symbolizuje všechny příkopy ve francouzské společnosti. Francouzská novinářka Dominique Nora napsala:

„Několik týdnů po výročí masakru v redakci časopisu Charlie [Hebdo], ‚případ Mila‘ ukazuje na znepokujující asymetrii, která panuje ve Francii ohledně svobody slova nebo přesněji řečeno svobody rouhání.“

Příběh Mily by mohl vyhrůžkami smrtí skončit – tak jako mohl před 31 lety skončit i případ Salmana Rushdieho – pokud by všechny státní úřady okamžitě přispěchaly Mile na pomoc a pokud by francouzská společnost odsoudila barbarskou agresi vůči dívce školou povinné. Stal se ale opak. Snaha vyhnout se „stigmatizaci muslimů“ se stala oficiální výmlouvou používanou politiky pro zdůvodnění neposkytnutí podpory obětem, jako je Mila, kterým je ze strany muslimů vyhrožováno násilím.

Nebylo zahájeno jedno vyšetřování, ale dvě, jedno vyšetřování vyhrůžek smrtí, které obdržela Mila, a druhé proti Mile za „podněcování náboženské nenávisťi“ (toto vyšetřování bylo později zrušeno). Spor se přiostrčil poté, co delegát Francouzské rady pro muslimské bohoslužby Abdallah Zekri řekl, že si ta dívka o problém říkala: „Musí

proto nést důsledky toho, co řekla. Kdo seje vítr, sklízí bouři.“ Islamisté tak každodenně testují odolnost naší demokratické společnosti.

Kontroverze kolem Mily se dostaly do nové dimenze poté, co ministryně spravedlnosti Nicole Belloubet nejprve odsoudila vyhrůžky smrtí adresované Mile, ale pak prohlásila: „Urážka náboženství je zřetelně útokem na svobodu svědomí; a to je vážné.“ Naneštěstí pro ministryni Belloubet, ale naštěstí pro Francii toto není (zatím) trestný čin. Belloubet později uznala svoji „chybu“. Nicméně škoda byla nezměrná. Ségolène Royal, bývalá ministryně a kandidátka na prezidentku, tomu dala korunu prohlášením, že Mila projevila nedostatek „respektu“.

Filozof Raphaël Enthoven jí na Twitteru odpověděl: „Ne, vy nejste Mila; vy, paní Ségolène Royal, nemáte odvahu.“ Socialistický starosta města Lille Martin Aubry Milu požádal: „Pročvičuj se ve zdrženlivosti a vyhni se takovým projevům, přestože vyhrůžky jsou neakceptovatelné.“ Francie rychle přechází od sekularismu ke zbabělosti; od svobody projevu k bezpodmínečné kapitulaci. Francie se pokouší řešení odkládat a islamismus zatím vzkvívá na úkor elit opouštějících své židovsko-křesťanské hodnoty. Dokonce se našli i takoví jako historik náboženství Oden Vallet, kteří tvrdí, že Mila ponese zodpovědnost za příští teroristické útoky.

Bývalý karikaturista časopisu Charlie Hebdo Delfeil de Ton po masakru svých kolegů v roce 2015 ostudně obvinil šéfredaktora časopisu Charlie Hebdo Stéphana Charbonniera, že satirami Mohameda způsobil masakr zaměstnanců časopisu.

Případ Mily připomíná případ francouzského filozofa Roberta Redekera, který v roce 2006 zveřejnil svůj velmi kritický názor na islám v deníku Le Figaro. Následně začal Redeker, který učil na veřejné střední škole v Toulouse, dostávat vyhrůžky smrtí po telefonu, e-mailem a na fóru Al Hesbah, heslem chráněném fóru s vazbami na al-Káidu. Redeker oznámil ze svého úkrytu: „Nemohu pracovat, nemohu nikam chodit a musím se schovávat.“ „A tak islamisté svým způsobem uspěli a potrestali mě na území Republiky, jako bych byl vinen tím, že mám vlastní názor.“ To je „fatva v zemi Voltaira“.

O patnáct let později je na Milině případu vidět, jakou moc islamisté od té doby získali.

Našlo se pár odvážných spisovatelů, kteří Milu bránili. Bývalý právník časopisu Charlie Hebdo Richard Malka vyjádřil svůj názor v článku „Případ Mily neboli vítězství strachu“ publikovaném v časopisu Journal du Dimanche.

„Mlčí ministři, nejznámější feministky, spolky LGBT, umělci i ‚progresivisté‘. Vy všichni se ohlédněte, zahvízdejte si, zkontrolujte si špičky svých bot a vyberte si protestní téma, které je teď v módě a kde vás vaše horlivost nebude nic stát.“

Malka také napsal, že „žádné lidskoprávní organizace neprotestují, ani nevyjádřují solidaritu s dívkou, jejíž život se náhle změnil, protože se musí skrývat.“ Feministické organizace, které vždy tak rychle odsoudí „toxickou maskulinitu“ a „patriarchální dominantní struktury“, jsou také zticha.

Dnes existuje mnoho zemí, kde jsou lidé vražděni za to, že se odvážili kritizovat islám. V Islámské republice Pákistán se trestá rouhání vůči islámu smrtí. Soudci tam za rouhání odsoudili k smrti, avšak později zprostili viny, například Asii Bibi. Dnes ve Francii, kde vznikla Deklarace lidských a občanských práv, v zemi, která vždycky ctíla svobodu slova a právo kritizovat náboženství a ideologie, soudní systém – ve jménu pomýleného militantního antirasismu – de facto znovu plíživě zavádí trestný čin rouhání. „Kauza Mila: Snažíme se vytvořit ve francouzském právu trestný čin rouhání?“ ptá se výzva publikovaná v deníku Le Figaro.

Aplikovat svobodu slova v dnešní Francii na kritiku islámu je extrémně nebezpečné, a to i pro dítě jako je Mila. Ti, kteří se distancují od Mily, nosí masku podvolení.

Vlivný komentátor a bývalý redaktor deníku Le Figaro Franz-Olivier Giesbert obvinil ministryni spravedlnosti Nicole Belloubet z appeasementu vůči islamistům a přirovnal její činy k činům vichistického režimu kolaborujícího s Hitlerem. „Je Francie stále ještě Francií?“ zeptal se Giesbert v úvodníku časopisu Le Point.

„Jeden den se budete divit. V islámských republikách, jako jsou Pákistán a Irán, by komentář Nicole Belloubet byl naprosto normální. Ale ve Franci tento komentář normální není. Francie je země osvícenectví a práva na rouhání.“

Když spočítáte všechny francouzské novináře, karikaturisty a spisovatele, kteří žijí momentálně pod policejní ochranou za kritiku islámu, tak zjistíte, že se Francie mění v nový Pákistán. Éric Zemmour, autor knihy Le Suicide Français (Francie páchá sebevraždu), je na každém kroku sledován

dvěma osobními strážci. Ředitel časopisu Charlie Hebdo „Riss“ a zbylí karikaturisté žijí pod policejní ochranou, stejně jako Philippe Val, bývalý ředitel Charlie Hebdo, který schválil vydání karikatur proroka Mohameda v roce 2006. Novinář Zineb Rhazaoui je obklopen šesti policisty. Oriana Fallaci a Michel Houellebecq, dva významní spisovatelé, byli ve Francii souzeni za své názory na islám již v roce 2002.

Pět významných francouzských intelektuálů -- Elisabeth Badinter, Elisabeth de Fontenay, Marcel Gauchet, Jacques Julliard a Jean-Pierre Le Goff -- zveřejnilo v deníku L'Express výzvu podporující Milu a v ní poukázalo na „zbabělost soudců a politiků nyní posedlých akrobacií na téma svobody slova vždy, když se to týká islámu. Za tuhle zbabělost jednou draze zaplatíme.“

Po masakru v redakci časopisu Charlie Hebdo papež František řekl: „Kdo prokleje moji matku, tak může čekat ránu“, a svalil tak vinu za tento masakr na zavražděné karikaturisty. Islamisté vyhrávají ideologickou bitvu a my se chováme jako zbabělci. Musí snad být šestnáctiletá Mila zavražděna, aby se lidé sjednotili a aby zbabělci alespoň na chvíli vykřikovali „Je suis Mila“?

Bolest nesmím vnímat, říká nejstarší kaskadérka v Česku, která zaskočila i za Angelinu Jolie

Kristýna Lébllová, khl, Novinky

Přestože Hana Dvorská oslaví brzy šedesáté narozeniny, je stále aktivní kaskadérkou. Za svou dvaadvaceti letou kariérou zastoupila ve filmech řadu českých i zahraničních hvězd. Dublovala například i Angelinu Jolie. Své kaskadérské kousky naposledy předvedla v seriálu Carnival Row s Orlandem Bloomem.

Ve svých téměř šedesáti letech je Hana Dvorská nejstarší kaskadérkou v České republice. Své profesi se věnuje už od roku 1978. „Můj první kaskadérský výkon byl pád z okna,“ vzpomíná na své začátky. Za svou dlouhou kariéru zažila ale nespočet pádů. Objevila se například ve filmech Bídníci, Troja, Letopisy Narnie nebo Wanted.

Za čtyřicet let měla na place možnost zastupovat celou řadu známých hereček, jako je Jiřina Bohdalová, Dagmar Havlová nebo Barbora Hrzánová. „Dublovala jsem mnoho hereček, ta nejslavnější je asi Angelina Jolie,“ popisuje svoji kariéru Dvorská.

U hereček se spíše než s obdivem setkala se strachem. Při nebezpečných scénách se o ni totiž bály. „Když jsem třeba za Markétu Hruběšovou padala přes auto, zakryla si oči a říkala, že je to strašné,“ sdílí se smíchem své vzpomínky kaskadérka.

I když jí je téměř šedesát, na place zastupuje i mladé herečky. „Ve filmu se nemůžu profláknout a nejsem úplně obézní, můžu zastoupit kohokoli, protože figuru mám stejnou jako mladé holky. Ještě navíc můžu i ty stařenky, když je potřeba,“ vysvětluje s tím, že mají samozřejmě přednost spíše mladé kaskadérky.

Natáčení filmů jí na jaře přerušila koronavirová krize. Před ní si ale zahrála v několika velkých zahraničních produkcích. „S Orlandem Bloomem jsme dělali Carnival Row, dále jsem pak byla ve filmu The Wheel of Time nebo v seriálu Britannia,“ vyjmenovává Dvorská.

V nich dublovala herce v mnoha nebezpečných scénách. „Dělala jsem, že mě porazilo a rozežralo zvíře, někde jsme létali na lankách jako létající objekty a taky jsem hořela,“ vzpomíná na natáčení.

Nejdůležitější je pohyb a mezilidské vztahy

Za svou kariéru se na place nikdy vážně nezranila. „Během natáčení se mi staly jen odřeniny nebo vymknuté palce. Vícekrát jsem se zranila při tréninku v tělocvičně, při gymnastice, když jsem dělala salto, přemet nebo při pádu. To jsem si vyhodila obratle,“ popisuje Dvorská.

Nemoci a bolesti spojené s její prací či věkem si ale nepřipouští. „Nenechám se trápit. Samozřejmě nejde život prožít bez bolesti. Trápí mě ramena, kolena, protože jsem si tomu pomohla svým způsobem života, ale neřeším to,“ sdílí svůj přístup s tím, že pokud už se jedná o velkou bolest, jde k doktorovi.

„Nechávám si operovat například vazy. Bolest nesmím vnímat, protože jinak bych si lehla a někde zahnila,“ popisuje s humorem svůj životní styl Hana Dvorská.

Pro udržení kondice je podle ní důležité sportovat. „Nejdůležitější je pohyb a dobré mezilidské vztahy. Mít hodně kamarádů, nebrat život moc vážně, málo jíst a pít, jen tak si to šolichat,“ doporučuje se smíchem.

Kromě toho, že tahle „stařenka“ pořád aktivně točí kaskadérské kousky, se také živí jako cvičitelka v několika pražských fitness centrech. Co je ale její největší vášní, jsou její pravidelné Boot campy, kde třikrát v týdnu „trápí“ své cvičence časně ráno.

„Ráno může každý, takže žádné výmluvy. Je to skvělé, cvičíme vevnitř i venku, jsou tam všechny věkové skupiny. Vždycky se na ně na všechny strašně těším,“ říká Dvorská.

Ruský soud poslal historika Dmitrijeva do vězení za sexuální násilí, kritici mluví o vykonstruovaném procesu

Ruský soud poslal na 3,5 roku za mříže historika Jurije Dmitrijeva, známého odhalováním zločinů z éry komunistického diktátora Josifa Stalina. O verdiktu informovala agentura TASS s odvoláním na historikova právníka. Dmitrijev byl obžalován ze sexuálního násilí, prokurátor žádal 15 let vězení. Odsouzený vinu odmítal. Kritici považují proces za vykonstruovaný, zaměřený na diskreditaci historika a znehodnocení jeho díla.

„V rozsudku jsem zaslechl, že si má odpykat 3,5 roku. To by pak okolo 12. září měl vyjít na svobodu,“ řekl obhájce Viktor Anufrijev novinářům; deník Kommersant odhadl, že vzhledem k délce

vazby vyjde historik na svobodu v listopadu.

K soudu přišla ve středu historika podpořit asi stovka lidí, včetně místního vedení opoziční strany Jablko a finského konzula.

Historik a ředitel karelské pobočky nevládního sdružení Memorial, které se zaměřuje na dokumentaci politických represí a ochranu lidských práv, byl poprvé zadržen v prosinci 2016. Obviněn byl tehdy z výroby dětské pornografie kvůli fotografiím, na

kterých je jeho nahá adoptivní dcera.

Někdo se k Dmitrijevi vloupal a snímky vzal z jeho počítače, řekl expert

Podle experta Štěpána Černouška ze serveru Gulag.cz nebylo jasné, jak se fotografie dostaly k ruské prokuratuře. „Ukázalo se, že se někdo vloupal k Dmitrijevi do bytu a vlezl do jeho počítače. Ty fotky Dmitrijev pořídil, ale jimi dokumentoval zdravotní stav své dcery,“ popisuje Černoušek.

Podle něho tehdy soud i experti uznali, že snímky nemají s pornografií nic společného. Krátce nato se ale začaly dít divné věci, tvrdí Černoušek. Soudkyně, jež o případu rozhodovala, byla údajně přemístěna na nižší funkci, prokurátorka donucena k odchodu a Dmitrijev znovu vzat do vazby, tentokrát z důvodu sexuálního obtěžování.

„Je znám pouze jediný důkaz, a to videonahrávka výsledku Dmitrijevy dcery. Na ní jí ovšem vyšetřovatelé pokládají návodné otázky a je evidentně pod tlakem. Není to věrohodný důkaz, shodli se na tom všichni experti z ruské akademie věd,“ řekl Černoušek.

Zároveň dodal, že historik upadl v nemilost ruských úřadů v roce 1997, kdy odhalil obří pohřebiště a popraviště Sandarmoch z dob, kdy v zemi vládl totalitní stalinistický režim. „Na tom místě bylo v roce 1937 obrovské pohřebiště, kde bylo i popraveno přes šest tisíc lidí. Mezi nimi byli Poláci, Finové, Švédci, Němci, Češi i pár Belgičanů,“ uvádí Černoušek.

Dmitrijevi se prý podařilo dostat také do archivů ruských tajných služeb, kde se mu povedlo nalézt všechna jednotlivá jména popravených. „Začal organizovat vzpomínkové akce a zval na ně delegace ze zemí popravených, aby si všichni společně připomínali ten režim. Po roce 2014 se vztahy těch zemí s Ruskem sice zhoršily, delegace ale na ta místa stále jezdily. Dmitrijev proto upadl do nevole,“ dodal Černoušek.

Známé osobnosti z různých zemí adresovaly letos v lednu prezidentovi Vladimíru Putinovi otevřený dopis s žádostí o zastavení historikova stíhání. Petici podepsala také řada českých osobností včetně bývalé mluvčí Charty 77 a někdejší české ombudsmanky Anny Šabatové, spisovatele Jáchyma Topola, bývalého vedoucího kanceláře prezidenta Václava Havla, nyní již zesnulého Luboše Dobrovského nebo novináře a bývalého generálního ředitele ČTK Petra Uhla.

Agentura AFP dala proces s Dmitrijevem do souvislosti s případy potlačování svobody slova v Rusku, včetně obvinění bývalého novináře Ivana Safronova z vlastizrady kvůli údajné spolupráci s českou rozvědkou, anebo případem režiséra Kirilla Serebrennikova, podmíněně odsouzeného za údajné rozkradení státní dotace. CT24

Stalo se před 100 lety - legendární poprava admirála A.V. KOLČAKA

Vojevůdce Bílé armády a známý badatel admirál Kolčak byl v Irkutsku v lednu 1920 vydán bolševikům československými vojáky výměnou za možnost přesunu našich divizí do Vladivostoku.

Když ho v noci ze 6. na 7. února téhož roku vedli na popravu, zeptal se bolševického komisaře Čudnovského na jeho hodnost. Ten podrážděně odpověděl, že je komisařem. Kolčak mu připomněl, že je admirálem ruské flotily, a že podle řádu může popravu řídit vyšší nebo rovná šarže. Navrhl proto řešení, že své popravě bude velet sám, v čemž mu bylo vyhověno. Popraven byl třemi salvami, jeho tělo pak hodili pod led řeky Angary.

Víte, kde je hranice mezi životem a smrtí?

Tak to Vám povím úplně přesně. Zazvoní výjezd, nejvyšší naléhavost a vy míříte do rodiny, která ještě dnes ráno netušila, že se jim změní život a pohne duše.

Přijdete do domácnosti, kde na plotně klokotá hrnec, voní oběd a v tomto kontrastu se odehrává scéna,

kdy se pokoušíme oživit nejbližšího člena rodiny. Všichni pracují, jak nejlépe umí, pot z nás kape.. a přes všechno, co do toho dáte, slyšíte lékaře, jak říká rodině, že i přes veškerou snahu se nám bohužel nepodařilo...

Tohle je ta hranice. Několik vteřin, kdy cítíte, že se vůně oběda změnila na mrazivý vzduch bolesti. Otevřete okno, aby mohla duše odejít a vy odcházíte ze scény.

Můžete pro mě, prosím, něco udělat? Zvedněte se teď, obejměte Vaše blízké a řeknete jim, že je máte rádi.

(ze života IZS)

Turecko dnes.

Martin Konvička

Dnes měl turecký vůdce Erdogan projev, v němž prohlásil, že ve jménu Alláha sjedná pořádek v celém Středomoří, na Blízkém východě i severní Africe. Nejvíce se prý budou divit ti, kteří Turecku brání v osvobození utlačovaných Muslimů po celém světě - tedy hlavně Řecko a Francie. 83 milionů Turků je připraveno zemřít...

Turecký viceprezident zase ukázal mapu Řecka a řekl, že za chvíli bude minulostí, neboť brzy Turecko převezme řecké ostrovy, které jsou blízko Turecka.

A v tu samou dobu zveřejnilo turecké ministerstvo obrany propagační video, v němž demonstruje svou sílu.

Mají co, jsou 2. nejsilnější armádou v NATO. A PR Turecku opravdu jde stejně jako Erdoganovi řečnit. Zůstane u slov a PR? Pochybují, ale mocní tohoto světa se tváří, že se nic neděje...tak uvidíme. Každopádně není pochyb o tom, že, že pod vládou Erdogana se z Turecka stala islamistická diktatura, která vede válečnou propagandu ve jménu islámu. A v Sýrii a Libyi už vede i válku skutečnou se vším všudy...včetně válečných zločinů.

Naboural do policejního auta. Ukázalo se, že má v kufru drogy za tři miliardy

12.9.2020 - Jakub Štěpánek, Novinky

Velmi jednoduchou práci s dopadením drogového dealera měli vloni policisté v Austrálii. Ten nejdřív naboural policejní auto a během pozdější kontroly u něj policie našla drogy za 200 milionů australských dolarů (3,3 miliardy korun). Soud Novém Jižním Walesu v pátek poslal muže na 6,5 roku do vězení.

Protílátky na covid už po měsíci slábnou.

Filip Šára, Novinky

Na pohled nepříliš pozitivní zprávu, která však koresponduje s opětovným nakažením nemocí covid-19 u několika pacientů, přináší nová studie z Číny. Výzkumníci zjistili, že protílátky proti koronaviru slábnou už zhruba po měsíci, u části pacientů se dokonce mohou zcela vypařit. Jak napsal britský list The Daily Telegraph, může to znamenat komplikace pro celosvětovou snahu o vývoj účinné vakcíny.

VYUŽIJTE VÝHODY DOMLUVIT SE VLASTNÍM JAZYKEM

DIRECTORY pro předplatitele, min.6linek, \$60 ročně Jídlo a Restaurace

Jenom pro informaci, kde se vaří česká a slovenská jídla, škoda, že u nás neinzertují.
Sydney

Blue Danube v Country Clubu, Kemps Creek (Pa-Ne)
Tommy's beer cafe v Glebe Points Rd., Glebe
Bohemian Restaurant v Narallen (Stř.- Ned)
Pan Malina má Grill v Birkenhead hotelu

Melbourne

Sokol, 497 Queensberry St., (1x měsíčně)

Brisbane

Ceskoslovensky klub (jen v pátek, občas i v neděli)

Školy

Czech and Slovak School of Sydney
Green Square School, 237 Botany Road, Waterloo
P.O. Box 150; Randwick, NSW 2031
<http://www.czechandslovaksschoolofsydney.org.au>

Principál: **Kateřina Larbalestier**, : 0417 683 400

Česká škola v Perthu

Woodland Primary Sch., 7 Bentwood Ave., Woodlands,
(08) 9245 8137

Česká škola v Melbourne puvodní

v prostorách St. Mathew Church, Cheltenham
Principál: **Vlasta Šustková**, Tel: 03 9551 0279 ;
0408 088 167

Česká škola v Melbourne nová

V Sokole vedení: **Zuzana Vasitč** Tel. 03 90172216

Slovenská dětská beseda/Slovak Little School
of Melbourne, 2-12 Derby Street, Kew Vic 3101 -
info slovaklittleschool@gmail.com

Marta Kapustová/0437699690 or Nora
Kovarcikova/ 03 98504517.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ ORGANIZACE.

Beseda - Czechoslovak - Australian
Association in Canberra and Region,
Unit 12/ 18 Shropshire Str., Queanbeyan
NSW 2620

vydává dvouměsíčník věstník **Beseda**.

Československý klub v Queenslandu,

25 Upfield Street Burbank Qld 4156

Tel / Fax: (07) 3343 3489

✉ ccq@csklubqld.org.au

President Mr.Frank Carol; Jednatel Mrs. Stana Bilková

Naše stránka: csklubqld.org.au

Měsíčník "**Krajanský List**" Redakce Staňa Bilková

Asociace Čechů v Austrálii

28 Church Street, Fortitude Valley QLD

P.O.Box 142, ph.07 3399 4613

Fax.07 3290 4379 vydává "Na Slovíčko.

Československý klub v SA,

51 Coglein Street, Brompton, SA 5007 tel

tel., 08 8346 4181, vydává časopis **Život**.

Czechoslovakian Country Club,

320 Devonshire Road, Kemps Creek, 2171,

tel. 02 9606 8703

Czech and Slovak Association in Tasmania,

144 Pottery Road., Lenah Valley, 7008

ph. 6228 0707

Ceske a Slovenske sdruzeni v Zapadni Australii

6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016

President: Jilka Smith 0406 026 840

Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969

e-mail: czechslovakwa@hotmail.com

casopis "KLOKAN" vychazi 12 x do roka.

Sokol Sydney, www.sokolsydney.com

16 Grattan Crescent, French Forest, 2086

tel.: 02 9452 5617 vydává „**Věstník**“

Sokol Melbourne,

497 Queensberry Street, North Melbourne, 3051

tel.: není, email: sokol@aapp.net.au

pres.: pres.: Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180

vydává měsíčník Kvart = Michal Krejčí

michalsokolnik@gmail.com

Český a Slovenský klub na N. Zélandě,

P.O.Box 27 332., Wellington

tel., 478 5977; fax.: 477 9377

Gus.knot@xtra.co.nz,

měsíčník **Střípky Čriepty**

Letovisko „Šumava“ ph.9754 5159

Lockes Way, Belgrave South 3160,

Czech Pensioners Association Inc.

ukončila činnost k 1.dubnu 2004

Zdruzenie austrálskych Slovákov v Sydney.

30 Vaugham, P.O.Box 142,

Lidcombe, Nsw, 2141 tel. 9649 2153

vydává dvoumesiačník „ **Slovenský štít**“

Slovenský klub Mladých + pevecký a tanečný súbór
+ Slovenský klub v Južnej Austrálii
5 Walter Street, Thebarton, 5031
ph.: 08 8352 8072

Slovenský klub „Ludovít Štur“.

105 Triholm Ave (P.O.Box 61) Laverton, 3020

ph:03 9802-9674, vydává: **Zornička** (quarterly)

Zdruzenie Austrálskych Slovákov vo Viktórii

PO Box 263 Kew Vic 3101,

vydává štvrťročne **Slovenské zvesti**.

Zdruzenie Slovenskov v Queenslande

463 Old Bay Road; Burpengary, QLD 4505

tel.: 0061-7-55279008; e-mail: vatra@primus.com.au

Slovenské zdruzenie v Západnej Austrálii

17 Edelweiss Way; Beckenham 6107 WA

tel.: 0061-8-94517121; fax: 0061-8-93586858

e-mail: slovak_wa@hotmail.com

Konzulární ombudsman

Ministerstvo zahraničních věcí ČR

Hradčanské náměstí 5, 118 00 Praha 1, CR

tel:+420 22418-2554, fax: +420 224182085

e-mail: konzularni.ombudsman@mzv.cz,

www.mzv.cz/cestujeme

Generální Konzulát České republiky,

p. Hana Flanderová, ing., gen. konsulka,

169 Military Road, Dover Heights, 2030

phone: **02 9581 0111** fax: 9371 9635

telefonní číslo na konzulární pohotovost pro nouzové

případy, které se stanou mimo oficiální úřední dobu

0402 312 806 nebo 0401 547 584 (náhradní číslo).

Úterý 9:00-11:30,13:30-15:30; Středa 9:00-11:30

Čtvrtek 9:00-11:30, 13:30-15:30

Honorární konzulát ČR v Adelaide

1a Campbell Rd, Parkside, SA 5063,

Tel.: 417 892 624.

Honorár. konzulát Slovenskej republiky v Brisbane

honorárny konzul: Michal Horváth

adresa: Level 12, 239 George Street, Brisbane,

Queensland 4000, Austrália

tel.:7-3221 7000 email: horvath@starmist.com.au

Honor.konzulát Slovenskej republiky v Melbourne

honorárna konzulka p. Eugénia Mocnay

4 Nathan Street, Ferntree Gully, V 3156,

mobíl: 0421 088 796;

email:eugenia.mocnay@gmail.com

Honorárny konzulát Slovenskej republiky Perthu

Honorárny konzul: Pavol Faix

Level 2, 11 Mounts Bay Road, Perth 6000, WA

Poštová adresa: PO Box 265, Maylands WA 6931

Mobil: 0411 552 517 Tel.: 1300 426 311

Email: consul@fortix.com.au

Honor. konzulát Slovenskej republiky na N.Zélande

honorárny konzul: Peter T. Kiely

adresa: Level 11, PriceWaterhouseCoopers

Centre, 188 Quay Street, Auckland

tel.: 0011 64 9/ 366 5110-1; fax:0015 64 9/ 303 0338

email: kiely@kic.co.nz

České velvyslanectví v Canbeře

8 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph.: 02 6290 1386 fax: 02 6290 0006

Pohotovostní číslo. **0418 262 289**

Slovenské veľvyslanectvo v Canbere

47 Culgoa Circuit, O'Malley, ACT 2606

ph 02 6290 2405 fax: 02 6290 1755

Mimo úradných hodín v naliehavých prípadoch

funguje stála služba (00612/ (0) 487 201 047).

Email: emb.canberra@mzv.sk

<http://www.mzv.sk/canberra>

Česká obchodní komora v J. Austrálii.

Czech Chamber of Commerce Australia Inc.

Komora v současné době nevykonává žádnou činnost.

Cz.-Australian Chamber of Commerce

Michal Kozar, President adresa: PO Box 179

Baulkham Hills, NSW 1755, Sydney, Australia

Tel.: (+61) 0421 812 547

MAZUR - CARGO SERVICES P/L

www.mazurcargo.com.au

vaše zavazadla lodí do Evropy .

Cena: AUS\$ 5.80 za kilo, od 10 do 31kg

MELBOURNE: Sunshine: (03) 9363 5132 Rowville:

(03)97023142 , Geelong: (03) 5277 0458

SYDNEY: (02) 9773 3969

ADELAIDE : (08) 8370 4759 (08) 8258 13331

Apoštoláty (Apostille) vyhotovuje:

Apostille Australia Certificate Service

Henry Deane Square; Shop 5, 14-18 Lee Street

Sydney NSW 2000 tel: (02) 9211 1881

Cena se pohybuje kolem 200\$

New South Wales Passport Office

Level 7, 26 Lee Street; Sydney NSW 2000

Cena se pohybuje kolem 60\$

OZ HOME MIGRATION (www.ozhome.info)

Česky mluvící registrovaný migrační agent

specializující se na **zaměstnavatelem**

sponsorovana visa (482/186), partner visa

(820/801), pomoci absolventum s temporary

graduate visa (485) a skilled visa (189/190/489)

Poskytují asistenci s podáním odvolání k

Administrative Appeals Tribunal (visa refusal,

visa cancellation). Nejsem studentská agentura,

poskytuji nezávislé migrační poradenství.

Ales Welter MARN1464306, MIA 10623,

MA20156590. Ph:0403416670.

Email: info@ozhome.info

01/IV/21

Southern Cross Veterinary Clinic

Dr Sam Kováč,

BVSc, CMAVA, MRCVS

60 Princes Hwy, St.Peters NSW 2044

Phone: 02 9516 0234

196-204 Victoria Rd. Bellevue Hill

02 9389 7534

419 Cleveland St. Surry Hills:

02 9699 3951

reception@southerncrossvet.com.au

www.southerncrossvet.com.au

[facebook.com/southerncrossvetclinic](https://www.facebook.com/southerncrossvetclinic)

Neposílejte peníze v hotovosti na Noviny poštou!

Uložte \$86 přímo do banky ANZ,
na náš účet, ale dejte nám vědět!

Noviny :

BSB 012 030 Acc: 536002848

a aby se poznalo, kdo peníze ukládá,
dejte tam vaše členské (na obálce
před jménem) nebo telefonní číslo.

Dekujeme za Pomoc Novinám:

Anna a Jarek Charvát - \$4.00

Helena Kapel - \$14.00

Jiřina Koloč - \$14.00

Štěpán Pucek - \$14.00

Afrika a Coronavirus

Martin Konvička

Celá "záhada odolné Afriky" je daná tím, že

ve většině zemí jeli TVRDÁ

epidemiologická opatření v době, když

Číňani létali do Evropy na zimní prázdniny a

Evropané lyžovali v Itálii ... a pokračují v

tom, plusmínus, už půl roku.

Jde hlavně o omezení pohybu mezi státy (v

rámci možností...), osvětlu ohledně soc.

distance (v rámci možností...), testy na

letištích ... atd. Na jaře, v době první vlny,

měli v metropolitních městech zemí jako

Nigerie, Ghana, Gabon ... tvrdé lockdowny.

Africe nahrává, že tam tolik nefrčí

volnočasový turismus a že místní nemají na

bezhlavé létání ze země do země.

Další, co možná krapet pomohlo, je rozsáhlé

braní antimarik běžnou populací - to je totiž

ten slavný chlorquin, o kterém se přestalo

mluvit.

Pokud mohou "západní vědci" pro Afriku

momentálně něco udělat, tak se do ní nesrat.

Odkaz na článek:

[https://www.info.cz/zpravodajstvi/svet/nebude-](https://www.info.cz/zpravodajstvi/svet/nebude-lepsi-nechat-afriku-promorit/)

Katolícké mše v Austrálii.

Bohoslužby: Sydney slovenská omša ve slovenském kostele sv. Cyrila a Metoda v Lidcombe - Každou nedělu o 10,30 hod. a **české mše** svaté budou slouženy v kostele Holy Innocents Parish 1a Webb St. Croydon NSW 2132, tel 9747-4291. Každou druhou neděli v měsíci o 11.30 hod. Ďakujem o. Peter Krígovský Adm.

Melbourne – Letovisko „Šumava“ Peksa park Lockes Way, Belgrave South 3160, ph.9754 5159 Každou třetí neděli v měsíci je mše svatá v 11, ráno. (mimo září kdy je svatováclavská pout') - podává se občerstvení - všichni vítáni

Slovenská Svätá Omša Každú štvrtú nedelňu o 12:00 hod v A'Beckett St., Kew; Slovinský kostol.

NSW

Czechoslovakian klub v Sydney,
320 Devonshire Road, Kemps Creek 2178;
E-mail committeecsc@gmail.com, www.cscountryclub-sydney.com.au, Mob. Ph. 0434 143 148, **02 9606 8703**
Otvoreno: Pat. a Sob.od 18 – 21.00, Ned, od 12 do 18.00.
Tradicni Ceska a Slovenska jidla v restauraci „Blue Danube“.. Velký vyber Ceskoslovenskych (lihovin) alkoholickych napoju. Rezervace jidel v restauraci 02 9606 0904, 0402 398 168 nebo na Facebook:
Slovenská Katolícka Komunita Sydney Inc
30 Vaughan Street, Lidcombe, tel. 9649 2153
Potrebne informacie nájde na slovakcommunitysydney.com alebo priamo na tel: 0401 538 574 o. Henry Adler SVD
Sokolský Národní Dům Sydney
16 Grattan Crescent, Frenchs Forest, NSW 2086, tel 9452 5617, www.sokolsydney.com. Info: všeobecné Jarda Krejčík 9807 4468; akce v tělocvičně Pavel Ott 9804 7297; program kina a knihovna Petr Čermák 9981 4765.. Pátek 20 až 21 hod. půjčování českých a slovenských knih a videofilmů

JIŽNÍ AUSTRÁLIE

Československý klub v Adelaidě,
51 Coglín Street, Brompton, SA 5007 tel.: 08 8346 4181
Bar a kuchyně v Československém klubu jsou v provozu každý pátek od 18.00 do 23.00 hod. a některé předem ohlášené neděle, které najdete na webové stránce Čs. klubu: <http://www.csclubsa.com>

QUEENSLAND

Československý klub v Queenslandu,
25 Upfield Street Burbank Qld 4156;
Tel / Fax: (07) 3343 3489, email: ccq@csklubqld.org.au
www.csklubqld.org.au
Klub je otevřen každý pátek od 18 hodin,
Informace: Mobil: 0497 344 377
polévka, hlavní jídlo, káva/čaj zákusek Pouhých 18 dolarů.
Asociace Čechů v Austrálii
28 Church St., Fortitude Valley, Qld.,ph: 07 3399 4613
Združení Slovákov v Queenslandě,
Informace: Lojzo Ogurek, koordinátor (07)5530 6813

TASMANIE

Združení Cechov a Slovákov v Tasmanii
(Czech And Slovak Assoc. Of Tasmania Inc.)
c/o 144 Pottery Rd. Lenah Valley Hobart Tas 7008.

VICTORIA

Sokol Melbourne
497 Queensberry Street, North Melbourne, Vic 3051
Tel.: nemají President Michal Krejčí Tel.: 0413 2253 4180
Každou první neděli v měsíci v OBĚD od 13.00 hod
Vaří opět Honza Sedlák Oblíbený kuchař cena \$25.-
jako dříve. Rezervace zapotřebí.,
Každé pondělí a úterý od 19.00 hod . Výuka češtiny.
(Zuzana Vasich)

ACT

Beseda - Czechoslovak - Australian Association in
Canberra and Region, Unit 12/ 18 Shropshire Str.,
Queanbeyan NSW 2620, www.beseda.org.au.
otevřeno první a třetí sobotu v měsíci od 14.30 do 17.00
(2.30pm-5pm)

ZÁPADNÍ AUSTRÁLIE

Czech & Slovak Association in Western Australia, Inc.
6/321 Hareborne St., Glendalough WA 6016
President: Jitka Smith 0406 026 840
Secretary: Martina Thomsova 0424 295 969
Email: CzechSlovakWA@hotmail.com
Web: www.CzechSlovakWA.org
KLOKAN vychází 12x ročně

RADIO SBS AUSTRALIA

SBS Radio – Czech Program | Už není

Radio 4EB 98.1FM - Brisbane České vysílání

Každou středu od 15.45 - 17.15 a každou sobotu 10.30 - 11.30 dopoledne. Vedoucí Karel Ulvr Tel: (07) 3355 0109
www.4eb.org.au/~czech

Radio 4EB FM 98.1 - Brisbane Slovenske vysielanie
kazdy piatok od 18.00 do 19.00 hod, informacie Emilia Matulova, 07 3343 3064.

Canbera rádio . 91.1 FM

Vysílací hodiny: každou sobotu mezi 8-9 hodinou ranní
Office phone: 02-6287 7058, CMS studio phone: 02-6287 4347, fax: 02-6287 4348, e-mail: ahojradio@centrum.cz

slovenské vysílání .

každou nedělu od 19.00 do 20.00
SBS2 Frekvencie v hlavných mestách
FM Adelaide 106.3fm ; Adelaide Foothills 95.1fm
Brisbane 93.3fm ; Canberra 105.5fm
Darwin 100.9fm ; Hobart 105.7fm
Melbourne 93.1fm ; Perth 96.9fm
Sydney 97.7fm

Poznámka vydavatele

Toto číslo jest posláno do tiskárny 14.zář Léta Páně 2020

Nakažení umírají na koronavirus, ne s koronavirem, tvrdí němečtí patologové

, Novinky

Nový typ koronaviru Sars-CoV-2 řadí ve světě už osm měsíců a odborníci se snaží zodpovědět jednu ze základních otázek: Jak je koronavirus, respektive nemoc covid-19, kterou způsobuje, smrtící. Kolik lidí zemřelo „s“ nebo „na“ infekci? Odpověď se pokouší dát studie asociace německých patologů, píše server 20min.ch.

Patologové na základě výsledků své studie vyvracejí tvrzení, že u většiny nakažených, kteří podleli infekci, byla příčinou úmrtí jejich předchozí onemocnění či vysoký věk. Argumentují tím, že ze 154 skutečně ných pitev v 68 ústavech po celém Německu byla u 86 procent případů označena choroba covid-19 jako příčina smrti.

„Pitva prokázala, že Sars-CoV-2 způsobuje nejen poškození plic, ale postihuje i další orgánové systémy,“ uvedla asociace německých patologů. To ukazuje, že koronavirus Sars-CoV-2 „nelze v žádném případě srovnávat s běžným chřipkovým virem“.

Profesor Till Acker z Neuropatologického ústavu v Giessenu uvedl, že koronavirus způsobuje „infekci srdce a ledvin, ale také postižení nervového systému“. Pokud virus napadne endothelium, které vystylá vnitřní povrch krevních i lymfatických cév a srdce, může to vést k infekci více orgánů. To odpovídá případům, kdy při nákaze nastaly poruchy krvácení a poškození krevních cév. Podle Ackera u třetiny těch, kteří zemřeli, byl virus detekován v mozku.

Pokud jde o rizikové faktory, jakými jsou například kouření, vysoký krevní tlak, obezita či cukrovka, ty významně poškozuji právě endothelium, a virus ho snáz napadne. To je zřejmě i důvod, proč bylo mezi 154 oběťmi covid-19 dvakrát více mužů (105) než žen (49). Muži totiž výše zmíněnými zdravotními komplikacemi trpí častěji.

Ti, kteří podleli nákaze Sars-CoV-2, měli věk v průměru kolem 70 let. Patologové poukazují na to, že tato doba

smrti je přibližně deset let pod průměrem všech úmrtí v Německu.

Veškeré výše uvedené závěry jsou podle patologů dokladem toho, že nakažení Sars-CoV-2 zemřeli „na“ koronavirus.

Děkuji paní Míle Svehla, která mi přeposlala článek a rozhovor Petra Hájka s Vladimírem Železným z TV NOVA, který vyšel v měsíčníku "MY 3/2020" Ano, mám zájmo dění v České Republice, ale toto je prvně, kdy čtu o tanním "businessmanovi" a jeho názory se mi tak líbí, že jsem poprosil pana Vratislava, aby tento rozhovor otiskl v jeho sydneyjských Novinách a dal zdejším krajanům poznat, že v Č.R. existují také bohatí vlastenci, nejenom takoví, kteří krmí plebejce špatným masem, anebo koblíhami před volbami! Sven F. Rehulka

Bojovník

05.03.2020 | Petr Hájek

Vladimír Železný je pro českou veřejnost především neodmyslitelně spojen s televizí NOVA. Založil ji, vedl v nejúspěšnějším období, vytvořil z ní fenomén, který dodnes nemá v celoevropském měřítku obdoby. Zvláště pak v zemích někdejšího sovětského bloku, které byly „dominovým převratem“ po roce 1989 připojeny k Západu. Muž, který výrazně poznamenal především první dekádu naší ještě relativně svobodné státní existence před vstupem do EU, slaví právě v těchto dnech v plné síle pětasedmdesáté narozeniny.

Úspěšný podnikatel, později politik (europoslanec), ale také vynikající fotograf, znalec (a pěstitel) vína, vpravdě renesanční osobnost, se dnes již příliš veřejně neangažuje. Zastihl jsem ho právě ve chvíli, kdy si „hrál“ s posledními úpravami své rozsáhlé fotografické publikace.

Působivými uměleckými fotkami s krátkými texty v ní komentuje okamžiky ze života židů a Izraele. Z toho, co jsem stačil zahlédnout, soudím, že to bude pozoruhodná kniha. Něco jako obrazový výklad židovského světa mezi nebem a zemí. Jenže veřejnost zná Vladimíra Železného především jako legendárního ředitele NOVY, a tak jsem nemohl začít rozhovor jinak než otázkou:

Dnes máte již dostatečný odstup: V čem spočíval ten „zárak“, jímž NOVA všechno převálcovala, a stala se fenoménem, jenž spoluurčil popřevratovou realitu? Začali jsme ve čtyřidevadesátém. Byl to myslím okamžik, kdy se tato země poprvé seriózně konfrontovala s vnějším, tehdy ještě relativně normálním světem. Do té doby měli lidé u nás dojem, že televize je to, na co denně koukají. Že jinak to být nemůže. Ono to lze přenést i na všechno ostatní. I mnozí moji kolegové z NOVY si mysleli, že budeme dělat vznešené intelektuální pořady. A překvapeně sledovali, že najednou Železný brutálně aplikoval naprosto normální mediální a tržní ekonomické principy na televizi.

Takže to byl pro ně šok stejný jako pro diváky? Šok byl v tom, že najednou tu nebyla televize, která takzvaně vychovává a vzdělává, takzvaně posouvá někam výš. Ale obyčejná televize, která chce lidi primárně bavit, říkat, co se stalo, spíš, než aby diváka někam táhla, nechává se táhnout divákem. První tři roky jela mediální kampaň: co to ten Železný dělá?

Vždyť on nám sem tahá sitkomy! Oni si neuvědomovali, že televize musí přinášet to, k čemu je určena. To, co chce divák, nikoli naopak.

A pak váš slavný pořad Volejte řediteli...

Když si dnes s odstupem uvědomíte, jak se dál vyvíjela elektronická média, tak zjistíte, že jsem byl vlastně první youtuber. To byl předobraz budoucího vývoje kontaktních elektronických médií: já si s vámi povídám, něco říkám, a vy se mě ptáte. V přímém přenosu. To bylo neporazitelné zjevení. Protože jiný youtuber tady nebyl. A hrůza z toho úspěchu. Kolega Mathé nasazoval proti Volejte řediteli na ČT v sobotu ve dvanáct hodin americké filmy první kategorie. Marně.

Ale jak to bude s televizí dál? Když dnes sledujeme ty vášnivě politické boje, kdo bude v radě veřejnoprávní ČT, zdá se, jako by si ani neuvědomovali, že vliv klasické televize klesá. Nebo se mýlím? Televize musí přijmout, že brzy přestane být hlavním elektronickým médiem. Že je tu **Račte otočit list**

Dokoncení ze strany 9

internet, který je daleko kontaktnější. A svou schopností nahradit klasickou televizi bude daleko úspěšnější. Netflix a další internetové aplikace jsou vám schopny pustit jakýkoli film nebo pořad, ale nadto – je to nekonečné Volejte řediteli. Čili televize dnes musí přijmout roli doplňkového média. To je po letech absolutní dominance pro dosavadní vládcy nejen veřejnoprávních médií samozřejmě velmi těžká představa. Že teprve kombinace internetu a televize vytvoří hybridní dvojče, které opět bude neporazitelné.

U nás to ale asi hned tak nebude, že? To záleží na tom, dokdy budou mít sílu všechny ty směry takzvané liberální, které kladou hlavně důraz na veřejnou službu, protože ji ovládají. Nejen u nás. Čili vše záleží na tom, kdy některá země bude mít odvahu zbavit se veřejné televize. Fosilie uměle udržované za neuvěřitelné peníze daňových poplatníků. Tenhle mastodont přitom dnes dělá totéž, co produkují komerční televize. Ty sice nemají za povinnost dělat veřejnou službu, ale také na to nedostávají obrovské veřejné prostředky. Když pozoruji hysterické scény kolem ČT, jak si ji Kavárna brání, protože za peníze všech má k dispozici svůj neformálně privatizovaný mocný mediální nástroj, jak šlípí, když někdo jen vysloví, že veřejnoprávní televize nemusí nutně už existovat, tak to asi hned tak nebude... Ale dojde k tomu. Dříve, nebo později. Podívejte se, jak teď, po Brexitu, dělá britská vláda ostré kroky proti oné slavné veřejnoprávní BBC, modle našich

Kavčích hor. Protože nejen premiér Johnson si uvědomuje, že právě tato instituce spolupůsobilá to strašné období mezi referendem a definitivním odchodem Británie z EU. Byla to právě BBC, která místo aby reflektovala většinový názor veřejnosti vyjádřený v referendu, snažila se vyvolat pravý opak.

To není jen v Británii...

Samozřejmě, jde o obecný jev. Demokraticky vyjádřené většiny ztrácejí na Západě vliv na vývoj tohoto světa. Čím extrémnější menšina, tím větší má vliv, v neposlední řadě také proto, že dostává právě prostřednictvím veřejnoprávních médií možnost silně uplatnit svůj hlas proti většině. Britští konzervativci mají zrušení BBC přímo v programu. A i když to také asi hned neprojde – zatím jí začnou alespoň omezovat rozpočet, a také mnohé napoví, kdo se nyní stane jejím novým ředitelem – cíl je jasný. Takže pokud se mě ptáte, kdy se prosadí moderní internetově-televizní trendy také u nás, moje odpověď zní: Nestane se to do doby, dokud tu bude Česká televize.

Nemyslíte, že na hlubokém rozdělení společnosti u nás, stejně jako všude v západním světě, mají rozhodující podíl právě nové komunikační technologie?

Ne. To je způsobeno něčím daleko hlubším. Především se podařilo, aby generace narozené někdy kolem přelomu tisíciletí uvěřily, že východiskem je pro ně takzvaný liberalismus. Na tom mají hlavní podíl zhruba tři, respektive čtyři společenské entity. Na prvním místě jsou to žurnalisté. To jsou z povahy věci většinově levicová liberálové. Závistiví. Když z něj uděláte hvězdu, rád sice přijme všechny ty požitky, domy a bazény a tak dále, ale ponechá si svou ideologii – on přece ví všechno lépe než politici. On by uměl podnikat mnohem lépe než podnikatelé. On lépe rozumí ekonomice, lépe by rozhodoval o státu než státníci. On to ví lépe, neboť o tom přece píše či vysílá! A tento pocit, že je tak skvělý, ale přitom nerozhoduje – a také nenese žádnou odpovědnost – ho vede k tomu, že je automaticky příznivcem revoluce, boření – no prostě levice. Devadesát pět procent z nich vytváří jednotnou frontu, která podpoří cokoli, co povede k rozleptání normálního světa. Takže žurnalista je první.

A další? Vysokoškolský profesor. A opět – všude, nejen u nás. Tohle jsme naopak od Západu přijali. Nedávno jsem četl průzkum, kolik procent vysokoškolských profesorů v Americe poslalo předvolební příspěvek levicové Demokratické

straně a kolik Republikánům: Bylo to 97 : 1! Těch devadesát sedm procent drží v rukou celé budoucí generace vlivných. O tom to je. Generace, která vychází z vysokých škol, je proto až na výjimky celá nalevo. Až teprve někdy kolem čtyřicítky padesátky začnou ti lidé vnímat, že je tu něco trvalejšího, hodnotnějšího, zásadnějšího. Teprve tehdy se z nich začnou stávat konzervativci – jenže to už bude příliš pozdě. Takže první tvor určený ke zničení civilizace, je žurnalista. Druhý je vysokoškolský učitel. Třetí je učitel obecně. Od základní či mateřské školky. Takový, který třeba teď v Anglii nutí malé chlapce, aby chodili v dívčích sukních. To je ta hrůza nastupujícího světa všech těch transgenderů přicházející doby, v níž duhové vlajky na stožáry světa vyletí, řečeno v parafrázi na kdysi populární bolševickou píseň z padesátých let.

Tedy žurnalista, vysokoškolský profesor a učitel. A třetí, respektive čtvrtý? Soudce. Ze soudců se stali neodvolatelní bozi, zcela vyjmutí z odpovědnosti. Moc výkonná a legislativní je měnitelná volbami. Soudce ne. Ten se vznáší nad realitou, jako by se ho vůbec netýkala. Je tak nezávislý na všem – včetně celé společnosti – že je opravdu podoben nadčlověku. Když se pak náhodou stane idiot třeba vrchním soudcem, neštěstí je hotovo. Zase bych si vzal příklad z Ameriky, kde to dnes vidíme nejvíc ilustrativně. Na místa soudců se podařilo v uplynulých deseti dvaceti letech liberálům dosadit postavy, které dnes fakticky vládnou. Vláda, zákonodárce, prezident, kdokoli demokraticky zvolený většinou se může pokusit o cokoli – ale bude to nevolený levičácký soudce, který nakonec rozhodne.

Jak k tomu došlo? Kdybych byl příznivcem konspiračních teorií, řekl bych, že cíleně. Nikdo zvenčí by nedokázal rozleptat podstatu donedávna fungující a prosperující západní civilizace než tyto čtyři podivné entity, které potichu obsadily všechny důležité instituce. Jejich hlavním cílem je likvidace: státu, národa, pohlaví. Je jedno, kde začnete, ale v té osobní rovině je to nejmarkantnější. Jen si představme, co bude s kluky, kteří se nyní masivně dozvídají, že někdy kolem šestého roku budou mít právo rozhodnout se, zda jsou kluci, nebo holky. Nutí je do toho, neustále je vodí k psychologům, sexuologům, doporučují jim, co si mají dát napíchat, aby se stali tak trochu holkou. Prostě aby je co nejvíce znejistili v těch dosud po věky nepochybných základních věcech. Jak snadné potom bude znejistit je ve věcech společenských!

Totální útok na identitu... Pochopitelně. Umíte si představit, jak budou tyto generace reagovat v kritických situacích? Tihle kluci, kteří budou celý život zápolit s nejistotou, kdo vlastně jsou? Nebudou zápolit s islámem, který chce dobýt západní svět. Nepřítel je před branami, ale na hradbách není nikdo, protože obránci se zabývají tím, jestli jsem kluk, nebo holka. Nebo obojí. Tohle rozleptání elementárních hranic je už dnes téměř fatální.

Vždycky je to celé o hranicích, ne? V jednom svém fejetonu to přesně napsal Ludvík Vaculík. Že nejdůležitější věc na světě jsou hranice. Ty teprve něco vymezují. Teprve pak víme, že jde o něco určitého. Teprve pak to umíme pojmenovat. Uchopit. V některých školkách v Británii už děti nesmějí říkat mamince maminko, ale „člověče, který jsi mne porodil“. Doslova. Protože slovo maminka je prý útok na ženské transgendery, které již nechťjí být ženami. Některé státy již přijaly, že v cestovním pasu mohou mít občané v kolonce pohlaví napsáno „žádné“. Chápete? Žádné! On nemá jasně vymezené pohlaví: jednou je muž, pak zase žena, pak zase... cokoli.

Neboť o ty pojmy jde.

Na prvním místě! Nejnebezpečnější slovo, které liberálové na Západě zavádějí, je to anglické flow, plavání řeklo by se česky. Pro mileniály je to přesně ono: takový volný tok. Jednou budeme to, pak zase ono, nic určitého, nic jasného, nic vymezeného, nic uchopitelného. Nakonec zbude jenom to nic. Když už jsem zmínil islám – ten ovšem nic neurčitého nezná. Naopak, ten zná jen velmi ostře vymezené hranice.

Žurnalisté, profesori, učitelé a soudci přece tvrdí – a politici podle toho rozhodují – že nám zatím muslimská invaze v České republice nehrozí... Když přijedu do jednoho malého východočeského města, na náměstí mě praští do očí Döner Kebab. A pak pod sjezdovkou na Šumavě vidím Döner Kebab. A přijedu na jižní Moravu a ve městě vystoupím přímo před Döner Kebab. Sít' je připravená, hotová. A teď už jde jenom o to rozleptat elementární hodnoty. Aby na hradbách nikdo nebyl. Kdo bude bojovat? Kdo za tuhle civilizaci a tuhle zemi bude někdy bojovat? Ti, kteří o sobě od dětství pochybují? Z těch nikdy nebudou bojovníci.

Bojovníky přece nepotřebujeme. Potřebujeme vysokoškolsky humanitně vzdělané zaměstnance neziskovek. Tam dnes vede ta hlavní bojová linie za podvolení se násilí, za dobrovolné otevření hranic muslimské invazi.

Uvědomil jsem si to, když jsem jednou řečnil v Evropském parlamentu. O Kosovu. Říkal jsem tomu shromáždění: Uvědomujete si, o čem budete hlasovat? O tom, aby si muslimové vytvořili malý umělý islámský stát v podstatě uprostřed Evropy. A kde? V místě Kosovského pole, kde ve čtrnáctém století srbská nobilita, ti nejstatečnější ze statečných, bránili náhlému vpádu muslimů do Evropy. Téměř všichni tam padli, ale zpomalili je, takže pak bylo možné, aby je Jan Sobieski porazil u Vídně. Víte, co děláme? Tu nejsvětější půdu Evropy prosycenou krví nejstatečnějších srbských bojovníků teď vezmeme Srbsku, a vytvoříme z ní muslimský stát. Byl jsem tehdy jediný z českých europoslanců, který hlasoval proti.

Tvrdíte, že nejste „konspirační teoretik“. Ale řekněte mi, pane doktore, tohle přece musí být záměr. Nevyslovený

záměr – tedy spiknutí. Už začínám věřit, že je to záměr, který má dva aspekty. Zrušit hranice, což bude mít opět dva aspekty: jednak pro globalistické miliardáře příliv levné pracovní síly. Ale ten druhý je ještě podstatnější. Ukázalo se to před pár týdny, když v New Yorku začali vydávat řidičáky nelegálním imigrantům. To je ve Spojených státech v podstatě totéž jako občanka. S řidičákem můžete k volbám. Milióny, které budou pochopitelně volit Demokraty. Jsou to sice nelegální voliči, ale to nikdy nikdo neprokáže. Legitimoval se řidičákem, to stačí.

Myslíte si, že máme šanci se tomu tady u nás ubránit? Vždycky mě zahřeje naděje, když konečně promluví nezastrašení voliči. Když v sousedním Rakousku vyhraje mladý konzervativní kancléř Kurz. Když zvítězí Donald Trump, navzdory nepředstavitelnému běsnění globalistických Demokratů ovládajících devadesát procent médií. Když se objeví v Itálii Salvini.

Pokud ho teď nezavřou, protože se odvážil na tři dny pozastavit německou neziskovku importující mu do země nelegální migranty. Tak jest. Pak prohlásí Soros v Davosu, že dá miliardu dolarů univerzitám, které budou ještě dramatičtější prosazovat takzvané „otevřené ideje“. To sice u nás ještě nemáme, ale co máme, a co jako první kdysi geniálně odhalil jinak dost nepopulární Václav Klaus, totiž zrůdnost neziskovek.

To je ten klíčový útok na demokracii. Když nějakí tři lidé rozhodují jako většina v nějakém městě, okrese, kraji či státu, protože takováhle „menšina“ má dnes stejné právo vstoupit třeba do správního řízení. Tři lidé založí nevládní organizaci, např. „Milion chvilék“ a prohlásí: „My vyjadřujeme vůli občana!“ Přestože občan již vyjádřil svou vůli ve volbách. Oni prohráli – a přesto mohou rozhodovat! A mají nekonečné zdroje. Soros investuje miliardu. Zkuste na obdobné veřejné věci investovat miliardu z druhé strany – kdyby ji někdo chtěl dát. To nejde! Můžete ji investovat jen přes tyhle takzvané neziskovky.

Vy asi toho pro liberály zbožštělého „filantropa“ Sorose nemáte rád... Jen v jednom s ním naprosto souhlasím. Že o budoucnosti západní civilizace rozhodnou podzimní prezidentské volby ve Spojených státech. On to myslí samozřejmě tak, že je nutno podniknout cokoli, aby znovu nezvítězil Donald Trump. Aby je nepřiváděl k nepřítelství zuřivosti po dlouhé době prezident oddaný základním civilizačním hodnotám. První po téměř padesáti letech, který přišel nikoli na průvod homosexuální pýchy, ale na obrovské shromáždění lidí usilujících o omezení vraždění dětí v mateřském lůně. Mimochodem, od šedesátých let, kdy levičácký Nejvyšší soud uznal právo každé ženy na potrat, zahynulo ve Spojených státech do dnešního dne, nebudete tomu věřit: šedesát miliónů dětí...! Je to dnes jedna z největších industrií v USA – obchodem s dětskými buňkami a orgány počínaje. Šedesát miliónů... to je levicový holocaust. Ano, v těchto volbách se bude rozhodovat o budoucnosti. Civilizace versus vražedné liberální šílenství.

Jak se to projeví tady v České republice? Nezapomínejte, že u nás primárně nerozhodují naši občané, naši voliči, ale neuvěřitelní tupci v Bruselu. Blok středoevropských zemí – do budoucna snad i s Rakouskem – by snad mohl něco z těch jejich připravovaných hrůz zpomalit. Mám-li však být upřímný, nejsem zrovna optimista. Znáte přece ten bonmot, že optimismus je jen nedostatek informací...

Moc jsem vám v tom našem rozhovoru zatím neoponoval. Ostatně přišel jsem vám vlastně také za naše většinově konzervativní čtenáře popřát k vašim krásným narozeninám. Ale v tomhle bych si odvážil nesouhlasit. Asi že ze svého duchovního založení vím, že nakonec všechno dobře dopadne...

Abyste mě správně pochopil. Ten pesimismus se týká spíše takřečených věcí časných. V delší perspektivě ale nezlozně věřím v budoucnost konzervatismu. On je samozřejmě – zvláště pro mnohé jednodušší mladé lidi – méně atraktivní, protože nepřináší žádné vzrušení z rychlých změn. Je také ze stejných důvodů méně akční. Nedělám to často, ale vezmu si teď někoho na pomoc. Existuje totiž nádherná definice konzervatismu od báječného filosofa Rogera Scrutona, který k mé velké lítosti nedávno zemřel. Vyhmátl myslím celý smysl našeho snažení na tomto světě: „Co máme rádi, chceme, aby zůstalo.“

Článek vyšel v měsíčníku MY 3/2020

Babka koupila dědovi pantofle, prodavačka je zabalila jen do sáčku. Na zastávce našla babka krabici, celá ráda dala do ní pantofle a spokojená vše veze domů. Přisedl si k ní v autobuse mladý chlap a čte na krabici: Primeros 100 kusů. Ptá se babky, proboha babko toto ještě potřebujete? Ne já ne, ale děda. Tak to bude mít až do konce života, ne? Ale kde, ani ne měsíc a budou sjeté.

Michal Dočolomanský: Manželku opustil kvůli muži, děti mu nikdy neodpustily

Monika Fialová dotyk - 8. duben 2020

Michal Dočolomanský (+66) patřil k neobsazenějším slovenským hercům. I když se navenek tvářil, že je všechno v pořádku, celý život před světem tajil svou orientaci. Manželku Martu pak opustil po dvaceti letech kvůli muži. Nakonec ho zabila rakovina plic. Kouřil totiž od třinácti a nedokázal přestat.

Rakovina plic se u něj projevila už v roce 2004. Na to, že se kvůli ní postupně musel vzdát společenského života, ji snášel dobře. Michal Dočolomanský se narodil v roce 1942. Když mu bylo 12, zemřel mu tatínek. Matka pak byla úplně sama na deset dětí!

„Nejkrásnější období ze života člověka je mladost a dětství. I když ho člověk prožije v jakékoli situaci, ať je to válka, hlad nebo bída, vždy je a zůstane ve vzpomínkách tím nejkrásnějším obdobím a člověk na něj vzpomíná jen s láskou. Je pravda, že máma se musela velmi ohánět, aby nás uživila. Museli jsme pomáhat i my,“ zasnul se v televizi Markíza.

Pocházel z deseti dětí

Svoji první roli dostal ve třinácti letech. Zahrál si v pohádce Hanse Christinana Andersena – Sněhová královna. V mládí se ale vyučil automechanikem a jeho vášní byla sportovní gymnastika. Dva kluci z družstva mu řekli, ať jde na vysokou.

Přihlásil se tam. Nakonec se skutečně stal absolventem Vysoké školy múzických umění v Bratislavě a následně i členem Slovenského národního divadla. „Mám dobré ucho a umím intonovat. Proto se mohlo stát, že jsem sem tak zpíval,“ popisoval Dočolomanský svoje začátky.

Nebál se mluvit o smrti, byla to pro něj součást života

Kromě své orientace se nebál mluvit o ničem. „Smrt si musí člověk zasloužit. Smrt je vážně vykoupení. Já osobně si to myslím. Říká to i mnoho chytrých lidí. Když přijde, tak přijde. Nevěřím ale na posmrtný život. Je třeba žít tak, aby si člověk tu smrt zasloužil. Já jsem měl v životě štěstí. Pevně věřím, že ho budu mít i dál a stihnu umřít dřív než úplně zblbnu,“ uvažoval slovenský herec.

Během vysoké školy se seznámil se svojí ženou Martou, se kterou má dvě děti – Martu a Michala. Manželství jim ztroskotalo po 20 letech. „Každý rozvod je bolestivý. Jak pro jednoho, tak pro druhého. I u nás to tak bylo. Postupem času jsme si všechno uvědomili a pochopili. I kolegové jsou překvapeni z toho, jak dobře spolu vycházíme,“ uvedl.

Svoji ženu Martu opustil po 20 letech manželství

Mezitím Dočolomanský pracoval na svojí kariéře. Proslavila ho především role Jánošíka v muzikálu Jánošík aneb Na skle malované. Když byl na vrcholu, přišla krize, o které si myslel, že ji nepřekoná. „Byl jsem na dně, nemohl jsem jít dál a chtěl jsem skončit. Tehdy se našel člověk, psychiatr, který mi pomohl se zvednout. Řekl mi, že není hanba padnout, ale je hanba nezvednout se a nejit dál,“ svědčil se Dočolomanský.

Konec konců i dětství měl tvrdé. Byla to pro něj jen další životní peripetie. Už od třinácti měl velký zlovyk. Kouřil. Nebylo tedy divu, že v pokročilém věku začal bojovat s rakovinou plic. „Je to samozřejmě svinstvo. Gratuluji každému, kdo přestane kouřit. Já jsem se pokoušel už mnohokrát, jsem slaboch. Nedokážu to,“ trval na svém herec, který zemřel 26. srpna 2008.

Celý život tajil, že je gay

Dočolomanský bojoval celý život ještě s jednou věcí. Sexuální orientací. Ženu Martu opustil, protože měl rád muže. Báł se však, že to ohrozí jeho hereckou kariéru, a tak se to před světem snažil úzkostlivě tajit. Posledních deset let svého života žil s mladším přítelem Alexandrem Godo.

Právě Alexander dostal po smrti herce jeho byt. Portál pluska.sk přišel s tvrzením, že ještě před smrtí měl Dočolomanský vydědit obě svoje děti a stanovit dědicem svého přítele, který se údajně nacházel v tísnivé finanční situaci. Vytrhl mu tak trn z paty, i když už sám nebyl na světě. Godo totiž byt pár let poté prodal za odhadem šest a půl milionu korun.

Konina ve Francii

Václav Vlk st. NevPes

Kdo tuhle prvorepublikovou anekdotu zná, může ten další kousek přeskochit.

To jednou potká pan Kohn pana Silbersteina a povídá: „Tak jakpak se maj, pane Kohn?“

„Tak tak, nic moc, ale na živobytí to dá,“ odvětlí Kohn.

„A voni mají nějakou firmu, že sem tak zvědavěj?“ nedá se Silberstein.

„Ale, no jó. Mám řeznictví. Vyrábím v něm slavičí paštiku,“ nakonec odpoví pan Kohn.

Slavičí paštiku? Prosim jich, dyť to musí bejt drahý, komu to prodávaj?“

„No tak, každému.“

„A kolik to počítaj?“

„No kolik, kolik?! Pět kaček deset deka!“

„Pět korun za deset deka slavičí paštiky? Poslouchaj Kohn, to nemůže bejt pravá slavičí paštika!“

„No, abych se přiznal, trochu to míchám.“

„Was heist trochu to míchám?!“

„Nó jen tak trochu. Jedna ku jedný!“

„A s čím prosim jich to míchaj?“

„No, s koninou. Pěkně na půl. Jeden slavič, jeden kůň.“

Tak dneska, po pravdě řečeno, pane Kohn, dneska by tohle nešlo. Dneska se pančuje nejen konina. Ani nevím, s čím vším. Se slavičkama to určitě nebude.

A když jsme si tak popovídali o konině v úryvku z mé knížky „Kdo rád jí, ať zvedne ruku“, ještě jednu malou vzpomínku na koninu. A na Francii.

Je sice pravda, že největším problémem Francie je to, že v ní žijí Francouzi, jak tvrdí Angličané. A že jinak by to byla bezvadná země. Ovšem ti Francouzi...

Pozvání na odborný seminář do Francie na konci osmdesátých let, když už mne bolševici pouštěli ven na odborné konferenci a tak, mne zavedlo do míst, kam bych se asi nikdy jinak nepodíval. Uprostřed Francie, mírně východně pod Paříží je oblast bez velkých měst a stranou cizineckého ruchu.

Cílem bylo městečko Poitiers, které mi jménem připomíná onu rozkošnou dámu ze Tří mušketýrů. V městečku byl krásný francouzský zámek. A za ním fabriky v bývalé vojenské zóně. Když už zónu vojáci nepotřebovali, nastěhovaly se tam různé firmy. Uprostřed lesů tak bylo něco užitečného a neblbli tam jenom nové ekologické zelené mozky, které u nás stírají v bývalých vojenských oblastech původní vojenské zelené mozky. Takhle bych si představoval využití těch všech vojenských újezdů u nás. Ale to je na jiné vyprávění.

Jedete-li do Francie na kongres a podobně, nemůže to večer skončit jinde než u jídla. Venkovský hotel kousek do města byl plně obsazen, víno na stole a už se jen čekalo, až se přinese hlavní chod. Taková malá pauzička na konverzaci. Problém byl jen v tom, že co se týče franštiny, tak já „nemtudom“. Tedy „no parle france“.

Co se týče jídla, bylo po přípitku, pak aperitivu, pak předkrmu, a ještě nějakém malém dlabanci, co nevím, jak jej pojmenovat, asi předkrm číslo II. A už mělo na stůl přijít to hlavní. Tedy hlavní krmě. Už z dálky to krásně vonělo.

„Co to je?“ ptal jsem se svého souseda, jenž mi byl přidělen coby Francouz výjimečně německy mluvící. Vedle sedící mi šeptem odpovídal, že je to, no jak bych to řekl...

Co ten chlap od začátku šeptá, myslel jsem si. Sousedem na druhé straně byl nějaký silně postarší muž, s bílým knírem a stužkami vyznamenání na saku. Letmo jsem si pamatoval, že to byl nějaký představitel obce. Asi místní starší radní či tak. Nejspíš měl podobný problém jako já.

„Co si to šeptáte?“ zařval stařík, evidentně nahluchlý. Aspoň si myslím, že se ptal na tohle.

Můj soused cosi odvětlil a ometálovaný dědek zařval v odpověď cosi, z čehož jsem rozuměl jen cosi jako „Bošové“ a „guerré „a „cheval“ a když jsem udělal inteligentně „Hee?“, jako o co jde, soused odvedle odvětlil, že Pierre, tedy staříčkový radní, říká, že Němci za války jedli koně.

Ohradil jsem se, že nejsem Němec, že jsem „de la Tchecoslovaquie“. Dědek se na mě po těch slovech z ničeho nic vrhnul, téměř slovansky mne políbil na obě tváře a německy zahlaholil: „Češi žerou koně.“

A začal vysvětlovat všem kolem francouzsky, že nejsem Němec ale „Tchéques“, a pak mi začal celkem plynou němečinou vykládat, jak za války poznal Českoslováky a že jsou báječní a jak statečně bojovali, a další starší Francouzi jako zázrakem najednou rozuměli německy a vůbec nastalo veliké bratření a radování a jakýsi mladík na mne pokřikoval z druhého konce stolu: „Zdrávstvuj!“ A pak se to přineslo, protože číšníci mezitím pokračovali nerušeně v práci.

Když přede mne postavili veliký talíř s obrovským biftekem a oblohou, tak se hrdina válečných bitev, protože

kdo jiný by mohl mít tolik vyznamenání, zvedl, dramaticky natáhl ruku k talíři a zřetelně pravil: „Das Pferd!“

A po této dramatické vložce jsme se začali všichni cpát, aby nám to nevystydlo. Později večer jsem byl milionkrát poplácán po zádech a vybidnut k přípitku, protože „Tchéques“ jsou nejen báječní vojáci, ale taky rádi jedí koninu. Což válečný hrdina neustále všem vysvětloval s tolika podrobnostmi válečných koňských hostin, že jsem měl pocit, že měli Němci kliku, že za druhý světový útočili na tancích a ne na koních.

Protože ty by jim ona udatná česko-francouzská jednotka hned na začátku sežrala, a to by byli Guderian i Rommel namydlení. A jejich 7. tanková divize, kdyby byla bývala jela na koních, tak by jim je náš hrdina spolu s československými bojovými přáteli zblajzli. A byla by bývala ta slavná divize skutečně „divizí duchů“.

K ránu už byla atmosféra tak přátelská, že i ti, co si původně povídali s jinozemci anglicky, přešli na němčinu, protože, jak mi jeden diskutující vysvětlil, krby v Evropě umí stejně jenom Francouzi a Němci (byla to konference výrobců krbů). A Angličani dělají blbě krby, navíc ti zatracení Angličani ani nejedí koně. Což ukazuje, co jsou zač. V kuchyni, a tak vůbec.

Když jsem lehce ovíněn jemně odporoval, že slavná a kdysi krásná Brigitte Bardot prý vydala jakési prohlášení k francouzskému národu, aby nejedl koně, že je to barbarství, pravil elegantní pán cosi vysloveně neslušného o dámě a zakončil to tím, že by ta střelená mūra měla jít hrát čarodějnice, to že by jí šlo, a že by měla přestat otravovat slušný Francouze. Který má rád koninu.

Ovšem i přes báječnou koňskou zranici, které jsem se zúčastnil, kdysi oblíbená koňská řeznictví ve Francii valem mizí. A konina, donedávna tak oblíbená, je nahrazována všelijakými exotickými masy. A tuhle jsem se dokonce dočetl, že jeden velký americký server zařadil koňské maso spolu s jelity, tatarským biftekem a vepřovými nožičkami mezi nejodpudivější jídla francouzské kuchyně. A pak se Amíci diví, že je Francouzi nemají rádi.

I když tedy většinou na Francii a jejich politiku nadávám, na jídlo nedám dopustit. A protože jsem našel recept, který prý dal lidu k dispozici sám kuchař francouzského velvyslanectví v Praze a je na koninu, tady ho máte:

Konina podle kuchaře z francouzské ambasady

Ingredience jsou obsaženy v textu přípravy

Příprava:

Vezmi kus koně a nakrájej ho na tenké plátky. Vlož mísu tenkými plátky slaniny, poklad' cibulí nakrájenou na tenká půlkolečka a posyp směsí hrubě tlučeného nového koření a směsí pepřů (i zeleného). Dej listy vavřínu!

Uvrhni na to plátky nesoleného koně, polej dobrým olejem (případně olivovým), pak zalej červeným vínem z Burgund. (Jde to i moravským burgundským, ale jak se u nás říká burgundskému, to neprozradím. Najděte si to sami. Schválně.)

Vše opakuj, dokud máš koně, poté navrch dej cibule a dolejí víno, aby zakrylo vše.

Nech nejméně dva dny marinovat! Neotáčej! Poté odděl maso, cibuli a slaninu, víno s olejem slej do skleněné nádoby, aby se oddělilo. Olej stáhni z vína a uschovej obě.

Pokrájej mrkev, celer a petržel, cibuli a čerstvé houby. V rendlíku na slitém oleji a dobrém másle osmaž cibuli z láku spolu s čerstvou. Poté vyjmi a vlož tam kořeny. Přidej - třeba-li - dobrého másla. Pak vyjmi. Mezitím koně poněkud osol a obal mírně v mouce! Polož plátky na zbylý tuk, zčerstva opeč a vyjmi.

Pak zalej červeným vínem z láku a rozpust' připečenky v rendlíku (t. j. rozmíchej kousky).

Dodej maso, cibuli i kořeny, přidej pokrájené houby, zalej bujónem, přidej 1 polévkovou lžici dijonské hořčice, nasyp tymián, šalvěj, čerstvý vavřínu, zelený pepř a koření z láku vyjma vavřínu. Libo-li, dodej bylinky z Provence. Nalej jeden šálek zakysané a jeden sladké smetany. Dolejí vína, libo-li i bílého.

Ulož do mírně rozehřáté trouby a velmi zvolna dus nejméně 1 a půl hodiny mladého, 2 hodiny starého koně.

Nos krmi na stůl a hostům dej zakusovat bagetu nakrájenou zeškíma a napečenou mírně v troubě po vyjmutí koně. Podávej stejné víno, jakým jsi zaléval koně! Bude velmi dobré.

Ježíš, já bych si dal koňský biftek! Ale, kde, proboha kde? V McDonaldu ho nemaj'.

Jo, a knížku „Kdo rád jí, ať zvedne ruku?“ už jste si koupili? Anebo e-knihy „Stálo to za hovno? stejně byla sranda“ či „Hurá na chalupu“?

To je chyba. Většina z nás bude letos doma, ušetří se za letenky a hotely a zbyde na knížky a na nějakou dobrou baštu.

Vydavatel: Myslíte, že by klokan nahradil v receptu koně?

Stručná historie Antify.

Soeren Kern Gatestone Institute

Překlad: Libor Popovský, Helena Kolínská

Americký generální prokurátor William Barr obvinil Antifu - militantní „antifašistické“ hnutí - z násilností a rabování, které propukly po celých Spojených státech během protestních akcí vyvolaných smrtí George Floyd. „Násilnosti podněcované a páchané Antifou a dalšími podobnými skupinami během těchto nepokojů jsou domácím terorismem a podle toho k nim budeme přistupovat,“ řekl.

William Barr také řekl, že federální vláda má důkazy, že Antifa zneužila legitimní protesty po celé zemi a „zapojila se do násilných nepokojů, páchání bezpráví, žhářství, rabování obchodů a útoků na veřejný majetek, na policisty a nevinné lidi a dokonce se podílela i na vraždě federálního agenta.“ Americký prezident Donald J. Trump nařídil již předtím americkému ministerstvu spravedlnosti, aby Antifu zařadilo do seznamu teroristických organizací.

Akademičtí výzkumníci a média sympatizující s Antifou tvrdí, že skupinu nelze klasifikovat jako teroristickou organizaci, protože to je volně definované protestní hnutí, které postrádá centralizovanou strukturu. Mark Bray, hlasitý zastánce Antify v USA a autor knihy „Antifa: anti-fašistická příručka“ prohlašuje, že „Antifa nefunguje jako zastřešující organizace a nemá přesně definovanou strukturu velení.“

Empirické důkazy ukazují, že Antifa je naopak ve skutečnosti vysoce organizovaná, dobře financovaná a globálně rozšířená organizace. Má plochou organizační strukturu s desítkami a možná stovkami místních skupin. Americké ministerstvo spravedlnosti v současné době vyšetřuje jednotlivce napojené na Antifu ve snaze odhalit její skutečnou organizační strukturu.

Antifa do USA nepřinesla žádné nové ideje - svou ideologii, taktiku a cíle převzala od evropských antifašistických skupin, které jsou v té či oné podobě aktivní již téměř sto let.

Co je Antifa?

Antifa lze charakterizovat jako nadnárodní povstalecké hnutí, které usiluje, často s pomocí extrémního násilí, o podvracení liberální demokracie s cílem nahradit globální kapitalismus komunismem. Dlouhodobě deklarovaným cílem Antify v USA i v zahraničí je vytvoření komunistického světového řádu. Ve Spojených státech je bezprostředním cílem Antify svržení Trumpovy administrativy.

Nepřáteli Antify jsou pořádkové síly, které v jejím pojetí chrání status quo. Běžnou taktikou, kterou Antifa používá ve Spojených státech i v Evropě, je vyvolávání extrémních násilností a ničení veřejného a soukromého majetku, s cílem vyprovokovat tvrdý zásah policie, který „potvrdí“, že vláda je „fašistická“.

Antifa tvrdí, že bojuje proti „fašismu“, což je označení, které často používá jako všeobecný pejorativ pro diskreditaci všech s jinými politickými názory. Tradiční význam slova „fašismus“ je ve Websterově slovníku definován takto: „Totalitní vládní systém vedený diktátorem a zdůrazňující agresivní nacionalismus, militarismus a často také rasismus.“

Antifa prosazuje marxisticko-leninskou definici fašismu, která klade rovnítko mezi fašismem a kapitalismem. „Boj proti fašismu bude vyhrán pouze tehdy, když bude kapitalistický systém zničen a bude vytvořena beztržní společnost,“ tvrdí německá odnož Antify - skupina *Antifaschistischer Aufbau München*.

Spolkový úřad pro ochranu ústavy (německá civilní vnitřní zpravodajská služba) ve své zvláštní zprávě o levicovém extremismu uvedl:

„Boj Antify proti pravicovým extremistům je jen kouřovou clonou. Skutečným terčem je ‚buržoazně-demokratický stát‘, který podle levicových extremistů akceptuje a podporuje ‚fašismus‘ jako možnou formu vlády, a proto proti němu dostatečně nebojuje. Podle Antify má ‚fašismus‘ kořeny v sociálních a politických strukturách ‚kapitalismu‘. Proto se levicoví extremisté ve svém ‚antifašistickém‘ boji zaměřují především na odstranění ‚kapitalistického systému‘.“

Matthew Knouff, autor knihy Laický průvodce Antifou: díl I (*An Outsider's Guide to Antifa: Volume I*) vysvětlil ideologii Antify takto:

„Základní filosofie Antify je zaměřena na boj proti třem základním silám: fašismu, rasismu a kapitalismu - všechny tři spolu podle Antify vzájemně souvisí... přičemž fašismus je považován za konečné stadium kapitalismu. Kapitalismus je nástrojem útisku a rasismus je represivním mechanismem podobným fašismu.“

Antony Mueller, německý profesor ekonomie vyučující v současné době v Brazílii, popsal v esejí „Co má Antifa společného s původními fašisty“ (*What Antifa and the Original Fascists Have In Common*), jak militantní antikapitalismus Antify maskovaný za antifašismus odhaluje její vlastní fašismus:

„Levice si přisvojila koncept liberalismu a proměnila význam tohoto slova v opak jeho původního významu. Hnutí Antifa používá tuto falešnou terminologii k maskování svých skutečných cílů. Ačkoliv Antifa označuje sebe samu za ‚antifašistickou‘ a prohlašuje fašismus za svého nepřítele, je sama o sobě především fašistickým hnutím.“

„Členové Antify nejsou odpůrci fašismu, ale jsou jeho skutečnými představiteli. Komunismus, socialismus a fašismus spojuje jejich antikapitalismus a antiliberalismus.“

„Antifa je fašistické hnutí. Nepřítelem tohoto hnutí není fašismus, ale svoboda, mír a prosperita.“

Ideologické základy Antify

Ideologické počátky Antify lze vysledovat zhruba před sto lety v Sovětském svazu. V letech 1921 a 1922 Komunistická internacionála (Komintern, Třetí internacionála) vyvinula tzv. taktiku jednotné fronty, aby „pomocí agitace a organizace sjednotila masy pracujících“... „na mezinárodní úrovni i v každé jednotlivé zemi“ proti „kapitalismu“ a „fašismu“ - tyto dva termíny byly často zaměňovány.

První antifašistická skupina na světě - *Arditi del Popolo* (Milice odvážných) - byla založena v Itálii v červnu 1921, aby bojovala proti vzestupu Národní fašistické strany Benita Mussoliniho, která byla sama oficiálně založena proto, aby zabránila vypuknutí bolševické revoluce na italském poloostrově. Řada z 20 000 členů skupiny *Arditi del Popolo*, složené z komunistů a anarchistů, se později připojila k Mezinárodním brigádám (Interbrigádám) bojujícím ve španělské občanské válce (1936–1939).

V Německu zřídila Komunistická strana Německa v červenci 1924 polovojskouskou skupinu *Roter Frontkämpferbund* (Svaz rudých frontových bojovníků). Skupina byla kvůli používání extrémního násilí zakázána. Mnoho z jejích 130 000 členů pokračovalo ve svých aktivitách v ilegálních nebo v místních nástupnických organizacích, jako byl *Kampfbund gegen den Faschismus* (Bojový svaz proti fašismu).

Ve Slovinsku bylo v roce 1927 založeno militantní antifašistické hnutí TIGR, jehož cílem byl boj proti italizaci slovinských etnických oblastí po rozpadu Rakouska-Uherska. Skupina, která byla rozpuštěna v roce 1941, se specializovala na atentáty na italské policisty a vojáky.

Ve Španělsku zřídila Komunistická strana Španělska *Milicias Antifascistas Obreras y Campesinas* (Antifašistické milice dělníků a rolníků), které byly aktivní ve 30. letech 20. století.

Moderní hnutí Antifa je odvozeno od skupiny *Antifaschistische Aktion* (Antifašistická akce) založené v květnu 1932 stalinistickými vůdci Komunistické strany Německa. Skupina byla založena za účelem boje proti fašistům, což je termín, který tato skupina používala k označení všech ostatních pro-kapitalistických politických stran v Německu. Primárním cílem Antifašistické akce bylo zrušit kapitalismus. Skupina měla více než 1500 zakládajících členů a poté, co se v roce 1933 dostali k moci nacisté, přešla do ilegality.

Německy napsaná brožura „80 let Antifašistické akce“ (*80 Jahre Antifaschistische Aktion*) dopodrobna popisuje nepřerušovaný historický vývoj hnutí Antifa od ideologických začátků ve dvacátých letech 20. století až po současnost. Dokument uvádí:

„Antifašismus byl vždy zásadně antikapitalistickou strategií. Z tohoto důvodu symbol Antifašistické akce nikdy neztratil své inspirativní kouzlo... Antifašismus je spíše strategie než ideologie.“

Během poválečného období se německé hnutí Antifa objevilo v různých reinkarnacích, včetně radikálního studentského protestního hnutí v 60. letech a levicových povstaleckých skupin, které byly aktivní v 70., 80. a 90. letech 20. století.

Teroristická skupina Frakce Rudé armády (*Rote Armée Fraction*, RAF) byla marxistická městská partyzánská skupina, která prováděla atentáty, pumové útoky a únosy s cílem vyvolat revoluci v Západním Německu, které tato skupina označovala jako fašistickou državu a pozůstatek z éry nacistů. Během tří desetiletí zavraždili členové skupiny RAF více než 30 lidí a více než 200 lidí zranili.

Po pádu komunistické vlády ve Východním Německu v roce 1989 bylo zjištěno, že členové Frakce Rudé armády

dostávali výcvik, přístřeší a zásoby od Stasi, tajné policie bývalého komunistického režimu v NDR.

John Philip Jenkins, významný profesor historie na Baylorově univerzitě, popsal taktiku Frakce Rudé armády, která je velmi podobná taktice, kterou dnes používá Antifa:

„Cílem jejich teroristické kampaně bylo vyvolat agresivní reakci vlády, která potom měla podle nich vyvolat všeobecnou revoluci.“

Zakladatelka RAF Ulrike Meinhof vysvětlila vztah mezi násilným levicovým extremismem a policií takto: „Ten chlap v policejní uniformě je prase, není to člověk. To znamená, že se s ním nemusíme zdržovat. A stejně, vůbec to k ničemu nevede, mluvit s nimi. A samozřejmě, můžeme na ně střílet.“

Německá novinářka Bettina Röhl, dcera Ulrike Meinhof, tvrdí, že moderní hnutí Antifa je pokračováním Frakce Rudé armády. Hlavní rozdíl spočívá v tom, že na rozdíl od členů Frakce Rudé armády se členové Antify bojí odhalit svou totožnost. V článku ve švýcarském deníku *Neue Zürcher Zeitung* z června 2020 Bettina Röhl také upozornila na skutečnost, že Antifa je nejen oficiálně tolerována, ale je dokonce placena německou vládou za boj proti krajní pravici:

„RAF zbožňovala komunistické diktatury v Číně, Severní Koreji, Severním Vietnamu a na Kubě, které si Nová levice ve své ideologii vysnila jako země na správné cestě k perfektnímu komunismu...“

„Západní levicový radikalismus se rozvinul a stal se vlivnou politickou silou v zemi, v neposlední řadě také díky podpoře několika poslanců různých politických stran, novinářů a příslušných expertů. Příslušníci radikální levice, kteří brutálně udeřili například při otevření nové budovy ústředí Evropské centrální banky ve Frankfurtu nad Mohanem, demonstrují proti každému summitu skupiny G20 a samozřejmě každoročně na 1. máje v Berlíně.“

„Jediný rozdíl mezi RAF a militantní Antifou je, že Antifa nemá prominentní vůdce. Její členové si ze zbabělosti zakrývají tváře a udržují svá jména v tajnosti. Antifa neustále vyhrožuje násilím a útoky proti politikům a policistům. Nicméně poslankyně Renate Künast (Zelení) si nedávno v Bundestagu stěžovala, že různé skupiny Antify nebyly v posledních desetiletích státem dostatečně finančně podporovány. Poslankyně prohlásila, že ‚nevládní organizace a Antifa by neměly být nuceny věčně shánět finance a uzavírat s lidmi pouze krátkodobé pracovní smlouvy z roku na rok.‘ Za to sklídila potlesk od poslanců strany Svaz 90/Zelení, od levicových poslanců a od poslanců SPD.“

„Lze si položit otázku, zda je Antifa oficiální teroristickou skupinou podporovanou státem pod záminkou ‚boje proti pravici‘.“

Spolkový úřad pro ochranu ústavy vysvětluje, proč Antifa oslavuje násilí, takto:

„Levicoví extremisté interpretují ‚kapitalismus‘ jako spouštěč válek, rasismu, ekologických katastrof, sociální nerovnosti a gentrifikace. ‚Kapitalismus‘ je tedy více než pouhý ekonomický řád. V levicovém extremistickém diskurzu určuje sociální a politickou formu a inspiruje levicovou vizi radikální sociální a politické reorganizace. Anarchisté i komunisté se na jednom shodnou: Parlamentní demokracie jako tzv. buržoazní forma vlády by měla být v každém případě ‚překonána‘.“

„Z tohoto důvodu levicoví extremisté obvykle ignorují nebo legitimizují porušování lidských práv v socialistických nebo komunistických diktaturách nebo v zemích, které považují za údajně ohrožené ‚Západem‘. Dodnes ortodoxní komunisté i autonomní aktivisté ospravedlňují, chválí a oslavují levicovou teroristickou Frakci Rudé armády a zahraniční levicové teroristy jako ‚bojovníky za svobodu‘.“

Britská Anti-fašistická akce (AFA), militantní antifašistická skupina založená v roce 1985, mezitím přispěla ke vzniku hnutí Antifa ve Spojených státech. V Německu byla v roce 1992 založena *Antifaschistische Aktion-Bundesweite Organization* (Antifašistická celonárodní organizace), aby spojila úsilí menších skupin Antify roztroušených po celé zemi.

Ve Švédsku byla v roce 1993 založena *Antifascistisk Aktion* (Antifašistická akce), militantní skupina Antify, která za tři roky své činnosti získala pověst skupiny používající proti svým oponentům extrémní násilí. Ve Francii se skupina Antify jmenuje *L'Action antifasciste* (Antifašistická akce) a je známá svou nesmířitelnou opozicí vůči Izraeli.

Po pádu Berlínské zdi v roce 1989 a zhroucení komunismu v roce 1990 otevřelo hnutí Antifa novou frontu proti neoliberální globalizaci.

Sdružení *Attac*, založené ve Francii v roce 1998 za účelem propagace globální daně z finančních transakcí, nyní

vede „Hnutí za alternativní globalizaci“, které se stejně jako hnutí „Global Justice“ (Globální spravedlnost) vehementně vyhrazuje proti kapitalismu. V roce 1999 byla skupina Attac přítomna v Seattlu během násilných demonstrací, které vedly k neúspěchu jednání Světové obchodní organizace (WTO). Členové sdružení Attac se také zúčastnili antikapitalistických demonstrací během zasedání G7, G20 a WTO a demonstrovali proti válce v Iráku. V současné době je toto sdružení aktivní ve 40 zemích a součástí jeho sítě jsou stovky místních organizací a více než tisíc místních skupin. Zdá se, že decentralizovaná a nehierarchická organizační struktura sdružení Attac je přesně ten samý model, který používá Antifa.

V únoru 2016 deklaroval Mezinárodní výbor Čtvrté (trockistické) internacionály politické základy globálního protiválečného hnutí, které stejně jako Antifa obviňuje kapitalismus a neoliberalní globalismus z existence vojenských konfliktů:

„Nové protiválečné hnutí musí být antikapitalistické a socialistické, protože každý skutečný boj proti válce musí být zároveň bojem za ukončení diktatury finančního kapitálu a stávajícího ekonomického systému, neboť to jsou základní příčiny militarismu a války.“

V červenci 2017 se do Hamburku sjelo více než 100 000 sympatizantů Antify a odpůrců globalizace, aby masově protestovali proti summitu G20. Levicové davy tehdy udělaly z centra města kůlničku na dříví. Na protestní akci nazvané „G20 Welcome to Hell“ (G20 - Vítejte v pekle) se jedna skupina Antify chlubil, že zmobilizovala skupiny Antify z celého světa:

„Mobilizace k protestním akcím proti summitu G20 byla pro nás vzácnou příležitostí ke spolupráci s levicovými a antikapitalistickými skupinami a sítěmi z celé Evropy a z celého světa. Sdíleli jsme svoje zkušenosti a společně jsme bojovali, účastnili jsme se mezinárodních setkání a byli jsme při tom napadeni policajty podporovanými armádou. Ale nenechali jsme se zastrašit, zreorganizovali jsme se a postavili jsme se jim znovu na odpor. Hnutí proti globalizaci se od té doby změnilo, ale kontakty, které jsme navázali, přetrvávají. Jsme aktivní místně ve svých regionech, městech, vesnicích a lesích, ale také bojujeme za naši věc na nadnárodní úrovni.“

Spolkový úřad pro ochranu ústavy o tom ve své výroční zprávě napsal:

„Levicové extremistické struktury se pokusily posunout veřejnou debatu o násilných protestech proti summitu G20 ve svůj prospěch. Distribucí fotografií a zpráv o údajně nepřiměřených policejních opatřeních se během protestů proti summitu G20 snažily vzbudit dojem, že stát odsuzuje legitimní protesty a potlačuje je policejním násilím. A proti takovému státu je „militantní odpor“ nejen legitimní, ale také naprosto nezbytný.“

Dokončení v příštím čísle Novin

Autor je významný spolupracovník Gatestone Institute se sídlem v New Yorku.

Očkování je krásný byznys-

Jakub Kvasnička IdNES

Je to mediální virus, roušky jsou hloupost, zvláště ve školách, říká rektor Univerzity Karlovy prof. MUDr. Tomáš Zima, DrSc.

Na rozhovor s MF DNES přiběhl s mírným zpožděním, protože měl zrovna schůzku s ministrem školství Robertem Plagou. „Roušky ve školách jsou nesmysl,“ tvrdí rektor Univerzity Karlovy Tomáš Zima, který dlouhodobě patří mezi kritiky rázných opatření proti covidu-19 a který říká, že „není rozdíl mezi koronavirem a chřipkou“. Díky vědeckému týmu z UK přitom už v září bude na trh uveden unikátní test, který by měl určit, jestli máte právě covid, nebo chřipkové onemocnění. „Bude to levnější než současné PCR testy,“ slibuje Zima, vzděláním lékař a biochemik.

* Souhlasíte s plošným zavedením roušek od září?

Můj osobní názor je, že je to věc přehnaná. A možná předčasná. Třeba tvrzení, že roušky budou až do března? To je přece nesmysl. Jak máme vědět, co bude v březnu? Řada odborníků třeba plicního lékařství, se navíc k rouškám vyjadřuje velmi negativně – jsou také často zdrojem infekce. Roušky by měly být povinné v kritických infrastrukturách, kterými určitě nejsou školy. Jestli si někdo během dne má sedmkrát nasadit roušku, tak je to hloupost.

* Internet se tomu směje: cestou do třídy student roušku má, při učení nemá, v jídelně má, při obědě ale už nemá... Jak to budete řešit vy?

Vysokých škol se tato pravidla naštěstí netýkají. Budeme to řešit použitím zdravého selského rozumu, který tady jaksi

chybí. Při větších akcích samozřejmě roušky budeme mít, a pokud bude epidemiologická situace vážná.

* A když student vyjde z auly?

To určitě ne. Pokud nás k tomu nedonutí.

* Vy jste říkal, že je to mediální pandemie. Je to pořád mediální pandemie?

Ano, je to mediální pandemie na druhou. Protože média akorát chtějí mít titulky, že je nejvíce nakažených, nejvíce nemocných, nejvíce nárůstů...

* Jsou to ale, myslím, hlavně fakta, informace o datech.

Tak já vám uvedu fakt – jeden den zemře jeden člověk a druhý den dva. A mediálně je to „dvojnásobek“. Lidi se zbytečně vyděsí.

* Vy se zase děsíte roušek. Dle jejich zastánců jsou to nejmenší zlo, nejjednodušší řešení. Není na tom něco?

Je to řešení k ničemu. Ten vir to nezabije. Rouška plošně nepomáhá.

* Epidemiologové tvrdí opak, nakonec směrem k účinnosti roušek změnila stanovisko WHO a řekla, že pomáhají.

No a nejdřív řekla, že nepomáhají. A pak že pomáhají. Vidíte to. Pokud nějaká instituce obrátí během měsíce názor o 180 stupňů, pak není věrohodná. Já vám položím jinou otázku: Proč jsme nenosili roušky minulý podzim, když byla chřipková epidemie, na kterou zemřelo více lidí než na koronavirus?

* To není otázka úplně pro mě, ale odborník by nejspíš odpověděl, že proti chřipce se dá očkovat, tudíž se rizikové skupiny obyvatel dají ochránit – zatímco v případě koronaviru ne.

Ale ti lidé umírali i přesto, že je očkování na chřipku. Teď tu máme akorát hon farmaceutických firem a lidí, kteří z toho budou mít benefity, aby se plošně očkovalo na covid! A stejně se ti lidé proti chřipce neočkují! Evropa má 470 milionů obyvatel – dokážete si představit, že se 470 milionů obyvatel proočkuje? A druhá věc – máme tady celou řadu očkování. A na ty nemoci, na které je očkování, lidé i v roce 2020 umírají. Tuberkulóza a tak dále...

* No, ale to většinou umírají ti neočkovaní...

Na chřipku je proočkovánost asi 8 procent populace. Stejně lidé na tu nemoc umírají. Víte, jaký to bude krásný byznys? A bude to k čemu? Plošné očkování na covid-19 je při současném stavu nesmysl. Očkování by měli být lidé v kritických infrastrukturách, seniři, rizikové osoby. Proč by mladý, zdravý jedinec měl být očkován, když tam to onemocnění v absolutní většině probíhá naprosto neškodně? To, co média také nepíší, je, že asi 80 až 90 procent osob s covidem neví, že ten covid má, protože nemají skoro žádné příznaky.

* Zase budu oponovat. O bezpříznakosti, snížení smrtnosti i menší závažnosti choroby se podle mě píše dost.

Ukažte mi titulek, který byl v médiích, titulek typu: 80 procent osob s koronavirem a nevědí o tom! Já jsem žádný takový titulek neviděl. A ministerstvo by konečně mělo říct pravdu, kolik lidí zemřelo na koronavirus a kolik s koronavirem. Protože to je rozdíl. Já se divím, že ministerstvo není schopné zanalyzovat vzorek nějakých 390 lidí. Když budete mít koronavirus v nose, dostanete infarkt a umřete, tak stejně budete ve statistice na koronavirus.

* Dobře, pojďme k testům, které na univerzitě vyrábíte. Jestli to správně chápu, půjde o test laboratorní, nebudu si ho moci koupit v lékárně?

Ne, samotestování na koronavirus ani neexistuje – jen ty rapid testy na určení protilátek, které nemají moc vypovídající hodnotu, naopak mají velkou chybovost a celou řadu dalších úskalí. Toto je PCR test, ke kterému potřebujete analyzátor. Ale je to otevřený systém, jde do jakéhokoli přístroje. Můžete ho mít v malých i velmi výkonných analyzátoch, je tu platforma pro širokou distribuci.

* Ten PCR test stojí kolem 1 800 korun, kolik bude stát váš?

Cena bude určitě nižší, ale přesně vám to neřeknu. Cenu oznámíme 9. září na tiskové konferenci.

* Je paradoxní, že kritizujete byznys s vakcínou a Univerzita Karlova sama rovněž „byznys s koronavirem“ rozjíždí, což samozřejmě není vůbec nic špatného, naopak. Jsou v tom s vámi tři komerční subjekty. Bude to asi dobrý byznys, ne?

Byznys pro nás není primární. Ale pokud můžeme něco nabídnout na trh, tak proč ne? Třeba jako nedávno počítačovou hru Atatát 1942. My se snažíme komercializovat dobré produkty našich studentů a učitelů, patří to k univerzitě – tohle je konkrétně skupina pana profesora Stanislava Kmocha, jeho postgraduálních studentů z 1. lékařské fakulty. A komerční partneři jsou pro

spolupráci v oblasti výroby a dalších věcí, které my už neumíme.

* V čem jsou ty vaše testy jiné, lepší?

Při transportu či práci v laboratoři se nevystavujete riziku nákazy, to je první věc. Druhá věc: u PCR testů je vždy klíčový moment izolace nukleové kyseliny například viru, kde je informace, kterou prokážete, že tam ten vir je. Nám se tuto izolaci podařilo zkrátit na dvanáct minut. A celý ten test od zahájení analýzy do konce bude trvat hodinu. A třetí věc: při jedné analýze stanovíme jak onemocnění covid-19, tak chřipku typu A a typu B.

* ČVUT zase pomáhala mimo jiné vyrábět plicní ventilátory, máte ještě nějaké další projekty?

Testujeme určité materiály do roušek, které by usmrtily vir.

* Vidíte, říkáte, že roušky jsou nesmysl, a na druhé straně vám tu studenti vyrábějí super roušky.

Ano, ale tyto roušky jsou samozřejmě široce využitelné i v likvidaci dalších virů, nikoliv jen koronaviru. Roušky se navíc v řadě provozů ve zdravotnictví a v jiných výrobních provozech nosí a nosit budou. Takže pokud bude rouška efektivní a bude likvidovat viry a bakterie, tak velmi pomůže.

* Dokážete si představit, že začnete semestr na dálku?

To by bylo velmi nešťastné. Zvládl bychom to, ale to budeme všichni ve vězení doma u počítače? Nadosmrť? Klade si někdo tuto otázku? Ten virus tady je. My ho rouškou nezabijeme. Stejně jako je tady chřipka, je tady i koronavirus. Samozřejmě, velké přednášky můžete nahradit seminární formou, ale nedokážu si představit, že studenti budou zase v sociální izolaci.

***

Roušky ve školách jsou nesmysl. Jestli si někdo během dne má sedmkrát nasadit roušku, tak je to hloupost.

pres.Beneš "Rasista a masový vrah"

CTK - Na podstavec sochy bývalého československého prezidenta Edvarda Beneše v Praze na Loretánském náměstí někdo sprejem napsal, že byl rasista a masový vrah. Policie po pachateli pátrá, napsal se na soše objevil nejspíš v noci na čtvrtek. Socha spadá do správy Galerie hlavního města Prahy, která nechá nápis odstranit. Škoda je odhadnuta na 20 000 korun.

Socha Beneše na Loretánském náměstí vznikla odlitím originálu sochy od Karla Dvořáka, která byla v minulosti v hlavní budově Národního muzea. Na přímý záměr tehdejšího komunistického ministra Zdeňka Nejedlého byla odstraněna. Původně se uvažovalo o návratu sochy z depozitáře do muzea, nakonec se rozhodlo o jejím umístění venku.

100 let československého konzulátu v Sydney

01.09.2020 - Dne 28. srpna 2020 uplynulo přesně sto let od zřízení prvního diplomatického zastoupení Československa v Austrálii, československého konzulátu v Sydney. První století diplomatických vztahů si za účasti českého velvyslance v Austrálii Tomáše Duba, slovenského velvyslance v Austrálii Tomáše Ferka a generální konzulky ČR v Sydney Hany Flanderové v prostorách Generálního konzulátu ČR v Sydney připomněli hosté z řad české a slovenské komunity prostřednictvím výstavy dobových fotografií.

Archivní fotografie představují unikátní doklad o působení československé mise v Austrálii od samého počátku až do dnešních dnů. Svým prostřednictvím poskytují nejen svědectví o misi samotné, ale dovoluují nahlédnout i do jejího fungování v průběhu měnících se historických údobí a zároveň získat neobvyklý vhled do proměny diplomatické služby v této zemi - která minimálně ve svých úplných počátcích sebou přinášela svérázná specifika.

Výstavu zajistilo Velvyslanectví České republiky v Canbeře pod záštitou velvyslance ČR v Austrálii Tomáše Duba a tvoří součást kulturních aktivit k „Roku České republiky v Austrálii“. V případě zájmu o další informace k působení misí ČSR v Austrálii a výstavě samotné doporučujeme kontaktovat přímo kurátora výstavy Jeremyho Whiteside (jeremy_whiteside at mzv.cz).

Dnešním rodičům dělají starosti hlavně dvě věci:

Co si z internetu stahuje jejich syn...

... a co na něj nahrává jejich dcera.

Popírání genocidy, mytologizace obětí.

Válka o Srebrenicu pokračuje i čtvrtstoletí po masakru

Tomáš Dopita - Ústav mezinárodních vztahů

„Strašlivý zločin“, „utrpení Bosňáků“, ale také „zinscenovaná tragédie“ či „brilantně provedená vojenská operace“. Taková či podobná hodnocení srebrenického masakru zaznívají z úst některých srbských či bosenskosrbských politiků. Bez ohledu na postoj ke čtvrtstoletí starým událostem je spojuje jedna věc – nikdy v nich nezazní slovo „genocida“. A když už, tak jen v tom smyslu, že se nestala. Spor o srebrenickou genocidu je tak součástí války o interpretaci válečných událostí, která pokračuje i po 25 letech od ukončení bojů.

Válka v Bosně a Hercegovině byla nejkrvavější kapitolou rozpadu Jugoslávie. Během bojů mezi bosenskými muslimy (Bosňáky), Srby a Chorvaty zemřelo mezi lety 1992 a 1995 na sto tisíc lidí a statisíce dalších musely opustit své domovy.

Srebrenica, stejnojmenné město a jeho okolí, byla za války jednou z enkláv Bosňáků na území Republiky srbské (RS), tedy v oblasti ovládané bosenskými Srby.

V dubnu 1993 byla na základě rozhodnutí Rady bezpečnosti OSN vyhlášena takzvanou „bezpečnou zónou“ a byli v ní rozmístěni nizozemští a kanadští vojáci, jejichž úkolem bylo zónu demilitarizovat a pomáhat s distribucí humanitární pomoci.

Od začátku války přišly do Srebrenice tisíce Bosňáků z okolních vesnic, které dobyli Srbové. V prvních dvou letech žilo v enklávě podle různých údajů přes padesát tisíc až více než šedesát tisíc lidí. Podle jiných údajů pak těsně před srbským útokem pobývalo v enklávě asi 45 tisíc lidí, přičemž polovina z nich byli uprchlíci ze sousedních vesnic.

„Žili v ní civilisté, ale také sloužila jako základna pro výpady (bosňáckých jednotek) do okolí. Proto bylo pro vojska RS strategické enklávu dobýt,“ popsal význam enklávy pro bosenské Srby Tomáš Dopita z Ústavu mezinárodních vztahů.

Základna OSN se stala uprchlickým táborem

Po vyhlášení „bezpečné zóny“ platilo v oblasti rok příměří, které ale armáda RS na jaře 1994 vypověděla. Po zhruba rok pokračující eskalaci vydal prezident RS Radovan Karadžić direktivu, podle které měla vojska RS „vytvořit pro obyvatele Srebrenice nesnesitelnou situaci totální nejistoty, bez naděje na další přežití či život“ prostřednictvím vytrvalých vojenských útoků a odpírání humanitární pomoci, uvádí zpráva srebrenického památníku.

Útok na enklávu, kterou tehdy bránilo několik set lehce vyzbrojených nizozemských vojáků, začal 6. července 1995. NATO sice na postup vojsk RS po pěti dnech zareagovalo bombardováním jejich pozic, ale poté, co Srbové pohrozili zabitím asi třiceti zajatých nizozemských vojáků, už další reakce nepřišla.

Vojska RS tak 11. července vstoupila do Srebrenice. Ještě před jejich příchodem uprchlo více než dvacet tisíc tamních obyvatel na sever do vsi Potočari, kde byla hlavní základna vojáků OSN. V té době se tak na samotné základně tísnilo šest tisíc uprchlíků a dalších dvacet tisíc v jejím bezprostředním okolí, většinou šlo o ženy a děti.

Dalších třináct až patnáct tisíc muslimů, především mužů, se v noci na 12. července pokusilo o útek přes hory do Tuzly, která byla také jednou z „bezpečných zón“ vyhlášených OSN. Do zhruba padesát kilometrů vzdáleného cíle se jich ale dostala jen asi třetina. Ostatní buď zahynuli při střetech s vojáky RS, nebo jimi byli zajati a poté zavražděni.

Osm tisíc mrtvých během týdne

Po dobytí enklávy slíbil velitel RS Ratko Mladič hromadnou evakuaci bosňáckých obyvatel a jejich převoz do bezpečí na území ovládané muslimy. „RS byla i dle své tehdejší ústavy srbská. Čištění dělali (bosenský Srbové) na všech územích, která dobyli. Ve Srebrenici však došlo k organizovanému masovému vraždění obrovských rozměrů,“ podotýká Dopita.

Mladič ještě den před začátkem masových poprav rozdával dětem v Potočari čokoládu a sliboval, že se nikomu nic nestane. Vojáci RS oddělili ženy a děti od mužů a chlapců, kteří měli být údajně podrobeni výslechům.

Zatímco starce, děti a ženy, z nichž mnohé později mluvily o mučení či znásilňování ze strany bosenskosrbských vojáků, odvezla RS na muslimská území, muži a chlapci byli povražděni.

Během přibližně týdne zabili vojáci RS kolem osmi tisíc bosenský muslimů. Podle srebrenického památníku bylo dosud identifikováno zhruba 6900 z nich. Výročí masakru každoročně doprovázejí pohřby dalších obětí, 1700 se podle památníku stále pohřešuje.

Jejich identifikaci ztěžuje skutečnost, že bosenskosrbské jednotky se po masakru snažily zahadit stopy a pozůstatky zavražděných – v některých případech i vícekrát – přemísťovaly, a to i za použití těžké techniky. Mnohá těla tak byla během tohoto procesu doslova roztrhána. Pozůstatky jedné z obětí byly například nalezeny na pěti různých místech až 32 kilometrů od sebe.

Odsouzeny byly desítky lidí

Události ve Srebrenici jsou nejhorším masakrem v Evropě od druhé světové války. Za účast na něm odsoudily soudy v Bosně a Srbsku či mezinárodní tribunál v Haagu desítky lidí k mnohaletým trestům. Bývalý bosenskosrbský prezident Karadžić byl pravomocně odsouzen k doživotí, stejný trest si zatím v první instanci vyslechl i někdejší velitel armády RS Mladič.

Doživotní trest již dříve dostali i bosenskosrbscí důstojníci Zdravko Tolimir, Vujadin Popović a Ljubiša Beara. Až dvacetileté tresty si vyslechl členové srbské polovojenské jednotky Škorpion, kteří byli postaveni před spravedlnost poté, co se záznam jejich činu dostal v roce 2005 na srbské televizní obrazovky.

Samotné Srbsko zprostil Mezinárodní soudní dvůr v roce 2007 obvinění z přímé odpovědnosti za události ve Srebrenici, dospěl ale k závěru, že stát selhal při naplňování své odpovědnosti jim zabránit.

Sporný zůstává podíl nizozemských vojáků, kteří pod hlavičkou OSN nedokázali masakru zabránit. Haagský nejvyšší soud loni rozhodl, že Nizozemsko nese spoluvinu na smrti zhruba 350 muslimských mužů, jejichž předání do rukou armády RS nizozemští vojáci umožnili.

Byli ovšem slabě vyzbrojeni a neměli oprávnění pro užití síly vyjma sebeobrany a jejich mandát nebyl jasně definovaný. Velitelé mise OSN v Sarajevu odmítali vojáky ve Srebrenici výrazněji podpořit a na jejich zprávy o zvýšené aktivitě bosenskosrbských jednotek například reagovali uklidněním, že podle Srbů jde jen o cvičení, vyplývá z výpovědí některých nizozemských veteránů.

Soudy: Srebrenický masakr je genocida

Jak Mezinárodní trestní tribunál pro bývalou Jugoslávii (ICTY), tak Mezinárodní soudní dvůr (ICJ) označily srebrenický masakr za genocidu. ICTY v příslušném rozsudku z roku 2004 uvádí tyto argumenty:

vraždění se neomezilo jen na muže ve věku přiměřeném pro službu v armádě, ale obětmi byli i chlapci a někteří starší muži, nemohlo tedy jít o eliminaci potenciální vojenské hrozby;

zavraždění muži představovali zhruba pětinu srebrenické muslimské komunity, což vzhledem k její patriarchální povaze mohlo vést k jejímu zničení (srebrenické muslimské ženy se nemohly znovu vdát a mít děti, pokud byli jejich muži oficiálně vedeni jako pohřešovaní, což v době rozsudku stále platilo pro většinu zavražděných);

nucené přemístění bosňáckých žen, dětí a starců ze Srebrenice představovalo další způsob, jak tamní muslimskou komunitu definitivně eliminovat (jejich zavraždění by vzbudilo pohoršení a nebylo by možné ho zamaskovat jako součást vojenské operace);

bosenskosrbské jednotky usilovaly o eliminaci části bosenský muslimů, muži a chlapci byli zabíjeni „úmyslně a metodicky“ jen na základě své identity, přičemž bosenskosrbské síly si byly vědomy dalekosáhlé újmy, kterou svým jednáním bosenský muslimům způsobí.

Rozsudek ICTY podpořil v roce 2007 i ICJ, když uvedl, že skutky spáchané armádou RS ve Srebrenici byly provedeny s úmyslem zničit část muslimské komunity v Bosně a Hercegovině, a tím pádem se jedná o genocidu.

Bagatelizace

Navzdory rozsudkům ICTY, ICJ i bosenský soudů však Srbsko ani bosenská Republika srbská, jedna ze dvou správních entit poválečné Bosny a Hercegoviny, srebrenickou genocidu nikdy oficiálně neuznaly.

Třeba srbský poslanec Vladimir Djukanović z vládní nacionalistické Pokrokové strany okomentoval loňské výročí Srebrenice slovy, že šlo o „brilantně provedenou vojenskou operaci“. Srbský prezident a bývalý ultranacionalista Aleksandar Vučić, který v červenci 1995 hrozil NATO, že „pokud zabijete jednoho Srba, my (zabijeme) 100 muslimů,“ sice před sedmi lety označil Srebrenicu za „strašlivý zločin“ a předloni se stejně vyjádřila také srbská premiérka Ana Brnabićová, i oni ale odmítají označit události ze Srebrenice za genocidu.

Šéf bosenskosrbské nacionální strany Svaz nezávislých sociálních demokratů (SNSD) a nejlivnější politik Republiky srbské Milorad Dodik mimo jiné prohlásil, že „srebrenický zločin je zinscenovaná tragédie, jejímž cílem

je ‚satanizovat Srby‘. Srbský ministr obrany Aleksandar Vulin zase loni řekl, že „srbský národ přežil genocidu spíše než, že by ji spáchal“.

Společným rysem všech popíračů srebrenické genocidy tak je zlehčování zločinu. „Bagatelizují, co se stalo. Odkazují na genocidu, respektive zvěrstva, která se na srbském národě děla během dvou světových válek. Mají vlastní interpretaci historie, která Srebrenici ospravedlňuje,“ shrnul problém Dopita.

Popírači zpochybňují počty obětí i záměr vraždění

Popírači srebrenické genocidy mimo jiné podhodnocují počet obětí masakru. Tvrdí, že jich ve skutečnosti bylo „jen“ kolem dvou tisíc. Demografický expert oslovený ICTY však na základě srovnání několika různých zdrojů před tribunálem vypověděl, že konzervativní odhad pohřešovaných ze Srebrenice činí 7 475 osob. Také záznamy odposlechnutých hovorů mezi vojáky RS i výpovědi samotných armádních příslušníků podle ICTY potvrzují sedm až osm tisíc obětí.

S podhodnocováním počtu obětí souvisí i další tvrzení popíračů, že naprostá většina srebrenických obětí byli vojáci padlí v boji. Tento argument ale podle ICTY vyvracejí jak výpovědi pachatelů či přeživších, tak také snaha bosenskosrbských jednotek následky masakru zakrýt přemísťováním těl obětí. Pokud by šlo skutečně o padlé v boji, nebylo by to nutné, protože zabití nepřátelského vojáka v boji není válečný zločin, upozorňuje ICTY.

Lidé zpochybňující srebrenickou genocidu kromě toho uvádějí, že masakr byl reakcí na výpady srebrenických bosňáckých jednotek, které pod vedením Nasera Oriče útočily na okolní srbské vesnice. Orič byl souzen za nepřímý podíl na smrti srbských zajatců, jak bosenské soudy, tak ICTY ho ale osvobodily. „Orič byl obžalován ICTY a byl zproštěn obžaloby. Jeho činy byly posouzeny jako adekvátní v kontextu ozbrojeného konfliktu a mezinárodního právního rámce, který se k tomu vztahuje,“ potvrdil Dopita.

„To samozřejmě neznamená, že civilisté rukou bosňáckých ozbrojenců v okolí Srebrenice neumírali. Naznačuje to ale, že míra násilí, brutality a vraždění je v tomto případě neporovnatelná. Ospravedlňování vyvraždění přes osm tisíc mužů a chlapců během pár dní jako čin vyprovokovaný Oričem nedává smysl, protože tyto dvě záležitosti dle mého názoru nejsou porovnatelné,“ doplnil odborník z Ústavu mezinárodních vztahů.

Podle mezinárodních vyšetřovatelů zemřelo v bojích kolem Srebrenice několik stovek Srbů, přičemž většina byli vojáci. Bosensko-srbská média však tvrdí, že v okolí Srebrenice zemřelo 1300 civilistů.

Hra nacionalistů

Popírání srebrenické genocidy je podle Dopity politickou odpovědí na zpochybňování legitimacy Republiky srbské (RS).

„Bosňácká strana se dlouhodobě snaží o zrušení RS jako genocidního útvaru. Představitelé RS bagatelizují události ve Srebrenici, protože jinak by museli souhlasit s tím, že RS by měla přestat existovat. Rušit RS je ale neobhájitelné před voliči. Mnozí z voličů za RS tak či onak bojovali, RS byla legitimizována Daytonskou mírovou smlouvou, a proto jsou ochotni RS dále bránit a volit takové politiky, kteří ji slibují bránit,“ vysvětlil Dopita.

Republika srbská byla vyhlášena během války, po válce však byla zachována a v politickém uspořádání Bosny a Hercegoviny ji doplnila převážně muslimsko-chorvatská Federace Bosna Hercegovina. Každá z těchto dvou entit má vlastní vládu i parlament, zastřešujícím orgánem pak je tříčlenné předsednictvo, v němž má každá etnická skupina svého zástupce. Obě entity společně spravují ještě malý etnicky smíšený distrikt Brčko.

Křehký systém ale ohrožuje nacionalismus. „Zatímco srbští a chorvatští nacionalisté mají sklon Bosnu a Hercegovinu co nejvíce decentralizovat, případně rozparcelovat, bosňáckí nacionalisté prosazují nejen její celistvost, ale i co největší jednotu,“ napsal loni Ondřej Žíla z Fakulty sociálních věd Univerzity Karlovy.

Bosňáci mají v rámci celé Bosny a Hercegoviny těsnou nadpoloviční většinu (50,1 procenta podle sčítání lidu z roku 2013), což si podle Žíly bosňáckí nacionalisté samozřejmě uvědomují, a zdůrazňují proto občanský postoj k uspořádání státu na základě principu „jeden člověk, jeden hlas“, a nikoliv postoj etnický.

„Bosňáckí nacionalisté usilují o zrušení kolektivních práv konstitutivních národů stanovených Daytonskou dohodou,“ doplnil Žíla s tím, že pro bosenské Srby a Chorvaty představuje právo na kolektivní identitu pojistku před případnou dominancí Bosňáků.

Politizace a přehlížení obětí

Cestu ke smíření, o které se snaží například některé neziskové organizace, tak komplikuje nadvláda nacionalistických stran. I z posledních voleb v říjnu 2018 vyšly jako nejsilnější etnicky orientované strany Bosňáků, Srbů i Chorvatů.

„Dlouhodobě jsou bosňáčtí politici v ofenzivě (vy druzí jste nám ublížili a my máme právo vás soudit). Srbští a chorvatští politici jsou převážně v defenzivě (bagatelizují, popírají), ale dost často se také snaží obviňovat, jako například s Oričem,“ přiblížil Dopita.

Bývalý mluvčí ICTY Refik Hodžić uvádí, že zatímco mnozí srbští a bosenskosrbští politici srebrenickou genocidu popírají, většina bosňáckých politiků se zase snaží profitovat z „makabrozního spektaklu“, v který se podle něj změnila každoroční připomínka masakru doprovázená pohřby obětí. „Důležití lidé“ se při něm nechají rádi vidět, jak po boku pozůstalých přitakávají slově o tom, že „nikdy více“, aby se o den později zase vše vrátilo do starých kolejí, napsal před pěti lety u příležitosti dvacátého výročí masakru Hodžić.

Politizace se týká nejen srebrenického masakru, ale válečných zločinů obecně. Upozorňuje na to i nevládní organizace Impunity Watch, podle které podnikly státy západního Balkánu velmi málo, pokud jde o zapojení obětí do procesu vyrovnávání se s válečným dědictvím. „Hlasy obětí jsou přehlíženy a jejich oprávněné nároky jsou různými stranami politizovány,“ píše organizace ve své zprávě z roku 2018.

„Obecně lze říci, že na území Bosny a Hercegoviny panují tři hlavní verze toho, co je to genocida a kde a jak se stala. Všechny tři strany si mají hodně co vyčítat.“

Jak jsem synovi vysvětloval české národní obrození...

Ross Hedvíček

Všechno začalo úplně neočekávaně. Čas od času se synem, když ráno jedeme do práce, zastavíme v Burger Kingu, u drive-in okýnka, takže nemusíme vystupovat a koupíme si "snidanovy sandwich #1" - neboli smažené vejce, osmažený salám a americký žlutý sýr, to všechno vložené do croissantu. A v autě to sníme a jedeme dál. A dnes ráno, protože jsem staré nemehlo, když mi prodavačka podávala zpátky drobné, tak mi několik těch řed' cents s Lincolnem upadlo mezi auto a okýnko drive-in na zem. Dosáhnout jsem na ne nemohl, syn říká "ale nech to tam", tak jsem pokračoval na parkoviště, kde jsme to snědli.

Ovšem potom, místo abych zamířil na dálnici, jsem otevřel dveře, vystoupil a pěšky (to byste nevěřili, jak nerad chodím pěšky) jsem došel k tomu okýnku, shýbl jsem se a ty drobné posbíral. Syn na spolujezdcově sedadle jen udiveně pozvedl obočí - my jsme oba poměrně málomluvní, to zdědil po mě. "Kdo šetří - má za tři! České národní přísloví! A nebo: Dobrá hospodyňka pro pírkou přes plot skočí! To napsala Božena Němcová!" Pronesl jsem pět vět a téměř se verbálně vyčerpal. "Božena Němcová? To neznám!" - pronesl syn, českého pavzdělání a předsudků prost. A tak to začalo. To mě vysvětlování.

"Božena Němcová, původně Barbora Panklova, v Česku se každý původně jmenoval jinak, než se počestili, byla česká národní buditelka, součást českého národního obrození, začátkem 18. století, v době kdy Němci žijící v české kotlině z nudy vynalezli češtinu a prohlásili se za Čechy. Nebyla nijak dobrá spisovatelka, spíš taková bába kurvisko a feministka před tím, než to slovo bylo vynalezeno. Ovšem její nejvýznamnější dílo byl román Babická, o babičce, která přijíždí na Staré Bělidlo ("Kde bylo lautr hovno co dělat, jo to znám", řekl syn) a stará se o děti své dcery, obzvláště o Barunku. A jednou šla s Barunkou na procházku, viděla na zem pírkou, z toho se dřív dělaly peřiny, shýbla se a strčila pírkou do kapsáře na její šatové zástěře. Barunka se divila jako těle..."

"Jak se dívá těle?" zazněl doplňující dotaz. "No asi jako dnešní česká mládež, když jim něco vysvětluješ o jejich vlastní historii!" "Jo, tak to jsem tam viděl, to chápu!" byl spokojen potomek. "Takže Barunka se divila jako těle, kvůli tomu pírkou, na což babička říká 'Dobrá hospodyňka pro pírkou i přes plot skočí!' což je totéž jako 'Kdo šetří, má za tři!'"

"To nechápu. Za tři?" "No jako že ušetří! Ušetřit je nutno! Fiskální responsibility sakra! To 'kdo šetří, má za tři' je stejně jako 'kdo šetří - jezď Lexusem!' Babická nebyla líná to flopem vzít přes plot pro pírkou a ušetřila. Já sice nikam neskáču, ale nebyl jsem líný z auta vylézt a pro těch pár

červených centů si dojít! A sedíme v Lexusu a vyvaluješ se tu na koženém sedadle. Podívej se ven z okna. Všichni ti zoufalí lidičkové, kafe v třesoucích se prstech, cigaretu v držce, pohled plný prázdnoty a sedí v podřadných autech jako Chevrolet, Ford nebo Mercedes. Proč? Protože všichni jsou tak unylé blazeovaně zdegenerovaní u těch cigaret, že žádný z nich by neskočil přes plot, ani nezvedl prdel a nedošel si pro těch pár centů! Proto my sedíme v Lexusu a oni ne! A o tom to celé je! O tom bylo české národní obrození!"

"A jaktože byla kurvisko?" zajímal se syn. "No protože neměli žádnou jinou zábavu ani kulturu a v té Praze toho nebylo zas tak moc zajímavého ani tehdy, natož dnes! A oni byli všichni takoví. Takový Karel Hynek Mácha. Další obroditel. Ten zase napsal Máj - to je něco jako Stairway to Heaven od Led Zeppelin ve starodávné češtině 18. století. Tak Mácha byl takový sexuální maniak, že se šukáním natolik vysílil, že zemřel na vyčerpání organismu ve věku 26 let! A ještě to všechno popsal ve svých denících!"

"A proč ti Němci umělé vynalezli ty češtinu?" už s očima navrch hlavy chtěl vědět syn, který jak vysevedeno pochopitelně nemá vůbec žádné české školy. "Aš se chtěli nějak lišit. To musí být nějaká genetická úchylka tam v té české kotlině. Možná tam mají něco ve vodě. Nedostatek jódu, nebo tak něco. Oni se pořád chtějí lišit, pořád si myslí, že jsou nějak lepší než ti druzí. Myslí si, že jsou lepší než Rusi, myslí si že jsou lepší než cigáni, i když to je jen odrůda Čechů, myslí si že jsou lepší než zbytek Evropy, lepší než Američani. Za posledních padesát let Češi o sobě dokonce prohlašovali, že jsou "lidé zvláštního ražení!" A nenávidí emigranty. Vůbec té nenávisti je tam historický úplný přetlak, takže je docela možné, že i čeština sama vznikla z přebytku nenávisti. A bez umělé vytvořené češtiny v době národního obrození bysme se mi dva tady bavili německy!"

"Warum nicht?" zasmál se můj světem prošly syn a dál si sedadlo dozadu, aby si mohl ještě zdřímnout. Měli jsme před sebou ještě 50 mil po dálnici I-75 South.

Dodatek Jiřiny Hedvíčkové

S tím Máchou jsi také vedle, drahoušku. Mácha zemřel na zápal plic, komplikovaný cholerou, což si uhnal, když pomáhal hasit požár. Jak se v jeho době hasily požáry, to snad víš? Nacházel se zrovna na vrchu Radobýlu, kde upravoval svou poslední báseň Cesta z Čech, a všiml požáru dole ve městě. Kromě toho, že si při obětavém hašení uhnal zápal plic, nalokal se ještě infikované vody, jež mohla být zdrojem jeho pozdějšího infekčního onemocnění.

V jeho případě tvoje ironie vůbec není na místě, protože ho zabila obětavost a dobrý skutek, který se občas přihodí každému z nás, ale v jeho případě ho stál život.

Navíc to byl OPRAVDU DOBRÝ BÁSNÍK a jeho Máj patřil k mým nejoblíbenějším!

Petr Adámek

czechiaustralia.cz

Petr Adámek je velice zajímavý krajan momentálně žijící v Canbeře. Minulých 10 let strávil na Novém Zélandu a v Austrálii, kde pracuje v oblasti inovací. Podělil se s námi o svůj příběh, jak se ocitl v Canbeře, a o postřehy a zkušenosti ze života v zemích protinožců.

Petr Adámek se již dlouho angažuje v oblasti inovací, podnikání a podnikatelského růstu. Je kovaným expertem v oboru a má přes 25 let praxe v budování propojených inovačních ekosystémů, které napomáhají firmám k modernizaci a k růstu.

Na inovační dráhu vykročil ještě v ČR, kde v roce 1997 vystudoval obor informatika na ČVUT v Praze, se zaměřením na technickou kybernetiku a umělou inteligenci.

V roce 1999 byl spoluzakladatelem specializované konzultační firmy zaměřující se na strategické plánování, získávání investorů, inovace a obchodní růst. V průběhu následujících 10 let se Petr etabloval v oblasti ekonomického rozvoje a inovací a sám rozběhl nebo byl pověřen vedením několika klíčových českých projektů v inovační oblasti. Vyvinul také a vedl složité projekty v Evropě a v Asii.

V minulých deseti letech si přinesl svoji zkušenost ze světa inovací až do zemí protinožců – na Nový Zéland a do Austrálie. V roce 2009 se Petr přestěhoval na Nový Zéland, kde zřídil pobočku svojí konzultační firmy a pracovně pokračoval ve svém oboru. Poprvé předložil *New Zealand Trade and Enterprise* rámcový průzkum a analýzu vývozního a inovačního potenciálu v odvětví informačních

a komunikačních technologií v oblasti Waikato. V roce 2010 se Petr přidal k týmu ve společnosti SODA Inc., inkubátor v Hamiltonu, kde měl na starost vývoj a nabídku programů klientům inkubátoru, ať už to byly startupy anebo tzv. scale-upy – firmy, které začínají své produkty vyrábět ve velkém.

Díky Petrově strategii během jeho působení ve vedoucí pozici se podařilo inkubátoru získat finance ve výši 1,5 milionu dolarů od společnosti Callaghan Innovation. Petr byl též spoluzakladatelem roční soutěže pro startupy v podnikatelské sféře. Soutěž se stala největší, soukromě financovanou soutěží v inovacích na NZ a nyní probíhá pod záštitou značky *NZ Startup Bootcamp* firmy SODA Inc.

V roce 2014 opustil Petr Nový Zéland, kde významně poznal místní inovační scénu a přestěhoval se s rodinou do Austrálie. Kořeny zapustil v hlavním městě, v Canbeře. Tam se přidal k týmu v **Canberra Innovation Network**, nejprve jako ředitel programů a generální manažer inkubátoru *Kiln Incubator*. Během jeho působení pracoval na několika zajímavých iniciativách, včetně pravidelných setkání *Wednesday Connect Innovation Community Meetup*, a rozvíjel semináře pro začínající startuppery, které pomohly přes 3 tisícům účastníků mezi lety 2015 až 2020. V roce 2019 až 2020 vedl *Centre for Entrepreneurial Agritech*, centrum, které vzniklo za spolupráce Australské Národní Univerzity a organizace *Commonwealth Scientific and Industrial Research Organisation*.

Po několika letech se [Canberra Innovation Network](#) rozvinul do široké sítě podnikatelů, startupů, inovátorů, investorů a výzkumníků. Síť se stala silnou páteří inovační scény v Canbeře.

Trump podpořil Kyla.

Filip Vávra Stredoevropan cz

Prezident Trump před svou cestou do Kenoshy, kde sedmnáctiletý Kyle Rittenhouse v sebeobraně zastřelil dva levičáky a jednoho zranil, tohoto mladíka podpořil. Americká média a levice jsou bez sebe vzteky.

Trump během tiskovky vysvětlil, že důvod, proč v mnoha amerických městech pokračují násilné výtržnosti levičáků, je ten, že jejich spojenci z řad politiků a justice je odmítají stíhat a po zadržení policií je vracejí zpět na ulici. Tam pak podle Trumpa zraňují a vraždí lidi. Celý tento proces, kdy jejich lidé jsou součástí systému, je levicová agenda, řekl Trump.

Chťejí odstranit policii, převychovat děti, kázat sociální spravedlnost, legalizovat migraci, zrušit věznice a zrušit trest smrti, a to především pro zabijáky policistů, řekl. Tvrdí, že národní garda je připravena zasáhnout kdekoliv ve Spojených státech a Trump je připraven poslat federální úředníky, kteří budou vymáhat spravedlnost. V Kenoshe už byla Národní garda nasazena, a od té doby je ve městě klid.

Muž: „Co bude k večeri?“

Žena: „Nic!“

Muž: „Ale včera jsme taky nic neměli!“

Žena: „Já vařila na dva dny.“

Pepiček odchází z návštěvy a ptá se Aničky: „Máte lížici na boty?“

Anička na to: „Ne, my boty nejíme“

Dissident voices again

By J.R. Nyquist

© 2001 WorldNetDaily.com

Back on Feb. 26 I wrote about the controlled collapse of communism in Eastern Europe. I presented testimony from Polish, Czech and Romanian sources about the ongoing communist domination of state institutions in those countries.

Further testimony is now emerging from the Czech Republic where dissidents are jailed and legal rights ignored. The supposedly extinct communist secret police, now operating underground, are effectively blocking the investigation of links between Vaclav Havel's regime and secret communist structures specifically created to dominate the country's government and economy during the current period of false democracy.

In a letter to the American Bar Association, former political prisoner and leading dissident Petr Cibulka explained why it was inappropriate for Czech President Vaclav Havel to receive the 2001 CEELI Award at the ABA's annual meeting in Chicago on Aug. 4. "This news has reached us," wrote Cibulka, "right at the moment when all just people in our country must face the fact that today's regime creates new political prisoners."

Cibulka then described the arrest and imprisonment of Vladimir Hucin, a former captain in Czech intelligence who worked to expose the machinations of left-wing hardliners. "The truth is," Cibulka wrote to the ABA, "the militant Communist Party, led by high-ranking officials of the former regime, openly proclaims intentions to reinstate this oppressive system in our country even by force."

When Vladimir Hucin threatened to expose hidden communist structures and plans for a return to totalitarian methods, these same hidden structures moved against him. "Vladimir Hucin was suddenly dismissed from his position," wrote Cibulka to the ABA, "and so were some of his colleagues, without ever being told the true reasons."

Hucin was imprisoned, charged with 12 criminal offenses and held for several months. "The latest news in his case," explained Cibulka, "is that the state prosecutor has made a request to the court in order to obtain an approval for Hucin to undergo psychiatric tests."

It appears that the communists behind the Havel regime want the names of Hucin's informants. They want to know who compromised a clandestine operation that uses Havel's face as a political front. In spite of the official dissolution of the communist secret police (STB), the tentacles of this organization remain at work. According to the careful research of Mr. Cibulka, leading STB agents now control the Czech state administration, banking and the national economy. Secret structures, formed and directed by the Ministry of Interior, preserve communist control beneath a democratic-capitalist facade.

"We are sure of the fact that Hucin's case calls for prompt international intervention," wrote Cibulka, calling for a commission to look into the situation. "Neither burden of proving a criminal charge, nor presumption of innocence were respected in the Hucin case. We are very worried about Hucin's health and life as such, because there have been many cases of applying drugs in order to get people to talk."

The communists in the Czech Republic will not tolerate the exposure of their apparatus. "The state administration and police forces," wrote Cibulka, "penetrated with communists and STB agents, are doing everything possible to keep Hucin's case out of the public eye and beyond the reach of international security authorities."

Cibulka also presented the ABA with an interesting statistic. In the Czech Republic, 98 percent of those accused by the police are sentenced and punished. "What is your opinion of this?" asked the Czech dissident, who is also the leader of a non-parliamentary political party called "Right Bloc."

"Almost all of the Czech people were disappointed," continued Cibulka, "with the unbelievable reality that the former communist system was not properly dealt with, that the communist STB officials in the state administration, justice system, police, etc. were not replaced by trustworthy professionals."

Czech democracy is a simulacrum organized by the communists for strategic purposes. It is no small accomplishment, to be sure, that the Czech Republic has succeeded in joining the NATO alliance. Czech communist structures, secretly allied with Moscow, now

penetrate the West's main military organization. "For someone on the outside," wrote Cibulka to the ABA, "it all may look almost perfect, democratic. But it is not a secret anymore that repressions have been occurring for some time against freelance newspapermen and those in public service who have dared to raise their voices in criticism."

Readers are encouraged to review additional testimony on this subject, including Jan Malina's appeal to President Bush and Ross Hedvick's letter to the ABA. Czech dissidents have written to the U.S. Ambassador, the American Bar Association and President Bush. So far their plea for support and assistance has gone unanswered.

J.R. Nyquist, a WorldNetDaily contributing editor and a renowned expert in geopolitics and international relations, is the author of "Origins of the Fourth World War." Visit his news-analysis and opinion site, JRNyquist.com.

Becherovka, Rum, Fernet, Griotka, Česká piva

Bernard, Budvar, BrouCzech, Plzen, Kozel

Monday - Thursday 8.30-17.00, Friday 8:30-15.00

Goulburn Wines & Spirits

9-13 Brisbane Street
Darlinghurst, NSW 2010
02 9264 8459

email sales@goulburnwines.com.au

Wholesale and retail 1.04.2020

Threats from China over Czech visit to Taiwan draw sharp response from Prague and words of support from international community

The Czech government has sharply rebuffed threats from China over the ongoing visit of a Czech delegation to Taiwan led by Senate speaker Miloš Vystrčil. The closely-watched talks on the island have also won support from international leaders who have called on China to observe the principle of mutual respect.

Statements coming from Beijing reflect the growing wrath of China over a visit by the second highest Czech official; a visit which observers say could set a precedent and open the door that China has so far managed to keep closed.

Beijing, which described the visit as „a despicable act of opportunism“, warned Czechs they would pay “a heavy price” for it and China’s Foreign Minister Wang Yi told journalists on a visit to Berlin on Tuesday that Mr. Vystrčil had “crossed the red line”.

Czech Foreign Minister Tomas Petříček reminded his Chinese counterpart that the Czech Republic is a sovereign state.

“We strongly reject these statements which don't belong in relations between two sovereign countries. Although I did not support the visit as such, I will always defend the sovereignty of the Czech Republic.”

Prime Minister Andrej Babiš likewise stressed that the tone and language adopted by China in connection with this visit is unacceptable, telling the media this would be communicated to Beijing “via diplomatic channels”.

Meanwhile, as the international media reported on the exchange, words of support came from other EU member states.

Heiko Maas, the foreign minister of Germany, which currently holds the rotating EU presidency, told China the EU would not brow-beaten by anyone.

“The EU treats its international partners with respect and we expect to be treated likewise. Threats have no place in international relations.”

The German foreign minister said Europe would be increasingly emphatic in defending its interests and was not about to become a punching bag in the power games

between China, Russia and the US. France echoed those sentiments and the president of neighbouring Slovakia Zuzana Čaputová wrote on Twitter:

“Slovakia stands by the Czech Republic. EU-China relations are based on dialogue and mutual respect. Threats directed at one of the EU members and its representatives contradict the very essence of our partnership and as such are unacceptable.”

Even before the visit by the high-level Czech delegation to Taiwan started, 70 foreign politicians and lawmakers signed a petition supporting it, in which they stated “the sovereign right of all countries to develop relations with Taiwan in line with their national interests and shared values.

MEPs for two Czech parties in the European Parliament – the Pirate Party and the Christian Democrats – have asked for the EU to take an official stand in defence of the Czech Republic.

The attention which the visit has received and the international involvement in it are likely to make China even more concerned with regard to its international repercussions and the degree of continued respect for the “One China” policy. Author: Daniela Lazarová Cz Radio

The diamond-encrusted “Prague Sun” at Loreto

One of the city’s famous landmarks is Loreto, a Marian pilgrimage site not far from Prague Castle, with a Baroque Church of the Nativity and a replica of the Holy House surrounded by cloisters and chapels. It is best known for its Baroque carillon and the Loreto treasure with its diamond-encrusted monstrance aptly called the “Prague Sun”.

The Loreto treasure consists of a rare collection of liturgical objects and other votive gifts from the 16th to 18th centuries, the most famous of which is the “Prague Sun”, a monstrance encrusted with 6,222 diamonds. The monstrance, with its diamond encrusted “sun” that appears to levitate above a statue of the Virgin Mary Immaculata like a shining gloriole, was designed by the famous Viennese architect Johann Bernhard Fischer von Erlach, and was made in the workshop of court jeweller Matthias Stegner in Vienna between 1696-99.

It is believed that the 6,222 diamonds, which decorate the monstrance, come from the wedding dress of Ludmila Eva Františka, Countess of Cracow from Kolowrat. A portrait of the countess in her wedding dress covered with diamonds can be seen in one of the corridors of the Loreto compound.

The curator of the Loreto collections, Markéta Bašťová, says that while there is no direct proof that the diamonds in the Prague Sun come from the said wedding dress, they were definitely donated by Countess Ludmila Eva Františka for the creation of a monstrance.

“It is likely that the diamonds came from her wedding dress. At the time, noblewomen often donated their wedding dresses for good purposes. However there is no direct proof that this is so. What we do know for certain is that in her will she bequeathed her diamonds, as well as her silver and gold to the Capuchin Order, specifically requesting that they be used to make a monstrance.”

According to her testament, the diamonds intended for the production of the monstrance counted 6,500. 6,222 were used

for the monstrance, the rest paid for the work of the goldsmith and a jeweller.

The vast amount of silver, gold and diamonds she owned was not unusual for a woman of her standing. Thanks to her three marriages, Ludmila Eva Františka Kolowrat-Krakowská was a wealthy lady. Her third and last husband was Vilém Albrecht I. Krakowský of Kolowrat, who himself was married five times. At the time of their wedding she was 51 and he was 67. Both were members of old Czech families. Vilem Albrecht held the position of the highest provincial judge and also the highest court master of the Czech Kingdom. It is said that the diamonds were a gift to the countess from the groom ahead of their wedding day.

The Loreto diamond monstrance is over 90 centimetres tall, 70 centimetres wide and weighs over 12 kilograms.